# KYBALIO N

§

studiu asupra filozofiei ermetice
a vechiului Egipt si a vechii Elade
de trei initiati

Traducere de Andrei Durville

Editor: Henri Durville
Paris
PR EFATA

Motto:

Cartile intelepciunii sint
inchise,
cu exceptia urechilor
ratiunii.

Kybalion

Lui Hermes Trismegistul, cunoscut de vechiiegipteni ca Marele Marilor si Stapinu l Stapinilor(Maestrul Maestrilor) ii este respectuos dedicatacest mic volum de i nvatamint hermetic. Este o
carte marcata cu pecetea intelepciunii si
misterului. Chiar titlul este ciudat: prin radacinasa: K.B.L. poate s-ar putea a propia de Cabala.
Maistrul psihist american W.W.Atkinson credemca n-a ramas strain de publicarea a cesteia si ilfelicitam ca a contribuit la reconstituirea
vestigiilor unei stiinte odinioara atotputernica.

Kybalionul si eu am fost citati de un criticcare a demonstrat ca semnul celor sa pte legi ildepaseau. Actualmente neintelegereamarturisita este una dintre flatar ile involuntare
cele mai reusite (metafizicienii epocii noastresint obisnuiti cu acest fel de fl atari).

Privilegiul de a vedea inaintea altora se
plateste scump pe pamint. Ciudata si
contradictorie este starea de spirit a multimiiumane, care este totodata atrasa de progres inmod irezistibil si in acelasi timp ultragiaza peacei care ii deschi d caile.

Exista pe deasupra tuturor o filozofie eternauniversala, ale carei principii pur e viciaza cu citse departeaza de sursa in mijlocul pasiunilorumane. Insa princip iul ramine pur cu tot lutul
care il acopera si il impovareaza: pe care il
murdareste, denatureaza, inteleptii il pot regasi

peste tot si mereu identic cu el insusi, sub
numeroase forme. De acest principiu
neschimbabil se ocupa Kybalion. El este chiar
izvorul intregii filozofii hermetice.

Vocea Stapinului Stapinilor, primului faraonal Egiptului, a lui Hermes Trismegis
tul, proferaodata in plus secretul Eternei Intelepciuni carea rasunat intr-o sut
a de secole. Legile supreme
care prezideaza la manifestarea lumilor si a
noastra, sint expuse cu cea mai mare
simplicitate. Marea problema a vietii
(intrebarea pusa de Sfinx tuturor Edip-ilor) nupoate fi rezolvata decit prin sti
inta, dar nu destiinta noastra moderna, materialista, analitica,
neputincioasa, ci de stiinta veche sintetica prin
natura si esenta ei, prin substanta sa, caci
numai aceasta ne ofera posibilitatea de a nesmulge ghearelor sfinxului. Legile v
ietii sint maiimportante decit materia vietii, pentru ca noicunoscind pe primele
, dominam secunda.

Sub numele de arta regala sau sfinta vechiipreoti egipteni profesau si practicau
un
ansamblu de doctrine care nu a ajuns pina lanoi decit prin reputatia sa si unele
ramasite.
Aceste doctrine cuprindeau toate raporturileomului cu natura si practica lor fac
ea pe initiat
un rege al universului material. Insa cum
aceste doctrine se bazau pe marea axioma aUnitatii Totului, se poate considera a
rta regalasub aspectul Primului Principiu, adica stiinta luiDumnezeu si i se spu
nea Stiinta Sfinta. Anticii

erau prea patrunsi de prima axioma hermetica:
Totul este Unul pentru a se gindi sa separevreodata stiinta religiei de a filosofi ei, cum amfacut-o noi.

Natura avea Viata si Viata era Dumnezeu,
deci cine studia Natura devenea chiar prin
aceasta Preotul Eternitatii si invers, orice
membru al Colegiului Sacerdotal devenea prininstruire un savant naturalist. Pentru egipteniiantici, natura cuprindea toate lumile invizibiletot asa de bine ca si lumea vizibila la care se
opreste stiinta moderna. Ei studiau Lumea
Cauzelor cu tot atita ardoare cu care noi
studiem Lumea Efectelor, asa ca Arta Sfinta e
mereu si peste tot Stiinta Vietii; viata in
invizibil, tot asa ca si viata care cade sub
simturile noastre. De altfel omul nu era pentruei o particica neimportanta a Naturii, ci o lumemica in acea Mare si aceleasi legi care
guvernau Lumea Mare, dominau si pe cea
mica.

Este de ris si de mila in ochii initiatilor
moderni sa vada atribuindu-se Legea Evolutieilui Darwin si aceea a miscarii pamintului lui
Galileu, pentru a nu cita decit doua fapteprecise, cind acestea -printre mii de altele -nuerau decit o particica din Stiinta Sacra. La fel cuMesmer, care a voit sa reinvie in zilele noastre
magnetismul animal. Chimia (radacinacuvintului Khean, este chiar numele Egiptului)
este de origina pur hermetica si transmutatia

(sau aplicarea evolutiei la metale) era o ramuraa Artei Sfinte.

Magia (practicata de maestrii evolutiei)
facea parte din Arta Sfinta. S-ar putea spune
destul de exact ca Arta Sfinta a preotiloregipteni era sinteza stiintelor modern
e, ca si cufilosofia, religia si alte rituri (discipline). De
altfel singurul scop al acestei Arte Sfinte era de
a grabi evolutia invatatului care o practica,
ceea ce presupunea cunoasterea Legii
Evolutiei.

Iata in ansamblu care este subiectul si
scopul Kybalionului. Dar pentru a ataca cu sporsubiectul, trebuie sa ne ridicam
deasuprametodelor obisnuite ale stiintei moderne si sa
le repudiem. Numai logica pura ne conduce
aici.

Daca stiinta moderna ne da tot, sanatate,
armonie, fericire, ar fi ciudat sa cautam alta.
Daca nu, trebuie sa ne indreptam in alta parte
pentru a cauta cauza. Logic, pentru a judecaarborele dupa fructele sale (vezi Ee
den). In locsa restringem manunchiul (infinit dezvoltat) almanifestarilor Naturi
i, sa incercam a stapinimai degraba micul numar al cauzelor care ledetermina. Si
ntem copii in privinta intelepciuniifata de asiatici. Nu-i rusine sa recunosti d
aca ai
gresit, insa e grav sa persisti incapatinat ingreseala si sa faci sa triumfe imp
eriul raului. Salasam ochii sa se deschida la lumina adevarata
si urechile la vocea eterna a naturii. Sa incetam

urmarirea nesocotita a efectelor, inlocuind-o
prin cunoasterea si stapinirea cauzelor.

Toate nenorocirile pe care noi le suferim nusint fara remediu. Ele sint rezultat
ul direct al
incalcarilor nepasatoare ale legilor naturii. Sa
reintram in drumul direct al Evolutiei, sa ne
conformam legilor Vietii si indata vom vedeanascindu-se in jurul nostru Pacea si
 Armonia,
cind stiinta sintetica este tot atit de important a
se practica ca si stiinta analitica, caci nu-i
suficient sa cunosti remediile, trebuie sa le si
aplici.

In stiintele psihice trebuie sa te conformezi,
trebuie sa practici ceea ce stii, trebuie sa-ti
conformezi viata constiintei. Faptele conteazain domeniul ideal ca si in viata m
ateriala. LegileKybalionului sint ideal frumoase, insa daca nule realizam prin p
ractica, vor fi ca o masa
bogata in fata careia murim de foame.

Paris, martie 1917
Albert L. Caillet

INTRODUCERE

Cu toate referirile la lucrarile publicate
asupra ocultismului, pentru cercetatorii
adevarurilor Arcanei este o bucurie publicareaacestei carti. Scopul nu-i a inche ga o doctrina,
nici o filozofie deosebita, ci este a se face un
expozeu al ADEVARULUI care va servi a
asambla si concilia (a lega) numeroase
fragmente de cunostinte oculte pe care le-amdobindit unii si care uneori se cont razic in
aparenta. Nu ridicam un nou templu al
Cunoasterii, ci dam o cheie universala cu care e
posibil sa se deschida portile cele mai adincascunse ale Templului Misterului ce se gasescin unele coridoare unde deja au intrat.

Nici o parte a stiintei oculte nu s-a
conservat mai pretios decit fragmenteleinvatamintelor hermetice. Ele au ajuns la noiprin sute de secole care s-au scurs de la
moartea marelui lor fondator, Hermes
Trismegistul, scriitorul Zeilor, care a trait in
vechiul Egipt in zilele cind rasa actuala a
oamenilor era in copilaria sa. Contemporan cuAbraham si, daca legenda este adeva rata,
instructorul acestui venerabil intelept, Hermes
era si este inca Marele Soare Central al
ocultismului, ale carui raze au servit sa
lumineze minunatele invatature care au fost
promulgate de la acea epoca. Toate doctrinelede baza care se ataseaza invatature i ezoterice a
fiecarei rase se urca pina la Hermes. Chiar celemai vechi invataminte ale Indiei au neindoios

radacinile in invatamintele hermetice originale.
Din regiunea Gangelui nenumarati ocultisti
avansati s-au dus in Egipt si au venit a se asezalinga Maestru. Si obtinura de l a el cheia
universala care explica si concilia divergentelelor de vederi. Astfel doctrina s ecreta si-a pus
bazele in mod clar. Din alte tari au venit
numeroase personalitati -savanti si toti
considerara pe Hermes Maestrul Maestrilor.

Desi ne despart nenumarate secole de el,
numerosi apostati au reluat teoremele lui si s-
au departat de drumul pe care el l-a indicat.
Influenta sa fu asa de mare incit este
totdeauna posibil sa se stabileasca o oarecare
asemanare fundamentala intre numeroasele
teorii si adesea diferit propagate azi de
ocultistii diferitelor tari.

Cel care studiaza religiile poate sa perceapainfluenta pe care a exercitat-o doc trina
hermetica, oricare ar fi numele lor, fie ca ar fi o
religie moarta sau una in plina vigoare din
epoca noastra. Exista intotdeauna intre ele un
raport, cu toate contracictiile aparente si
Doctrina Hermetica este mare impaciuitoare.
Viata lui Hermes pare sa fi avut de scop sasemene grauntele Adevarului, care au rasarit sis-au dezvoltat in atitea forme curioase (dupaspecificul si intelegerea fiecarui ascultator) maicurind, decit sa stabileasca o scoala de filozofie
care ar fi dominat gindirea lumii. Cu toate
acestea in fiecare secol, adevarurile originale

pe care el le-a propovaduit, au fost conservateintacte de un anumit numar de oam eni, care au
refuzat sa admita un anumit numar de studenti
la ideile lor si de curiosi cu rezistenta pasiva, cinumai pe acei care au urmat punctual doctrinahermetica si carora le-au rezervat adevarurile
lor pentru cei bine pregatiti sa le inteleaga si sale aplice.

Aceste adevaruri au fost raspindite verbal,
confidential intre acesti citiva oameni. Astfel au
fost pentru fiecare generatie un mic numar deinitiati si in fiecare tara ei au c onservat vie
flacara sfinta a invataturii hermetice si
totdeauna au cautat sa reaprinda focurile maiputin arzinde ale lumii exterioare, cind
adevarul parea sa se intunece, sa paleasca dinneglijenta si era gata sa se sting a. Au fost citivaadepti pentru a ingriji pios altarul adevarului pecare raminea perpetuu aprinsa lampa vesnica aintelepciunii. Acesti oameni si-au dedicat viata muncii despre dragoste, pe care poetul a
definit-o atit de bine. Ei nu au cautat niciodata
aprobarea populara, nici a unei suite
numeroase de admiratori. Ei stiau ca in fiecare
generatie sint individualitati pregatite sa
asimileze adevarul sau care il vor recunoaste
daca el se va prezenta lor. Ei au rezervat hranasubstantiala oamenilor, in timp ce altora le vorservi laptele noilor nascuti . Ei au pastrat
perlele intelepciunii pentru citiva alesi, care
recunosteau valoarea lor si pe care le purtau in

inima lor, nedindu-le materialistilor vulgari carele-ar fi murdarit de noroi si le-ar fi asimilat la
respingatoarea lor hrana mentala.

Acesti oameni nu au uitat niciodata
invataturile originale ale lui Hermes in ceea cepriveste vulgarizarea cuvintelor Adevarului
acelora care sint pregatiti sa le primeasca.
Acest invatamint este definit in Kybalion: subpasii Maestrului, urechile celor pr egatiti sa
inteleaga doctrina au sa se deschida mari...
sau: cind urechile elevului sint gata sa
inteleaga, atunci vin buzele pentru a le umplede intelepciune .

Dar atitudinea lor obisnuita este totdeauna
de acord cu alt aforism hermetic: buzele
intelepciunii sint inchise, exceptindu-seurechile ratiunii . Protestatarii acestei atitudini
nu au tinut seama ca initiatii au considerat
nebunie sa invete lumea de lucruri pentru carenu este pregatita sau pe care nu v oiau sa leadmita. Hermetistii nu au cautat niciodata sa
fie martiri; ei s-au tinut departe, tacuti, cu unsuris de mila, pentru a nu se a uzi: Crucifical .

In aceasta lucrare s-a silit a se da o idee
asupra invataturilor fundamentale ale
Kybalionului, in care noi am descris mai binedecit detaliile aprofundate Princip iile active,
lasindu-va grija de a le aplica chiar voi. Dacasinteti un elev adevarat, veti fi capabil de apune in actiune si de a utiliza aceste principii;

daca nu sinteti, straduiti-va sa deveniti unul,
altfel invatamintele hermetice nu vor putea fi
pentru voi decit vorbe, vorbe si inca vorbe
goale.

Trei Initiati

## CAPITOLUL I
## FILOZOFIA HERMETICA

Din Egipt ne vin invataturile ezoterice
fundamentale care au influentat filozofiile

tuturor raselor de mai multe mii de ani. Toate
tarile s-au imprumutat de la doctrinele sale:
India, Persia, Chaldeia, Media, China, Japonia,
Siria, vechea Grecie, Roma si alte natiuni vechi
au luat parte liber la banchetul cunoasterii pecare Hierofantii si Maistrii tari i lui Isis l-au oferit
celor pregatiti sa se impartaseasca din culmeastiintei mistice si oculte dezvalu ita de maistrii
acestui vechi tinut. In Egipt se afla loja
misticilor.

Prin portile templelor intrau neofiti si plecauadepti, maistri, hierofanti in to ate colturile
lumii. Printre acestia a fost si Hermes
Trismegistul, tatal intelepciunii oculte,
fondatorul astrologiei si alchimiei. Detaliile
vietii lui s-au pierdut. Mai multe tari isi disputalocul nasterii sale. Epoca se derii sale in Egiptcare constituie ultima reincarnare pe aceastaplaneta nu ne es te cunoscuta actualmente; sefixeaza in primele zile ale celor mai vechi
dinastii egiptene, mult timp inainte de Moise.
Autori competenti il considera contemporan cuAbraham. Unele traditii iudaice mer g pina la aafirma ca Abraham chiar a acumulat de la
Hermes o mare parte a cunostintelor sale
mistice.

In anii care au urmat disparitiei sale de peplan terestru, traditia raporteaza c a el a trait300 de ani in carne. Egiptenii l-au zeificat si l-
au numit Toth. Mai tirziu grecii il socotesc in

numarul zeilor lor si il numesc Hermes –zeul
intelepciunii.

Egiptenii i-au cinstit memoria zeci de
secole, numindu-l scriitorul zeilor , dindu-i
vechiul titlu de Trismegist, care inseamna de
trei ori mare ; Marele Marilor; Mai mare decit
toti Marii . In toate tarile vechi, numele lui
Hermes Trismegistul era egal cu Fintina
Intelepciunii . Se foloseste cuvintul hermetic insensul de secret, inchis , in sensul ca nimic
nu-i poate scapa.

Discipolii au pastrat secretul invataturilor
nevoind sa dea perle porcilor, preferind sa dealapte copiilor si carne oamenilor nerozi
(nestiutori). Discipolii au fost hermetici de
teama de a nu vedea doctrina secreta
transformindu-se in credinta religioasa. Vechiulocultism din India si Persia a d
egenerat si s-apierdut in mare parte din cauza ca apostolii sai
au devenit preoti. Ei amestecara teologia cu
filosofia, avind ca efect pierderea ocultismuluipur in mijlocul maselor de super
stitii religioase,
a cultelor, a credintelor si a zeilor. La fel si in
Grecia, Roma, invataturile hermetice ale
gnosticilor, ale primilor crestini, care
degenereaza sub Constantin, al carui pumn defier a amestecat filosofia cu teolog
ia, luind
scolii crestine ceea ce era esenta, spiritul sau siobligindu-l sa tatoneze mai m
ulte secole,
inainte de a regasi vechiul drum al credintei. Insfirsit, totul arata observator
ilor atenti ca in al

douazecilea secol Biserica lupta pentru a revenila vechile invataturi mistice. A u fost spiriteelevate de initiati care au transmis oral fiecare vis al credintei adevarate. Rareori cind s-a scris. S-a facut aceasta voalat, in termeni de alchimie si de astrologie, astfel ca numai ceicare cunosteau cheia puteau intele ge corect.

In primele zile ale antichitatii exista un numar anumit de doctrine secrete fundamentale ce se transmiteau de maestru la urechea elevului si care erau cunoscute sub numele de Kybalion. Sensul exact si semnificatia cuvintului s-a pierdut de mai multesecole. Principiile acesteia nu au fost scrise niciodata. Era o culegere de maxime, axiome side precepte, care erau complet ini nteligibile pentru profani, insa pe care adeptii le intelegeau imediat ce le erau explicate.

Arta alchimiei hermetice da preponderentaFortelor Mentale, mai mult decit elemen telor materiale, unei transmutatii a unui fel de vibratii mentale, in vibratii de o alta natura, mai mult decit transformarea unui fel de metal in altul. Legenda  pietrei filozofale  capabile sa transforme in aur un metal de rind, nu era decit

o alegorie a filozofiei hermetice, bine inteleasanumai de adeptii veritabilului hermetism.
Sfatuim pe elevii nostri -cum este recomandat in Kybalion -sa studieze invataturahermetica cu umila atitudine de ad ept, desi

poarta numele de initiat care munceste
totdeauna la picioarele lui Hermes Maestrul.

Mai departe, dam un mare numar de
maxime, axiome si precepte ale Kybalionuluiinsotite de explicatii si clarificari le care ni s-au
parut necesare pentru a-l face mai usor
inteligibil adeptilor modrni, mai ales ca textuloriginal este dinadins scris in termeni obscuri.
Maximele originale, axiomele si precepteleKybalionului sint imprimate in aceasta lucrarein italica; in toate cazurile textul original a fost
respectat. Contributia noastra personala este
imprimata in caractere obisnuite. Speram ca
numerosii elevi carora le oferim aceasta mica
lucrare, vor scoate din studiul acestor pagini,
tot atita profit cit au scos acei care i-au
precedat pe drumul maestriei timp de secolecit s-a scurs de la Hermes Trismegistul.

Intre cuvintele Kybalionului se gasesc
acestea: sub pasii maestrului, urechile celorcare sint pregatiti sa inteleaga doctrina sa, sa
se deschida cit mai mari si cind urechile
elevului sint gata sa asculte, atunci vin buzelepentru a le umple de intelepciune .

Cind elevul va fi gata sa primeasca
adevarul, atunci ii va veni aceasta carte.
Aceasta-i Legea. Principiul hermetic al Cauzei sia Efectului sub aspectul de Legea Atractiei vauni buzele si urechile, elevul si lucrarea. Asa sa
fie!

# CAPITOLUL II
# SAPTE PRINCIPII HERMETICE

Principiile adevarului sint in numar de sapte. Acela care le cunoaste si le intelege, poseda cheia magica care va deschide toateportile Templului, chiar inainte de a le atinge.
Cele sapte principii hermetice pe care se bazeaza intreaga filozofie hermetica, sint urmatoarele:

- Principiul mentalismului
- Principiul corespondentei
- Principiul vibratiei
- Principiul polaritatii
- Principiul ritmului
- Principiul cauzei si efectului
- Principiul genului (distinctiei).

Aceste principii vor fi discutate si comentate pe masura ce vom avansa in acestelectii. Acum chiar voi da de la incep ut o scurtaexplicatie a fiecaruia.

## Principiul mentalismului

Totul este spirit; Universul este mental

Kybalion.

Principiul implica acest adevar ca totul este spirit . El explica ca Totul, care este realitate substantiala, aflindu-se in toate manifestarile si aparentele exterioare pe carele cunoastem sub numele de Univers uri materiale, Fenomene ale vietii, Materie, Energie, intr-un cuvint tot ce este aparentsimturilor noastre materiale este spi rit, care inel insusi este incognoscibil si nedefinitibl, insacare poate fi cons iderat si gindit ca un SpiritUniversal. Infinit, Viu. El explica inca, ca lumea sau universul fenomenal nu-i decit o simpla creatie mentala a totului, subiect al legilor lucrurilor create, ca universul considerat in intregul sau, sau in partile sale, exista in Spiritul Totului, ca in acest Spirit noi traim, noilucram si sintem noi insine . A cest principiustabilind natura mentala a Universului, explica usor toate diferitele fenomene mentale si psihice car eocupa un loc atit de mare in atentia publica si care fara explicatie nu sintinteligibile si desfid orice inte rpretare stiintifica.

A intelege acest mare principiu hermetic almentalismului, permite individului sa inteleagacu usurinta legile Universului Mental si sa leaplice la buna sa stare si la perfectionarea sa.

Discipolul hermetic este capabil sa aplice inteligent Marile Legi Mentale in loc sa se serveasca de ele la intimplare. In posesia cheiimaestriei universale, studentul poate sa

deschida nenumaratele porti ale TempluluiMental si psihic al Cunoasterii si sa p
atrunda inel liber si inteligent. Acest principiu explicaveritabila natura a Ene
rgiei si Puterii, a Materieisi pentru ce si cum ele sint subordonate
Stapinirii Spiritului. Unul din Maistrii Hermetici ascris demult:  Acela care inte
lege adevarul
naturii mentale a Universului, este deja bine
inaintat pe drumul maestriei . Aceste cuvinte
sint tot atit de adevarate astazi, cit erau ele la
timpul cind au fost scrise. Fara cheia maestriei(cheia conducatoare, principala,
 universala)
maestria este imposibila si elevul va bate
zadarnic la nenumaratele porti ale Templului.

Principiul corespondentei

 Ceea ce este sus, este ca si ceea ce este
jos; ceea ce este jos, este ca si ceea ce este
sus  Kybalion.

Acest principiu implica adevarul ca este
totdeauna un raport constant intre legile si
fenomenele diferitelor planuri ale fiintei si
vietii. Vechea axioma hermetica il explica in
acesti termeni:  Ceea ce este sus este ca si
ceea ce este jos; ceea ce este jos este ca siceea ce este sus . Intelegerea acestu
i principiuconfera mijloace de a rezolva destule
paradoxuri obscure si destule secrete ascunseale Naturii. Exista planuri ale vie
tii pe care noi

le ignoram complet, insa cind noi le aplicamprincipiul corespondentei, vom deven i capabilisa intelegem mai departe ca nu este posibil safacem altfel. El se mani festa si se aplica peste
tot in Univers, pe diferitele planuri ale
Universului material, mental si spiritual; este olege universala.

Vechii hermetisti il considerau ca unul
dintre instrumentele mentale cele mai
importante, cu ajutorul caruia omul este
capabil sa rastoarne victorios obstacolele care i
se ridica in fata, in fata necunoscutului.
Acestuia i-a fost posibil a se indeparta, a
inlatura voalul lui Isis pina la punctul de a
intrezari intr-o lumina o parte a figurii Zeitei. Lafel cum cunoastem principiil e geometriei si
aceasta cunoastere permite astronomului
asezat in laboratorul sau sa masoare distanta
dintre astri si sa urmareasca miscarile lor, la fel
cunoasterea principiul corespondentei permiteomului sa deduca inteligent din nec unoscut,

cunoscutul.
arhanghelul.
Studiind monada, el intelege
Principiul vibratiei
Nimic nu sta, totul se misca, totul

vibreaza . Kybalion.

Acest principiu implica adevarul ca totul
este in miscare, totul vibreaza, nimic nu-i in

stare de repaus, fapte pe care stiinta modernale accepta si pe care orice noua d escoperirestiintifica tinde sa le verifice.

Sint mii de ani de cind invatatii vechiului
Egipt au anuntat acest principiu hermetic. El
explica ca diferentele existind intre diferitele
manifestari ale materiei, a energiei, a sufletuluisi chiar a spiritului, sint co nsecinta unor
proportii inegale ale vibratiei. De la Totul care
este Spiritul Pur si pina la formele cele mai
grosolane ale materiai, totul vibreaza; cu cit
este mai intensa vibratia, cu atit mai inalta este
pozitia pe scara. Vibratia Spiritului este atit deintensa si atit de infinit de rapida, incit practicel este in repaos, la fel cu o roata care se
invirteste cu o asa de mare rapiditate incit pareca sta pe loc.

La cealalta extremitate a scarii, sint formele
grosolane ale materiai, ale carei vibratii sint
atit de lente incit parca nici nu ar exista, la felca si unele sunete de rara fr ecventa pe careurechea omeneasca nu le poate percepe. Intreacesti doi poli opusi sint milioane si milioane degrade de vibratii. De la corpuscul la electron,
de la atom la molecula pina la lumi si
universuri, totul se misca, totul vibreaza.
Aceasta e la fel pentru energie si pentru forta,
care nu sint decit grade diferite ale vibratiei.
Aceasta corespunde si planului mental, caruiavibratiile ii guverneaza starea si chiar planulspiritual. Discipolul in hermetism care intelege

bine acest principiu si formele sale
corespunzatoare, este capabil sa controleze
propriile sale vibratii mentale si de asemeni peale altora. Maestrii folosesc in
mod egal acestprincipiu in diferite maniere pentru a invingefenomenele naturii.
Cel care a inteles
principiul vibratiei a cistigat sceptrul puterii aspus un vechi scriitor.

Principiul polaritatii

Totul este dublu; orice lucru are doi poli;
totul are doua extreme; asemanatorul si
neasemanatorul au aceeasi semnificatie; polii
opusi au o natura identica insa de grade
diferite; extremele se ating; toate adevarurile
nu sint decit neadevaruri; toate paradoxurile
pot fi conciliate . Kybalion.

Acest principiu implica adevarul ca totul
este dublu, totul are doi poli, totul are douaextreme . Aceste fraze sint vechi ax
iome
hermetice. Ele explica vechile paradoxuri careau facut perplexa atita lume si se
exprima dupa
cum urmeaza: Teza si antiteza au o natura
identica, insa de grade diferite; contrariile sintasemanatoare si nu difera deci
t prin gradul lor,
polii opusi se pot concilia; extremele se ating;
Totul este si nu este in acelasi timp ; toateadevarurile nu sint decit semiadevaru
ri; orice

adevar este pe jumatate fals; sint doua fete aleaceluiasi lucru etc etc .

Principiul polaritatii explica ca in orice lucrusint doi poli, doua aspecte opus
e si ca
contrariile nu sint in realitate decit extreme ale
aceluiasi obiect intre care sint intercalate gradediferite, de exemplu: caldura
si frigul, desi sintopuse sint in realitate un singur si acelasi lucru,
ele se disting numai prin diferenta de grade.
Consultati termometrul si dv.veti putea vedeadaca este posibil de descoperit und
e caldura setermina si unde incepe frigul. Nu exista o
caldura absoluta si nici un frig absolut. Acestidoi termeni  cald si frig  indica nu
mai gradediferite ale aceluiasi lucru si acest lucru care se
manifesta cu frig si cald este numai o variantaa vibratiei. Astfel cald si frig
nu sint decit doipoli a ceea ce noi numim  caldura  si
fenomenele care le insotesc sint manifestarile
principiului polaritatii. Acelasi fenomen este
adevarat in cazul luminii si intunericului, care
sint unul si acelasi lucru, deosebirea constind
intr-o diferenta de grade intre cei doi poli aifenomenului: cind ne paraseste no
aptea si cindincepe ziua.

Ce diferenta este intre mare si mic; intre
facil si dificil; intre alb si negru; intre taios sitocit; intre calm si nelinis
tit; intre sus is jos;
intre pozitiv si negativ; principiul polaritatiiexplica aceste paradoxuri si nic
i unul nu poatesa-l inlocuiasca. In planul mental tot acest

principiu lucreaza. Sa luam un exemplu extreminsa radical, al urii si al dragostei, doua starimentale, in aparenta total diferite. Si inca sintgrade diferite in ura si in dragoste; de asemenisint sentimente intermediare pentru care noifolosim cuvintele simpatie si antipatie, care ajung sa se confunde atit de strins incit deseorieste o dificultate sa se stie daca vreunul va este simpatic sau antipatic, sau va este indiferent. Aceste sentimente opuse nu sint decit grade diferite ale unui sentiment unic, cum il veti putea gindi si intelege daca veti medita o clipa la aceasta. Mai mult decit toate acestea si hermetistii ii atribuie o deosebita importanta; este posibil de schimbat in propriulsau spirit si in spiritul altora, vibratiile urii invibratiile dragostei.

Multi dintre voi care cititi aceste rinduri ati facut experienta personala de tranzitia rapida, involuntara, care poate sa se faca intre dragoste si ura si invers, in propria persoana siin a altora. Veti intelege atunci ca va este posibil sa realizati acest lucru cu ajutorulvointei, folosind formulele hermetice. Binele si raul nu sint decit doi poli diferiti ai aceluiasilucru; hermetismul cunoaste arta de a transforma Raul in Bine prin aplicarea principiului polaritatii. In totalitate, arta polarizarii este o faza a alchimiei mentale, cunoscuta si aplicata de maestrii vechi si moderni ai hermetismului.

Intelegerea acestui principiu permite sa
modifici polaritatea tot asa de bine ca pe aceeaa altora, daca vrei sa consacri
timpul si studiulnecesar pentru a deveni un maestru al artei.

Principiul ritmului

Totul se scurge inlauntru sau inafara; orice
lucru are durata sa; totul evolueaza, apoi
degenereaza; balansul pendulei se manifesta
in totul: masura oscilatiei sale la dreapta este
asemanatoare cu masura oscilatiei de la
stinga. Ritmul este constant. Kybalion.

Acest principiu implica adevarul ca in oricelucru se manifesta o miscare inainte si inapoi, omiscare asemanatoare unei pendule, ceva
asemanator unei maree suitoare si coboritoare,
a unei mari pline si a unei mari scazute.
Aceasta miscare de plecare si venire se
produce intre doi poli al caror principiu al
polaritatii ni s-a demonstrat ca exista. Este
totdeauna o reactiune si o actiune, un progressi un recul, un maximum si un mini mum. Tot
asa este pentru toate elementele universului:
sori, lumi, oameni, animale, spirit, energie,
materie.

Aceasta lege se manifesta in creatia si
distrugerea lumilor, in progresul si decadentanatiunilor; in viata oricarui lucr u si in sfirsit in
starea mintala a omului; pentru acest din urma

lucru, hermetistii apreciaza importanta
intelegerii acestui principiu. Hermetistii l-au
inteles bine si au gasit ca aplicarea acestuia
este universala. Ei au descoperit anumite
mijloace pentru a anihila prin ele chiar efecteleprin folosirea de formule si me tode adecvate.
Ei aplica legea mentala a neutralitatii. Ei nu potanula principiul, nici sa-i op reasca cursul, dar eiau invatat sa-i opreasca, mai bine zis sa-i eviteefectele a supra lor insisi si intr-un anumit grad
care depinde de gradul de maiestrie. Ei au
invatat sa-l utilizeze in loc de a fi utilizati de el.
In aceasta si in metode similare consta arta
hermetistilor. Maistrul in hermetism se
polarizeaza el insusi la punctul unde el vrea saramina, apoi neutralizeaza balan sul ritmic al
pendulei car ear tinde sa-l transporte care
celalalt pol. Toti acei care si-au insusit un
anumit grad de maiestrie personala lucreaza
astfel intr-o oarecare masura mai mult sau mai
putin inconstient. Maestrul, din contra, o face
constient, prin folosirea vointei sale. Astfel elajunge sa atinga un grad de ech ilibru si de
fermitate mentala aproape de necrezut din
partea maselor care sint tirite inainte si inapoica o pendula.

Acest principiu si principiul polaritatiiprecum si metodele pentru a le contraca ra, a leneutraliza, au fost studiate in amanunt de
hermetisti si a le folosi constituie o importantaparte a alchimiei hermetice men tale.

## Principiul cauzei si efectului

Orice cauza are efectul sau; orice efect are cauza sa; totul se intimpla conform legii. Hazardul este un nume dat unei legi necunoscute. Sint numeroase planuri ale cauzalitatii, insa nimic nu scapa legii . Kybalion.

Acest principiu implica faptul ca exista o cauza pentru orice efect produs si un efect pentru orice cauza. El explica ca totul se intimpla conform unei legi, ca niciodata nimic nu se intimpla accidental, neprevazut, ca hazardul nu exista si ca, pentru ca exista planuri diferite de cauza si efect, planul superior dominind totdeauna planul inferior, nimic nu poate scapa in intregime legii. Hermetistii cunosc pina la un punct arta si metodele de a se ridica deasupra planului obisnuit al cauzei si efectului. Ridicindu-se mental la un plan superior, ei devin cauza in locde a fi efect. Multimile se las a docil duse, ele asculta la tot ce le inconjoara, la vointele sidorintele celora care sint mai pu ternice decitele, la hereditate, la sugestie si la toate cauzeleexterioare care le dirijeaza ca pe simpli pioni pedrumul vietii. Maestrii din contra, ridicindu-se pe plan superior, domina sentimentele lor, caracterul lor, calitatile si puterile lor, tot asa

de bine ca pe tot ce ii inconjoara. Ei devin
stapini in loc de a fi pioni. Ei joaca jocul vietii inloc de a fi jucati si diri
jati de vointa altora si deinfluente exterioare. Ei se servesc de principiuin lo
c de a fi instrumentul sau. Maestrii asculta
de cauzalitatea planului superior insa ei
comanda planul lor. Este in aceasta afirmatie oadevarata bogatie de cunostinte h
ermetice. Leintelege cine va putea.

Principiul genului

Este un gen in toate lucrurile; totul are
principiile sale; masculin si feminin; genul se
manifesta pe toate planurile . Kybalion.

Acest principiu implica adevarul ca genulexista peste tot; principiile masculin
si femininsint in actiune constant. Acesta-i adevarul nu
numai pe plan fizic, ci si pe plan mental si chiarpe plan spiritual.

Pe plan fizic, principiul se manifesta sub
forma sexului, pe plan superior el ia forme maielevate insa este mereu acelasi.
Nici o creatie
fizica, mentala sau spirituala nu este posibilafara el. Intelegerea legilor sale
va arunca
lumina asupra multor subiecte care in mod
constant au uimit spiritul oamenilor.

Principiul genului a lucrat intotdeauna
pentru a crea si reinnoi. Orice lucru, orice
individ, contine cele doua elemente: masculin

si feminin sau chiar marele principiu. Orice
element masculin are elementul sau feminin;
orice principiu feminin are principiul sau
masculin. Daca voiti sa intelegeti filozofia
Creatiei si a Regenerarii Mentale si Spirituale,
trebuie sa studiati si sa intelegeti acest
principiu hermetic. El ascunde solutia unui
mare numar de mistere ale vietii. Tinem sa va
avertizam ca nu e nici o inrudire cu
numeroasele teorii, fundamentale, periculoasesi degradate, cu invataturile care sint
raspindite sub titluri fanteziste si care nu sintdecit o prostituare a marelui principiu natural algenului. Astfel de ramasite ale vechilor formeinfamante ale cultului falusului tind sa distrugainteligenta, corpul si spiritul; filozofia hermetica
s-a ridicat totdeauna cu indignare impotriva
invataturilor degradante care conduc la
destrabalare, la pasiuni necumpatate si la
pervertirea principiilor naturii. Daca pe acesteale cautati, parasiti imediat aceasta carte.
Hermetismul nu are nimic care poate sa va fieutil in acest sens. Pentru aceia care sint puri(curati sufleteste) totul e pur; pentru acei caresint murdari, totul e murdar.

## CAPITOLUL III
## TRANSMUTATIA MENTALA

Spiritul, la fel ca metalele si elementele,
poate trece de la o stare la o alta stare diferita,
de la un grad la altul, de la o conditie la alta,
de la un pol la altul, de la o vibratie la alta.
Adevarata transmutatie hermetica este o arta
mentala. Kybalion.

Intre numeroasele ramuri secrete de
cunostinte pe care le aveau hermetistii, era
aceea care era cunoscuta sub numele de
transmutatie mentala, un cuvint obisnuit
intrebuintat pentru a desemna arta veche de a
transmuta, a preface metalele grosiere in
metale nobile. A transmuta este egal cu a
schimba natura, forma sau substanta in alta.
Deci transmutatia mentala este arta de a
transforma stari, forme si conditii mentale in
alte conditii de natura diferita. Se intelege caaceasta este Arta Chimiei Mental
e, sau daca
preferati, o forma de psihologie mistica
practica.

Primul dintre cele sapte principii hermetice
este principiul mentalismului, a carui axioma
este Totul este Spirit . Universul este mental.
Transmutatia mentala este arta de a modifica
conditiile universului in ceea ce priveste
materia, forta si spiritul. Deci transmutatia
mentala vom vedea ca este cu adevarat magiade care s-a vorbit dar nu s-au dat in
structiuni
practice.

Daca totul este mental, arta va puteapermite fiecarui individ sa transmute condi
tiilesale mentale. El va putea face pe maestrul,
stapinul conditiilor mentale tot asa de bine casi pe acelea denumite obisnuit mi
ntale. Numaialchimistii mentali avansati au fost capabili saatinga o putere sufi
cienta pentru a fi capabili sacontroleze conditiile fizice cele mai importanteca
elementele naturii, producere sau incetarede furtuni, cutremure si alte fenomen
e fizice.
Faptul ca au existat si mai exista astfel de
oameni este acceptat de toti ocultistii avansatiai diferitelor scoli (tinindu-se
seama de
exemple care justifica asemeni credinte si
afirmatiuni).

## CAPITOLUL IV
## TOTUL

Dincolo de Universul timpului si al spatiului
se ascunde mereu realitatea substantiala.
Adevarul fundamental. Kybalion.

Substanta inseamna ceea ce se gaseste subnu importa care manifestare exterioara.
Este
esenta, realitate esentiala, lucrul insusi etc.
Substantial inseamna: existind actualmente,
fiind element esential, real. Realitate inseamna
starea unui lucru real, adevarat, durabil, solid,
fix, permanent, actual etc. Inapoia oricarei

aparente si a oricarei manifestari exterioare
trebuie intotdeauna sa fie o realitate
substantiala. Aceasta este legea. Omul care
considera universul din care el face parte ca omica unitate, nu poate sa vada de cit
schimbarile care se produc in materie, in fortasi in starile mentale. El vede ca nimic nu exista
cu adevarat insa ca totul se naste si evolueaza.
Nimic nu ramine in repaos; totul se naste,
creste, moare; chiar in clipa cind un lucru
atinge apogeul el incepe sa decada. Legearitmului se manifesta constant; in nici un lucru
nu e nici realitate, nici calitate deosebita, nici
substantialitate. Nimic nu-i permanent, totul seschimba.

Acest om vede toate lucrurile nascindu-se
din alte lucruri si luind o alta forma. El vede
constant o actiune si o reactiune; un flux si un
reflux, o construire si o darimare, o creatie si o
distrugere; nasterea, evolutia si moartea. Nimicnu ramine stabil, totul se schimba. Daca este
un ginditor, el intelege ca fiecare dintre
lucrurile schimbatoare nu poate fi decit o
aparenta, manifestarea exterioara a unei puteriascunse, a unei Realitati Substantiale.

Ginditorii fara exceptie, din toate tarile si in
toate timpurile, au inteles necesitatea
existentei acestei realitati substantiale. Toate
filozofiile importante s-au bazat pe aceasta
gindire. Oamenii au numit aceasta realitate
substantiala diferit: unii au numit-o Zeitate, altii

energie infinita si eterna. Altii insa au incercatsa o numeasca materie, insa to ti au recunoscut
existenta sa. Ea este evidenta prin ea insasi, eanu are nevoie de nici un argume nt, de nici oproba.

Aceasta realitate substantiala, numita
hermetic "Tot", e mai usor inteleasa prin acestnume fata de numeroasele expresii aplicate deoameni. Toti iluminatii vechi si noi afirma ca
natura profunda a Totului este necognoscibila.
Trebuie sa fie astfel fiindca nimeni nu poate sainteleaga natura si fiinta Lui p roprie chiar cuajutorul Totului. Hermetistii cred si invata ca
Totul in El insusi este si trebuie sa fie
totdeauna nedefinibil. Ei considera toate
teoriile, toate conjuncturile si toate speculatiileteologilor si metafizicienilo r privind natura
adinca a Totului, ca un efort copilaresc al
spiritului muritorilor pentru a cuprinde secretulInfinitului. Asemeni eforturi a u esuat totdeauna
prin natura chiar a muncii. Acela care
urmareste asemenea cercetari, parcurge din
toate partile labirintul gindirii si termina prin a
se rataci prin pierderea oricarei ratiuni, a
oricarei actiuni, orice conduita sanatoasa si
rezonabila, devenind nepotrivit pentru muncavietii ca si veverita care alearga p e roata
miscatoare in colivia sa mergind mereu si
neajungind nicaieri. El ramine prizonier si segaseste in locul de unde a plecat.

Mai orgoliosi sint acei care incearca sa
atribuie Totului personalitate, calitatile,
caracterul si atributiile lor, acordindu-i emotiile,
sentimentele si caracteristicile omenesti ca si
defectele geloziei, tendinte la laude, elogii,
dorinte de onoruri si lacomie. Aceste idei
trebuiesc indepartate. In acest domeniu trebuiesa facem o distinctie intre relig
ie si teologie,
intre filosofie si metafizica. Pentru noi religia nu
este decit o realizare intuitiva a existentei
Totului; teologia este tentativa oamenilor de a-Iatribui o personalitate, calita
ti, caracteristici,
de a-I atribui teoriile lor privind afacerile lor;
vointa lor, dorintele lor, planurile lor si de a fiintermediari intre El si popo
r.

Pentru noi filozofia este o cautare in
vederea cunoasterii lucrurilor cognoscibile si
conceptibile, in timp ce metafizica este o
incercare de a duce cercetarea mai profund inafara limitelor obisnuite, in regiu
neaincognoscibilului si a necuprinsului cu aceleasiintentii ca si teologia. Deci
religia si filosofiasint pentru lucruri care au radacini in realitate,
in timp ce teologia si metafizica ne apar ca
trestii rupte si inradacinate in nisipurilemiscatoare ale ignorantei si nu const
ituie decit
un suport fragil pentru inteligenta si spiritul
omului.

Noi insistam pentru acceptarea acestei
definitii si o mentionam pentru a defini pozitia

noastra. De altfel vom vorbi in lectiile noastre
foarte moderat de teologie si metafizica.

In timp ce natura esentiala a Tot-ului esteincognoscibilitatea, exista anumite a devaruri
legate de existenta sa pe care spiritul umaneste dispus sa le accepte. O analiza a acestoraconstituie un subiect interesant de cercetare,
mai ales cind el concorda cu teoriile iluminatilor
din planuri superioare.

"Ceea ce este Adevarul Fundamental,
Realitate Substantiala, nu are nevoie de o
denumire speciala, insa oamenii iluminati il
cheama TOT." Kybalion.

Ratiunea umana pe care trebuie sa o
ascultam cu religiozitate cit este posibil sa
gindim, ne invata astfel despre TOT:

1. Tot-ul trebuie sa fie Tot, ceea ce este
realmente. Nu poate exista nimic in afara Totului,
altfel Tot-ul nu ar fi Tot.
2. Tot-ul trebuie sa fie infinit, caci nimic nu
poate defini, confirma, limita sau restringe peTot. El trebuie sa fie infinit in timp, adica etern;
El trebuie sa fi existat constant, caci nu exista
nimic care ar fi susceptibil sa-L creeze; ceva cenu poate izvori din nimic daca El nu ar fi existat
o clipa foarte scurta, El nu ar exista
actualmente. El trebuie sa fie destinat sa existe
constant in viitor, caci nimic nu-l poate
distruge. El nu va putea niciodata sa nu fie
chiar timp de o secunda, pentru ca ceva nupoate niciodata sa devina nimic. El tr
ebuie sa

fie infinit in spatiu, El trebuie sa fie
pretutindeni, caci nu exista loc in afara Tot-ului.
El nu poate fi decit continuu in spatiu, fara
fisuri, fara separare, caci nu exista nimic caresa-L poata sfarima sau sa-I intr erupa
continuitatea si nimic care sa inchida
crapaturile sale.

El trebuie sa fie infinit in putere, adica
absolut, caci nimic nu este susceptibil sa-L
limiteze, sa-L restringa, sa-L reprime, sa-L
margineasca, asemuiasca sau sa-L
stapineasca. El nu este supus nici unei alte
puteri.

3. Tot-ul trebuie sa fie neschimbator permanent
-constant, adica nu-si poate
modifica natura sa intima, caci nimic nu-i
capabil de a opera schimbari in el. Nu exista
nimic in care s-ar schimba, nici de unde ar
putea veni. Nu i se poate adauga nimic si nimicnu i se poate amputa; nu se poate
 mari saumicsora; El nu poate deveni mai mare sau maimic din nici un punct de ve dere. El trebuie sa fifost totdeauna si trebuie sa ramina totdeauna
exact cum este astazi. Tot-ul nu a fost
niciodata, nu este actualmente si nu va fi
niciodata altceva, in care ar putea sa se
schimbe. Tot-ul fiind infinit, absolut, etern,
neschimbator, rezulta ca nimic finit,
schimbator, efemer, conditionat, nu poate fi
Tot. Si cum nu este nimic in afara Tot-ului,
toate lucrurile finite trebuie sa fie nule in

realitate. Fiecare din noi si tot ce vedem e
balon de sapun. Cind materia este miscare,
oricind Vointa care dispune incetarea miscariiface sa nu se mai cunoasca ce a fo
st balonul de
sapun.

Nu va infricosati, caci nu avem intentia sub
acoperisul filosofiei hermetice -sa va
facem sa parcurgeti cimpul stiintei crestine.
Este imposibil de a concilia cele doua stari inaparenta contradictorii. Vom ajun
ge la aceastacind va sosi momentul.

Noi vedem in jurul nostru ca ceea ce se
numeste materie, constituie fundatia fizica a
tuturor formelor existente. Tot-ul este deci
simplu, materie? Nu! Materia nu poatemanifesta viata, nici inteligenta si cum vi
ata siinteligenta se si manifesta in univers, Tot-ul nupoate fi materie; caci ni
mic nu poate ajungemai sus decit izvorul sau, nimic nu se manifesta
in efect care sa nu fie deja in cauza; nimic nuexista ca consecinta fara sa fi f
ost deja in
antecedent. Ca urmare, stiinta moderna ne
informeaza ca nu exista in realitate nici un
lucru care s-ar putea numi materie. Ceea ce noinumim materie, nu-i decit simplu
Energie sau oforta intrerupta, adica o energie sau o forta
care poseda un grad slab de vibratie. Asa cumun scriitor a denumit-o de curind:
materia se
confunda cu misterul. Insasi stiinta moderna a
abandonat teoria materiei si sustine pe aceea aenergiei.

Tot-ul este deci Energie sau Forta? In acest
caz, nu! Energia sau Forta cum o inteleg
materialistii, este oarba, dezbracata de viata
sau inteligenta. Viata si Inteligenta nu potproveni in nici un caz de la o energ
ie si fortaoarba, pentru ratiunea pe care deja am aratat

o mai sus: "nimic nu poate atinge (ajunge) mai
sus decit propriul sau izvor". Nimic nu este
aplicat care sa nu fie implicat. Nimic nu se
manifesta in efect care sa nu fi fost si in cauza.
Astfel Tot-ul nu poate fi o simpla energie, nici osimpla forta. Daca ar fi asa,
nu ar mai puteaavea in existenta lucruri ca Viata si Inteligenta,
ori noi stim ca astfel de lucruri exista, caci noi
sintem vii si noi utilizam inteligenta noastra
pentru a studia aceasta problema. Astfel
rationeaza acei care proclama ca energia nueste Tot-ul.
Ce este atunci acest ceva superior materiei
si energiei, pe care noi stim ca exista in
Univers? Este viata si Inteligenta. Bine, dar
atunci Tot-ul este viata si inteligenta? Da si Nu!
vom raspunde. Daca intelegeti viata si
inteligenta asa cum le cunoastem noi oamenii,
saraci muritori neinsemnati -atunci Tot-ul nu
este aceasta. Dar de ce fel de viata si
inteligenta e vorba? Este vorba de o inteligentavie cu mult superioara la tot ce
ea ce muritoriiinteleg prin aceste cuvinte, viata si inteligentanefiind comparab
ile fortelor mecanice sau
materiei. Ceea ce noi voim sa spunem este

inteligenta vie infinita, comparata cu viata siinteligenta limitata. Noi voim sa spunem ca
spiritele luminate inteleg cind pronunta
respectuos cuvintul "spirit". Tot-ul este
inteligenta vie infinita. Iluminatii il numesc
Spirit.

## CAPITOLUL V
## UNIVERS MENTAL

"Universul este mental. El este continut in
sufletul Tot-ului". Kybalion.

Totul este spirit. Insa ce este spirit? Este
imposibil de raspuns la aceasta intrebare
pentru ratiunea ca definitia sa este practicaceea a Tot-ului care nu este posibil de explicatsau definit. Spirit nu-i decit un cuvint pe careoamenii il dau conceptiei superioare a
Sufletului Viu Infinit. El inseamna "Reala Fiinta",
el inseamna Suflet Viu cu mult superior vietii sisufletului pe care noi le cunoastem. Cum
acestea insa sint superioare Energiei mecanicesi Materiei, Spiritul depaseste in teligentanoastra. Noi ne servim de acest nume simplucind ne gindim la Tot si cind voim sa vorbim deEl.

Pentru gindirea noastra, pentru intelegereanoastra noi nu putem sa consideram Tot-ul casuflet viu infinit, totodata recunoscind ca nu

este posibil de a-L intelege in intregime. De
aceea noi trebuie sa incetam a gindi la materie.

Vom studia natura universului in totalitatea
sa si in partile sale. Ce este Universul? Noi amvazut ca nimic nu poate exista i
n afara Tot-ului.
Universul este deci Tot-ul? Nu, el nu poate fiasa, caci universul pare sa fie fo
rmat de lucruri. El se schimba constant, intr-un cuvint el nu se
supune ideilor pe care noi ne-am hotarit sa le
acceptam privind Tot-ul. Atunci daca universulnu-i Tot, el trebuie sa fie nimic.
Aceasta va fi
concluzia inevitabila a spiritului nostru in primulmoment. Insa si acest raspuns
nu poate sa nesatisfaca, caci noi sintem constienti de
existenta universului. Deci daca universul nu
este Tot-ul, nici nimic, ce poate fi atunci? Saincercam sa examinam in amanunt a
ceasta
problema.

Daca universul exista sau pare a exista, eltrebuie sa provina intr-un mod oareca
re din
Tot. El trebuie sa fie o creatie a Tot-ului. Insa
cum este imposibil ca ceva sa fi fost creat dinnimic, din ce l-a creat Tot-ul?

Unii filozofi, ca raspuns la aceasta
intrebare, au zis ca Tot-ul a creat universul
din El insusi, adica cu esenta si substanta Totului.
Dar acest raspuns nu poate fi adevarat,
fiindca noi am vazut ca nimic nu se poatesustrage Tot-ului si ca nu se poate div
iza. Chiardaca ar fi asa, oare cea mai mica particula auniversului ar putea igno
ra propria sa fiinta,

Tot-ul? Totul nu ar putea pierde cunostinta deEl insusi, cu atit mai mult cu cit El nu ar puteadeveni un atom, o forta oarba sau un lucru de un grad inferior de viata. Unii oameni si-au imaginat ca Tot-ul este Tot in realitate, recunoscind ca ei, oamenii existau, au ajuns laconcluzia ca ei si Tot-ul erau id entici si ei au umplut atmosfera cu strigatele lor: "Eu sint unDumnezeu!" spre amuzamentul multi mii si durerea inteleptilor. Atomul strigind: "eu sint unom" ar fi comparativ modest.

Ce este dar in adevar Universul, daca nu-i Tot-ul si daca el nu a fost creat din Tot care s-ar fi fragmentat in mai multe parti? Ce poate safie? Din ce poate fi creat? Este ma rea intrebare.
Sa o examinam cu grija. Stim ca principiulcorespondentei vine mereu in ajutorul nostru.
Vechea axioma hermetica: "ceea ce este sus, este ca si ceea ce este jos" poate sa ne aducamari servicii in conjunctura in ca re ne aflam.
Noi vom incerca sa dam o linie a operatiunilorplanurilor superioare, examinind p e acelea aleplanului nostru. Principiul corespondentei poatesa se aplice la acea sta problema tot atit debine ca si la altele. Sa vedem: In planul saupropriu cum face omul ca sa creeze? Mai intii elpoate crea facind sa iasa ceva din material ele care il inconjoara. Nu poate fi asa in planulsuperior caci nu exista materiale i n afara Totului cu care Acesta sa poata crea. Apoi omulpoate procrea sau sa reproduca rasa sa pr in

imperechere, care este o multiplicare personaladatorita unui transfer a unei par
ti a substanteisale intime catre perpetuarea sa. Nici aceastanu poate fi asa, ca
ci Tot-ul nu poate sa dea sausa sustraga o parte din El insusi, la fel cum Elnu
se poate reproduce sau multiplica. In primulcaz ar fi o inmultire sau o adaugire
la Tot si amvazut ca aceasta este absurd. Nu exista o a
treia maniera pe care omul ar putea sa o
intrebuinteze pentru a crea? Desigur, omul ar
putea crea mental. Lucrind astfel el nu
foloseste nici un fel de material exterior si el nu
se reproduce insusi, totusi spiritul sau
savirseste creatie mentala. Dupa principiulcorespondentei, sintem autorizati sa
gindim caTot-ul a creat universul mental prin acelasi
procedeu cu care omul creaza imaginile
mentale. Este o confirmare aici ca vocea
ratiunii se acorda cu vocea inteleptilor, asa
cum invataturile si lucrarile lor au aratat.
Acestea sint invatamintele Inteleptilor. Aceastaera invatatura lui Hermes. Tot-u
l nu poate creaaltfel decit mental, fara sa utilizeze materiale
(noi am vazut ca nu exista din acestea in jurulsau) si fara sa se reproduca pe E
l insusi, ceeace este la fel de imposibil. Noi nu putem scapade aceasta concluzi
e a ratiunii care, asa cum
am spus, concorda cu invatamintele superioareale iluminatilor. La fel cum va est
e posibil dv.,
elevul meu, sa creati un univers in mentalitatea
voastra, tot astfel Tot-ul poate crea universuri

cu propria sa mentalitate. Insa universul vostrueste creatia mentala a unui spir
it marginit, intimp ce acela al Tot-ului este creatia unui spiritinfinit. Ele si
nt doua elemente asemanatoare,
dar ele difera infinit in grad. Ulterior vom studiamai complet procesul de creat
ie si manifestare,
insa chiar de acum trebuie sa intipariti puternicin mintea voastra aceasta: "uni
versul este tot
ce el contine, este o creatie mentala a Tot-ului.
Realmente, fara nici cea mai mica indoiala, Totul
este Spirit". Tot-ul creaza in spiritul sau
infinit universuri fara numar, care dureaza mii
de secole. Si totusi pentru Tot, creatie,
evolutie, declinul si moartea unui milion de
universuri, nu ar pare mai mult decit o clipire a

planurile vietii, material, mental si spiritual.

pleoapelor". Kybalion.
"Spiritul infinit al
Universului". Kybalion.
Tot-ului este sinul
Principiul Genului
Acest principiu se manifesta pe toate

Insa cum am mai spus-o deja, "genul" nu
inseamna SEX. Sexul nu este decit o
manifestare materiala a genului, care
inseamna, raportindu-se la gen: procreare,
creare. Peste tot unde ceva este creat, pe un
plan care este al vietii, principiul genului
trebuie sa se manifeste si aceasta este
adevarat la fel chiar pentru crearea universului.

Mai ales sa nu va grabiti sa trageti concluzia canoi va invatam ca este un Dumnezeu sau un
Creator masculin sau feminin. Aceasta idee nu
este decit o alterare a vechilor invataminte in
acest subiect. Invatatura adevarata ne spune
ca Tot-ul in El insusi este deasupra genului,
dupa cum El este deasupra oricarei legi dintrecare si cele ale timpului si a spatiului. El estelegea de unde decurg celelalte legi si nu este
supus lor. Insa cind Totul se manifesta peplanul generarii si creatiei, El lucreaza atunci inconcordanta cu Legea si Principiul, caci atunciel se misca pe un plan inferior al existentei. Inconsecinta, El manifesta principiul genului subaspectele masculin si feminin si aceasta natural
pe plan mental. Aceasta idee poate parearevolutionara acelora care o aud pentru primadata; totusi fiecare din voi a acceptat-o pasiv inrelatiile zilnice.

Voi vorbiti de Paternitatea Dumnezeului,
Tatal Divin, de maternitatea naturii, Mama
Universala. Voi aveti astfel instinctiv intuitia
principiului genului in univers. Este adevarat caDoctrina hermetica nu implica o dualitate reala.
Tot-ul este unul; cele doua aspecte pe care Elle are uneori nu sint decit moduri diferite de
manifestare. Ideea conducatoare a
Invatamintului este ca principiul masculin
manifestat prin Tot se tine intr-un sens in afaraCreatiei mentale actuale a Universului. El
dirijeaza Vointa sa asupra Principiului Feminin,

pe care il putem numi Natura. Astfel incepeevolutia universului plecind de la si
mple centrede activitate care se gasesc in om; evolutia
progreseaza si devine din ce in ce mai ridicata,
totul acordindu-se pentru a stabili convenabil sia intari puternic legile naturi
i. Daca preferatiimaginile vechi ale gindirii, va puteti reprezentaprincipiul ma
sculin sub forma Dumnezeului,
Tatal si principiul feminin sub forma Naturii.

Mama universala, in sinul careia toate
lucrurile au fost create, nu este o simpla figurade stil, o figura poetica a lim
bajului. Ea este overitabila idee a procesului actual al CreatieiUniversului. In
sa amintiti-va numai ca Tot-ul
este unic si ca in spiritul sau infinit a fost creatuniversul care exista si act
ualmente. A aplicalegea corespondentei voua insiva, propriuluivostru spirit, ar
putea sa va ajute sa capatatiidei juste. Stiti ca aceasta parte din voi insivape
 care o numiti "Eu" ramine la o parte si nu edecit un simplu martor al creatiei
imaginilor
mentale in spiritul vostru. Partea spiritului
vostru in care se savirseste "generarea
mentala poate sa se cheme "le moi" spredeosebire de "je" care ramine martor inac
tiv sinu face decit sa examineze gindurile, ideile siimaginile lui Moi (intelige
nta). Dupa Mircea
Eliade: Je = Eu = constiinta = Sine = Purusha =
strain = spirit care este izolat, indiferent,
simplu spectator inactiv, spre deosebire de moi

= eu 2 = inteligenta = vointa = activ. Cadereasinelui in materie = Prahrti.

"Ceea ce este sus este ca si ceea ce este
jos", amintiti-va bine aceasta; fenomenele care
se produc pe un plan de viata pot fi
intrebuintate ca sa rezolve misterele planurilorsuperioare si inferioare. Gasiti surprinzator cavoi, care sinteti un copil, veti percepe acest
respect instinctiv pentru Tot, sentiment pe carenoi il numim "religie", acest respect si aceastadeferenta pentru spiritul paternal? Gasiti
surprinzator ca atunci cind priviti lucrarile si
minunile naturii va prinde un sentiment
puternic care are radacini adinci infipte in fiinta
voastra cea mai intima? Este spiritul naturii
care va apara cu dragoste ca un copil pe
pieptul vostru. Nu comiteti greseala de a
presupune ca mica lume pe care o vedeti injurul vostru, pamintul, care nu-i decit un
graunte de nisip in univers, este insusi
universul. Sint milioane de milioane de
universuri asemanatoare care exista in spiritulinfinit al Tot-ului. Si chiar in micul nostru sistem
solar, exista regiuni si planuri de viata mult
superioare celor de la noi si de asemeni fiintepe linga care noi sintem niste sa raci muritoriorbi; sintem ca acele animale informe si
viscoase care stau pe fundul oceanului. Existafiinte care poseda puteri si atributii mult
superioare la ceea ce omul a visat intotdeaunasa vada in posesia zeilor. Si totu si aceste fiinte

nu au existat odata decit ca si voi, apoi ele audegenerat; voi veti deveni asa d
e puternici caei, insa voi va veti perfectiona mereu si nu vetidegenera; acesta
este destinul omului dupa
cum ne invata iluminatii. Moartea nu-i reala
chiar in sensul relativ al cuvintului; ea nu-i decit
leaganul unei vieti noi; veti urca mai sus,
mereu mai sus, catre planurile de viata mai
ridicate, superioare. Universul este patria
voastra; veti cerceta ungherele cele mai
ascunse inainte de sfirsitul timpurilor. Veti locuiin spiritul infinit al Tot-ul
ui; posibilitati in
facultatile voastre sint infinite, totodata in timpca si in spatiu. Cind va veni
 sfirsitul marelui
ciclu al secolelor, cind Tot-ul va atrage din noula El pe cea mai infima dintre
creatiile Sale, vetipleca veseli, fiindca atunci veti fi capabili saintelegeti a
cest Adevar, caci veti fi Unul cu Totul.
Astfel vorbesc iluminatii celor care au
avansat deja pe Cale. Pentru moment ramineti
pe culmi si increzatori; sinteti garantati si
protejati de Puterea Infinita a Spiritului Paternsi Matern.

"In sinul Spiritului Patern si Matern, copiii
muritori sint la ei acasa." Kybalion. "Nu exista
nimeni in univers care sa fie fara Tata si fara
Mama." Kybalion.

CAPITOLUL VI

# DIVINUL PARADOX

"Semiinitiatii, recunoscind nerealitatea
relativa a Universului, isi imagineaza ca ei pot
sfida legile sale; sint prosti nesocotiti si
infumurati care se vor sfarima de stinci si pe
care elementele ii vor distruge din pricina
nebuniei lor. Adevaratul initiat, cunoscind
natura universului, se serveste de lege contra
legilor, a superiorului contra inferiorului si prin
arta alchimiei el preface lucrurile fara valoare
in lucruri pretioase. Astfel el invinge. Maestria
nu se manifesta prin visuri anormale, viziuni si
idei fantastice, insa prin folosirea fortelor
superioare contra fortelor inferioare, evitind
suferintele planurilor inferioare, vibrind pe
planurile superioare. Transmutatia nu este o
negatie infumurata, este sabia Maestrului."
Kybalion.

Acesta este Paradoxul universului rezultind
din principiul polaritatii care se manifesta cindTot-ul incepe a crea; trebuie u
rmat punctual
caci el stabileste diferenta intre semiintelepciune
si intelepciune. Cit despre Tot-ulInfinit, legile Sale, puterile Sale, cit despr
efenomenele Sale, toate sint ca.....stare de
meditatie si de vis; in acelasi timp pentru tot ceare sfirsit -universul trebuie
considerat ca real;
viata, actiunea, gindirea, trebuie sa fie bazateacolo sus, fara a se uita totoda
ta intelegerea

constanta a Adevarului superior. Totul in
acelasi timp trebuie sa se conformeze propriilorsale planuri, propriilor sale le
gi. Daca Tot-ul seinchipuie ca Universul, ca era intr-adevar real,
atunci nenorocire universului caci nu va mai fi
posibil a se trece de la inferior la superior;
universul va deveni imobil si tot progresul nu armai fi posibil. Si daca omul pr
in a sa semidoctielucreaza, traieste si gindeste, considerind
Universul ca pe un simplu vis asemanator
propriilor sale visuri limitate, acest univers
devine veritabil asa pentru el si ca un pietonnetrezit se impleticeste in toate
partile si
merge in cerc nefacind nici un progres si infinal se trezeste cind cade in salt,
se loveste si
se raneste de legile naturale pe care le
ignoreaza.

Pastrati spiritul vostru constant indreptat
catre Stea, insa privirea voastra sa fie
intotdeauna indreptata asupra picioarelorvoastre, daca nu, veti cadea in mlastin
a pentruca priviti in aer. Amintiti-va bine dumnezeiesculparadox "in acelasi tim
p universul este si nu
este". Nu uitati niciodata cei doi poli ai
Adevarului: absolutul si relativul. Dispretuiti
semi-adevarurile.

Ceea ce hermetistii cunosc ca "legeaparadoxului" nu-i decit un aspect al princip
iuluipolaritatii. Scrierile hermetice sint pline de
referinte asupra aparitiei paradoxului in
considerarea problemelor vietii si a fiintei.

Maestrii previn continuu pe elevii lor contra
erorii adesea comice de a uita cealalta parte aoricarei chestiuni. Avertismentel
e lor se aplicain special problemelor absolutului si relativului,
care incurca pe toti studentii in filozofie si carefac sa gindeasca si sa lucrez
e atitia indivizi
contra a ceea ce se numeste de obicei "sensul
comun". Noi sfatuim pe toti elevii de a fi foartesiguri ca au inteles divinul pa
radox al
absolutului si al relativului; daca nu, se vor
impotmoli in mlastina semi-adevarului. In
acest scop a fost scrisa in mod special aceastalectie.

Prima gindire care vine in spiritul celui carea inteles adevarul ca universul es
te o simplailuzie, o nerealitate; si contra acestei idei
instinctul se revolta. Insa ca toate alte
adevaruri, trebuie privit aceasta din punct devedere absolut cit si din punct de
 vedere
relativ.

Din punct de vedere absolut, universul
comparat cu Tot-ul, in el insusi pare o iluzie, unvis, o fantasmagorie. Noi recu
noastem aceasta,
la fel punctului nostru de vedere obisnuit, cacinoi vorbim de lume ca de un spec
tacolschimbator, care se duce si vine, care se naste
si moare; deci elementele schimbatoare si de
nepermanenta, de indefinit si de nesubstantial,
trebuie mereu sa se concilieze cu ideea unui
univers creat, cind el se opune Tot-ului,

oricare ar fi ideile noastre cu privire la naturaunuia si a altuia.

Filozof, metafizician, savant si teolog, toti
accepta aceasta idee si o regasim in toate
formele de gindire filozofica si de conceptie
religioasa ca si in teoriile diferitelor scoli de
metafizica si de teologie.

Astfel invataturile hermetice nu predica
substantialitatea universului in termeni mai
energici decit aceia care va sint familiari, desimaniera lor de a prezenta subie
ctul ar putea
parea putin surprinzatoare. Tot ce are un
inceput si un sfirsit, trebuie sa fie fals si nereal;
universul suporta egal regula in toate scolilegindirii. Din punct de vedere abso
lut nu-i nimicreal decit Tot-ul, termen de care noi am putea
sa ne servim pentru a gindi la aceasta sau
pentru a discuta subiectul. Ca universul ar fi
creat din materie sau ca el ar fi o creatie
mentala a Spiritului Tot-ului, el este
nesubstantial, nedurabil; el este un lucru al
timpului, spatiului si al schimbarii.

Noi am voi ca voi sa intelegeti perfect acestfapt, inainte de a stabili judecata
 voastra
asupra conceptiei hermetice a materiei
mentale a universului. Ginditi putin la acesteconceptii, oricare ar fi ele, si v
eti vedea ca ceea
ce am spus este adevarat pentru cea mai
marunta dintre ele. Insa punctul de vedere
absolut ne arata numai o latura a tabloului,
cealalta fata este punctul de vedere relativ.

Adevarul absolut a fost definit: "lucrurile,
asa cum le cunoaste Spiritul lui Dumnezeu" intimp ce adevarul relativ a fost descris ca
"lucrurile, asa cum cea mai inalta ratiune a
omului le intelege". Astfel, pentru Tot, universultrebuie sa fie ireal si iluzoriu; el trebuie sa fie
un simplu vis sau rezultatul unei meditatii; dincontra, pentru spiritele finite care sint o parte aacestui univers si care il contempla prinfacultatile lor muritoare, universul este absolut
adevarat si trebuie sa fie considerat ca atare.
Recunoscind punctul de vedere absolut, noi nutrebuie sa comitem greseala de a ignora sau anega faptele si fenomenele universului asa cumele se prezinta facultatilor noastre muritoare;
noi nu sintem Tot-ul, aceasta nu trebuie sa o
uitam.

Noi recunoastem ca materia exista pentrusimturile noastre si totusi spiritele noastre
marginite inteleg perfect acest dicton stiintificca materia exista daca cineva se plaseaza lapunctul de vedere stiintific. Ceea ce noi numimmaterie, e considerata ca o aglomerare de
atomi, care la rindul lor si acestia sint o
aglomerare de unitati de forta numiti electronisau ioni vibrind fara de incetare si invirtindu-se
continuu. Lovind o piatra cu piciorul, noi
percepem contactul; el ne pare perfect real,
desi noi nu stim ceea ce el este intr-adevar.
Insa sa va amintiti ca piciorul nostru care
percepe contactul prin intermediul creierului

nostru este la fel de materie, constituita la fel
din electroni si ca in consecinta este tot
materie aceea care constituie creierul nostru.
De altfel, daca spiritul nostru n-ar exista, noiam ignora totodata existenta pic
iorului cit si apietrei. Idealul pe care artistul sau sculptorulincearca sa-l re
produca in piatra sau pe pinza ii
apare nemijlocit real. Asa este in spiritul
autorului sau tragedianului de caractere pe
care el le sileste a le descrie sau sa le
interpreteze, pentru ca altii sa-i poata
recunoaste. Si daca tot asa este si in cazul
spiritelor noastre marginite, care ar trebui safie gradul de realitate in imagin
atiile mentalecreate in Spiritul Infinitului?

Pentru muritori, acest univers al mentalitatii
este complet real intr-adevar; este singurul pe
care noi am fi destinati sa-l cunoastem
vreodata, desi in el noi trecem de un plan la unalt plan, de la un grad superior
 la alt gradsuperior. Pentru a-l cunoaste mai complet, cum

o dovedeste experienta noastra actuala, noi
trebuie sa fim insusi Tot-ul.
Este adevarat ca ne ridicam mai sus pe o
scara, mai "linga", ne apropiem de SpiritulTatalui, mai aparenta devine natura i
luzorie alucrurilor finite, insa numai cind Tot-ul ne va
rechema la El, ne vor apare ca inexistente
aceste lucruri marginite, finite. Asa, noi nu
trebuie sa cedam iluziei.

Acum cind noi recunoastem natura reala a

Universului, sa cautam a intelege legilementale si sa ne silim a le folosi in sc opul de aobtine cel mai bun efect posibil pentruprogresul nostru in viata, cind noi vom parasiun plan pentru a ne ridica la un plan superior afiintei. Legile un iversului nu sint mai prejoslegilor de otel din cauza naturii lor mentale. Totcu exceptia Tot-ului, este condus de ele. Ceeace este in spiritul infinit al Tot-u lui real la ungrad inferior fata de noi, realitatea insasi faceparte din natura Tot-ului. De aceea sa nu va
credeti izolati sau abandonati, noi toti facem
parte din Spiritul Infinit al Tot-ului. Nimeni nu
poate sa ne loveasca, nu avem a ne teme denimeni. Nici o putere in afara Tot-ulu i nu poatesa ne influenteze. Noi vom gasi o intreaga lumede confort si de sigura nta in aceasta realizare;
cind noi o vom cistiga o sa dormim in paceleganati in patul abisului, odihnindune in
liniste in sinul oceanului Spiritului Infinit careeste Tot-ul.

In Tot noi traim si lucram cu adevarat.

Materia nu-i mai putin materie pentru noicind lucram in planul fizic, desi noi s tim ca eaeste formata dintr-un agregat de electroni de
particule de forta, vibrind cu iuteala si
invirtindu-se unele in jurul altora pentru a
forma atomi, care la rindul lor vibrind si
invirtindu-se formeaza molecule, care

ansamblindu-se dau voluminoase mase de
materie.

Materia nu-i mai putin materie, cind vomimpinge mai departe cercetarea noastra s
i pecare doctrina hermetica ne-o explica. Forta a
carei unitate sint electronii (sau alte particuleprimare mai mici) este o simpla
manifestare aspiritului Tot-ului si ca toate celelalte lucruri dinunivers este
de natura mentala. Cind sintem peplan fizic noi trebuie sa recunoastem
fenomenele sale, putem controla materia ca
toti maestrii la un grad mai mult sau mai putininalt, insa noi trebuie sa o face
m intrebuintind
forte superioare (eforturi mai mari). Este o
nebunie sa negi existenta materiei sub
aspectul sau relativ. Putem nega stapinirea eiasupra noastra, pe merit de altfel
, insa noi nu oputem ignora sub aspectul ei relativ atita timpcit lucram pe plan
ul sau (material in viata
paminteasca). Legile naturii nu devin mai putin
constante sau mai putin efective cind le
cunoastem, decit simple creatii mentale. Ele
sint in plina putere pe diferite planuri. Noi
stapinim legile inferioare intotdeauna, aplicindlegi superioare si numai in aces
t mod, insa neeste imposibil de a iesi de sub influenta legii
sau de a o nesocoti in intregime. Tot-ul se
poate sustrage legii si aceasta pentru ca Tot-uleste legea insasi de unde deriva
toate celelaltelegi.

Maestrii mai avansati pot dobindi puteri pe
care oamenii le atribuie zeilor; exista grade
nenumarate in existenta noastra, in marea
ierarhie a vietii; puterea care este atribuita lorpoate depasi pe aceea a maestr
ilor superiori siatinge un grad nebanuit de muritori, dar chiarmarii maestri, ch
iar fiintele superioare trebuiesa se supuna legii si sa ramina nimic in ochiiTot
-ului. Astfel, aceste fiinte ale caror puteri
sint mult mai mari decit acele atribuite de
oameni zeilor lor, fiind dominati si supusi delegi, imaginati-va presupunerea om
ului muritor
-de rasa noastra (terestra) -de gradul nostru,
cind el indrazneste sa priveasca legile naturiica  ireale, imaginare si iluzorii , p
entru ca el aajuns sa inteleaga acest lucru, adevarul ca
legile sint de natura mentala si simple creatiimentale ale Tot-ului. Aceste legi
 pe care Tot-ulle considera ca legi guvernante nu trebuie
negate sau nesocotite. Atit cit va dura
universul el va fi supus lor, caci universul existain virtutea acestor legi care
 ii constituie osaturasi care il sustin.

Principiul hermetic al mentalismului bazindadevarata natura a universului pe pri
ncipiul catotul e mental, nu modifica cu nimic conceptiilestiintifice ale univer
sului, ale vietii, ale
evolutiei. De fapt stiintele numai confirma
invatamintele hermetice. Acestea invata ca
universul este de natura mentala, in timp cestiinta moderna a invatat ca el este
 material si

in ultima analiza el nu-i alt lucru decit energie.
Doctrina hermetica nu greseste acceptindprincipiul fundamental al lui Herbert Spencer
care afirma existenta unei energii infinite si
eterne, de unde deriva toate lucrurile. De fapthermetistii recunosc in filozofia lui Spencer oexpunere superioara a operelor legilor naturalesi ei considera pe marele maestru ca
reincarnarea unui vechi filozof care locuia in
Egipt acum mii de secole si care mai tirziu s-areincarnat in corpul lui Heraclit -filozoful grecce a trait in anul 500 inainte de Iisus Christos.

Ei apreciaza ca ideea de energie eterna siinfinita se acorda perfect cu doctrina hermeticaadaugind totodata ca ea este energia SpirituluiTot-ului. Cu cheia cala uzitoare a filozofiei
hermetice, discipolul lui Spencer va fi capabilsa-si deschida orizonturile filozofice ale marelui
filozof englez ale carui lucrari arata clar
reincarnarile sale anterioare. Invataturile sale
privind evolutia si ritmul concorda perfect cuinvatamintele hermetistilor, in special cu
principiul ritmului. Adeptii lui Spencer nu au
deci deloc nevoie de a ciunti nici una din ideile
favorite ale lui Spencer despre univers. Tot cele cerem lor este de a sesiza principiul subadiacent:
Totul este spirit, Universul este
mental, el este cuprins in Spiritul Tot-ului . Eiisi vor da seama ca cele 6 principii se acordaperfect cu cunostintele lor stiintifice si le vor

servi sa rezolve probleme neintelese, luminindastfel ungherele obscure.

Nu e de natura sa ne surprinda, deci, caintelegem influenta care a avut-o gindir eahermetica asupra filozofiei primitive a Grecieicare a servit de baza tuturor t eoriilor moderne
ale stiintei. Acceptarea primului principiuhermetic, principiul mentalismului, e ste singura
mare diferenta care exista intre stiinta
moderna si doctrina hermetica; stiinta de altfel
se apropie din ce in ce mai mult de pozitiilehermetice in mersul orb pe care ea il face inintuneric pentru a iesi din labirintul in care s-aratacit cautind adev arul. Scopul acestei lectii
este de a intipari bine in spiritul studentilor
faptul ca in toate cazurile fara exceptie,
universul, legile sale si fenomenele care il
insotesc in ceea ce priveste omul, sint reale,
exact atit cit ar fi ipotezele materialismului sauteoriile energiei. In nu inter eseaza care
doctrina, universul sub aspectul exterior esteschimbator, trecator si ca umbra, lipsit de
substantialitate, realitate. Insa notati bine al
doilea pol al adevarului: cu aceleasi ipoteze, noisintem constrinsi sa lucram si sa traim ca si
cum ar fi reale si substantiale lucrurile continuu
schimbatoare. Exista totodata diferenta ca in
vechime, Puterea Mentala era ignorata ca fortanaturala si ca acum cu principiul mentalismuluiea devine o forta naturala superioara.

Aceasta singura diferenta revolutioneaza inintregime viata acelora care inteleg principiul silegile care rezulta din ele. Astfel, studenti, totipe citi sinteti, pricepeti a recunoaste, a folosi sia aplica legile care decurg din aceasta. Ins a,
cum recomanda Kybalionul, nu cedati la
tentatia semidoctului care se lasa fascinat de
nerealitatea aparenta a lucrurilor; acela, in
consecinta, rataceste in toate partile ca un
individ traind intr-o lume de vise, ignorind
munca practica si viata reala a omului; in final
el se va zdrobi de stinci si se va gasi sfisiat de
elemente din cauza nebuniei sale . Urmati mai
bine exemplul inteleptului cum inca recomandaKybalionul: Utilizeaza legile fata d e legi,
superiorul contra inferiorului si prin arta
alchimiei mentale, transforma lucrurile
neinsemnate in lucruri de pret. Astfel veti
izbindi.

Sa urmam deci sfaturile Kybalionului, sa
evitam semidoctia care nu-i decit nebunie si
care ignora acest adevar ca maestria nu se
manifesta prin vise, viziuni anormale sau ideifantastice, ci ea consta in a folo si fortele
superioare contra fortelor inferioare in scopulde a se evita suferintele planuri lor inferioarevibrind pe planurile superioare.

Amintiti-va bine, studenti, ca transmutatia
nu este o negatie infumurata, ea este sabia
maestrului . Citatele de mai sus sint din
Kybalion si trebuie sa se fixeze adinc in

memoria tuturor adeptilor. Noi nu traim intr-olume de vise ci intr-un univers ca
re, din punctde vedere relativ, este real in ceea ce privesteviata si actiunile
noastre. Rolul nostru este de a
nu nega existenta sa, ci de a trai, utilizind legilepentru a ne ridica pe o trea
pta superioara deevolutie lucrind cit mai bine in toate
imprejurarile zilnice si cautind sa realizam in
masura posibilului idealul nostru si ideile
noastre cele mai inaltatoare. Adevarata
semnificatie a vietii nu-i cunoscuta de oameni
pe acest plan al existentei, insa marii autori siintuitiile noastre ne invata ca
sa nu comitem
nici o greseala si in masura posibilului sa
realizam totusi tendinta universala.

Noi sintem toti pe Cale si drumul conducemai sus, mereu mai sus, in ciuda frecve
ntilor
timpi de repaos. Cititi mesajul Kybalionului siurmati exemplul inteleptului, evi
tind erorile
semidoctului care piere din cauza nebuniei
sale, adica pierde timpul provocind intreruperisi intirzieri in mersul directiei
tendintei
universale.

TOT-UL IN TOT

Daca este adevarat ca este in Tot, este la
fel de adevarat Tot-ul este in Tot. Acela care
intelege perfect acest adevar, poseda deja o
mare cunoastere.  Kybalion.

Cita lume a auzit repetindu-se adesea caZeitatea lor numita cu diferite nume era : Tot in
Tot si citi au banuit adevarul ascuns in aceste
cuvinte pronuntate neglijabil sau mai bine zisnepotrivit. Aceasta expresie comun a este
amintirea vechii maxime hermetice plasata lainceputul acestui capitol. Cum zice Kybalion:
Acela care intelege perfect acest adevar,
poseda deja cheia, poseda deja o mare
cunoastere. Aceasta ne impune ca sa ne silima patrunde acest adevar a carui intel egere esteatit de importanta. In aceasta se ascunde unuldintre cele mai mari ade varuri filozofice,
stiintifice si religioase. Noi am expus doctrinahermetica privind Natura mentala a Universuluisi noi v-am explicat ca Universul mental este
si de asemeni el este cuprins in Spiritul Totului .
Nu uitati aceasta afirmatie: Este
adevarat ca Totul este in Tot .

Aceste doua precepte in aparenta
contradictorii, se pot concilia prin Legeaparadoxului. Ele constituie de altfel o judecatahermetica exacta a raporturilor care exista
intre Tot si Universul sau mental. Am vazut
cum Tot-ul este in Tot, sa examinam acum
celalalt aspect al subiectului. Doctrina
hermetica invata ca Tot-ul este continut in
Univers, ca El domiciliaza, este inlauntrul lui si
ca fiecare din partile sale este situata in
interiorul universului. Profesorii explica adesea

aceasta judecata, facind sa intervina Principiulcorespondentei. Un maestru invat a pe adept
sa-si formeze o imagine mentala a unei
persoane, a unei idei, a unui lucru putind avea

o forma mentala; exemplul cel mai bun este alautorului sau tragedianului care is i formeaza oidee a caracterelor pe care el vrea sa le
exprima in arta sa. In toate cazurile, elevul isi
va da seama ca atunci cind imaginea este
formata in spiritul sau -singura in spiritul sau autorul,
tragedianul, pictorul sau sculptorul
insusi este continut in intregime in insasi
imaginea aceasta mentala. Cu alte cuvinte,
intreaga calitate, viata si spiritul realitatii
continute in imaginea mentala deriva din
Spiritul Imanent al ginditorului. Considerati
cu atentie ceea ce noi tocmai am expus pina ceveti sesiza ideea noastra.
Ca sa luam un exemplu mai actual, sa
spunem ca Othello, Iago, Maendel, Richard alIII-lea exista realmente in spiritul lui
Shakespeare in momentul conceptiei si creatieilor. Mai mult, Shakespeare insusi exista in sinulfiecaruia dintre aceste caractere, dindu-le
vitalitatea sa, spiritul si actiunea sa. Al cui estespiritul personajelor pe car e le cunoastem subnumele Micawber, Oliver Twist, Uriah Heep?
Este acela al lui Dickens, sau fiecare personaj
pe care l-am citat are spiritul sau personal
independent de caracterul sau? Venus de
Medicis, Madona Sixtina, Apollon din Belvedere,

au ele spiritul lor propriu si o realitate
particulara sau reprezinta ele puterea spiritualasi mentala a creatorilor lor?

Legea Paradoxului explica ca aceste doualucruri sint totodata posibile, daca le consideram ca doua puncte de vedere
convenabile. Micawber este totodata Micawber
si Dickens desi nu se poate spune ca Micawber
este identic cu Dickens. Omul ca Micawber
poate sa strige: Spiritul creatorului meu esteinerent in mine si totusi eu nu sin t el . Cit este
de deosebit acest lucru de adevarurile pe
jumatate raspindite cu zgomot de semidocti
care umplu atmosfera cu strigatele lor ragusite:
Eu sint Dumnezeu ! Inchipuiti-va pe Micawbersau pe malitiosul Uriah Heep strigind: E u sintDickens , sau un personaj greoi luat din
operele lui Shakespeare strigind: Eu sint
Shakespeare ! Tot-ul este si in viermele
pamintului, dar acesta nu este Tot-ul. Cu toateacestea, acest lucru curios nu ex ista mai putin.
desi viermele pamintului nu exista decit ca unlucru inferior creat si existind i n interiorul
Spiritului Tot-ului, totusi, Tot-ul este continut inviermele pamintului si in ce a mai mica particica
care a servit sa constituie viermele. Poate
exista un mai mare mister decit acela al Totului
in Tot si Tot in Tot-ul?

Elevul va intelege, natural, ca unele
exemple pe care le-am dat sint in mod necesarimperfecte si insuficiente, caci el e reprezinta

crearea de imagini mentale in spiritele finite(marginite) in timp ce Universul este creatia
Spiritului Infinit; diferenta care exista intre ceidoi poli le separa. Este de altfel o simplachestiune de grad, este mereu acelasi principiu
care lucreaza. Principiul corespondentei se
manifesta deoparte si de alta: ceea ce este
sus este ca si ce este jos. Ceea ce este jos este
ca ceea ce este sus .

Cu cit omul va intelege existenta SpirituluiIntim imanent in interiorul fiintei sale, mai sus
si mai repede se va ridica el pe scara
spiritualitatii. Aceasta inseamna dezvoltarea
spirituala, recunoasterea, realizarea si
manifestarea spiritului in interiorul lui insusi.
Siliti-va sa va aduceti aminte de aceasta ultima
definitie a dezvoltarii spirituale. Ea contine
adevarul adevaratei religii. Exista numeroase
planuri ale Fiintei, numeroase planuri ale Vietii.
Totul depinde de avansarea indivizilor pe scara,
a carei treapta inferioara este formata din
materia cea mai grosolana si treaptasuperioara separata de Spiritul Tot-ului numaide o infima diviziune.

Din Sus in josul acestei scari a vietii, totul
se misca. Toata lumea este pe Calea care
conduce in Tot. Orice progres marcheaza unpas catre Casa. Tot-ul are locul sau in Sus sauin jos in ciuda aparentelor contradictorii. Acesta
este mesajul Iluminatilor. Doctrina Hermetica
privind procesul creatiei mentale a universului,

invata ca la inceputul ciclului creator, Tot-ul inaspectul sau de fiinta existen
ta, proiecteaza
vointa sa catre aspectul devenirii si astfel
procesul creatiei incepe. Ea explica ca acest
proces consta in a incetini vibratia pina la
aceea ca un grad foarte jos de oscilatie sa fieatins, grad la care se manifesta
formele
materiale cele mai brute posibile. Aceasta stareeste denumita stadiul involutiei
, in care Tot-ul
este implicit continut. Hermetistii cred ca
aceasta stare are corespondenta in raport cuprocesul mental al artistului, a scr
iitorului, sauinventatorului care se amesteca atit de intim
cu propria sa creatie mentala, incit el poate
uita propria sa existenta si care, in toate
cazurile, traieste in propria sa creatie.

Daca in loc de a zice ca el se amesteca in
creatia sa mentala, noi spunem ca el punestapinire pe ea, poate vom da o explica
tie maiclara a ceea ce noi am voit sa spunem.

Acest stadiu involuntar al Creatiei este
citeodata numit efuziune (revarsare,
raspindire) a puterii energiei Divine, la fel cumstadiul evolutiei este numit  inf
uzie . Polul
extrem al procesului creatiei este considerat caultima iesire a Tot-ului, in tim
p ce inceputul
intoarcerii inapoi a pendulei ritmului este
 pasul catre casa , idee care se regaseste intoate invataturile hermetice. (Casa = m
atrice
de unde a plecat spiritul).

Doctrina invata ca in timpul efuziunii
vibratiile devin din ce in ce mai putin rapide,
pina ce miscarea impingerii termina prin a seopri cind oscilatia de retur incepe
. Insa exista
aceasta diferenta ca si in timpul stadiului
efuziunii fortele creatoare se manifesta de o
maniera compacta ca un tot, pe cind la
inceperea stadiului evolutiei sau infuziei,
intervine legea de individualizare care lucreaza,
adica tendinta de a separa tot in unitati de
forta pina intru atit, incit in final, ceea ce lasaTot-ul ca energie neindividua
lizata se
reintoarce la sursa sa sub forma de unitati de
viata puternic dezvoltate, avind atinse trepteale scarii din ce in ce mai ridica
te, gratie
evolutiei fizice mentale si spirituale. Vechii
hermetisti se serveau de cuvintul meditatie
vorbind de procesul creatiei mentale a
universului in Spiritul Tot-ului. Ei intrebuintau
frecvent cuvintul contemplatie, insa ideea care
se ascunde sub aceste expresii pare sa fie
aceea a lucrarii atentiei Divine .

Atentie este un cuvint care deriva de la
radacina latina care inseamna a atinge, a
tinde catre . Actul atentiei este deci in
realitate, tendinta catre o energie mentala. A
examina semnificatia etimologica a cuvintului atentie ne duce la intelegerea verita
bila a
ideii ascunsa de hermetisti.

Doctrina hermetica in ceea ce priveste
procesul evolutiei este urmatoarea:

Tot-ul a meditat asupra inceperii Creatiei,
stabilind astfel fundamentul material al
universului, a gindit existenta sa, se trezestetreptat sau iese din gindirea sa
(mitul nasteriiAthenei din capul lui Zeus). Lucrind astfel, Elface sa se manifes
te succesiv si ordonat
procesul evolutiei pe planurile material, mentalsi spiritual. Astfel miscarea ca
tre inalt incepe,
totul mergind in directia spiritului. Materia
devine mai putin grosolana si unitatile se
asambleaza pentru a da nastere fiintelor.
Combinatiile incep a se forma, viata apare si semanifesta in forme mereu mai sup
erioare si
spiritul devine din ce in ce mai evident, din cein ce mai aparent, vibratiile ma
rindu-se
constant si cu rapiditate. Intr-un cuvint,
procesul intreg de evolutie in toate fazele saleincepe si lucreaza in concordant
a cu legile
stabilite ale procesului infuziei.

Pentru a se crea toate acestea, a trebuit
eternitate si eternitate a timpului omului;
fiecare eternitate continind nenumarate
milioane de ani. Totusi iluminatii ne invata ca
crearea completa a unui univers, cuprinzind
involutia si evolutia lui, nu-i pentru Tot decit oclipa, o clipire de pleoape. L
a sfirsitul ciclului
interminabil al miliardelor de secole, Tot-ul
inceteaza atentia Sa, adica contemplatia sau
meditatia sa fata de univers, caci Marea Operas-a terminat. Tot se intoarce in T
ot-ul de unde a
iesit, insa misterul misterelor, spiritul oricarui

suflet, departe de a fi anihilat, este dezvoltatinfinit. Creatorul si creatia s-au contopit.
Aceasta este expunerea iluminatilor.

Ceea ce noi am spus despre meditatia Totului
si de trezirea Sa din aceasta meditatie nu-i
evident decit o simpla tentativa de expuneredin partea profesorilor pentru a descrie cu unexemplu concret si finit acest proces, procesulinfinit al creatiei. Ce ea ce este jos este ca siceea ce este sus. Nu-i diferenta decit de grade.
Si la fel cum Tot-ul abandoneaza meditatia
asupra universului, la fel omul, cind vine
momentul, inceteaza sa mai lucreze pe planmaterial si se retrage din ce in ce mai mult inspiritul sau intim, care este cu adevarat
divinul ego . (eul sau).

Este o alta chestiune pe care dorim sa ostudiem in aceasta lectie si care se apropie
mult de terenul metafizic al speculatiei, desiintentia noastra este de a arata inconsistenta
unei astfel de speculatii. Noi voim sa vorbim
despre gindul care vine inevitabil in spiritul
acelora care s-au aventurat in cautarea
adevarului. Intrebarea este urmatoarea:
Pentru ce Tot-ul a creat Universul? Aceasta
intrebare se poate pune in diverse maniere,
insa aceea in care noi am pus-o le rezuma petoate. Oamenii s-au silit sa raspunda, insa nuexista un raspuns demn de acest nume. Uniisi-au imaginat ca Tot-ul avea ceva de cistigatcreind universurile. Aceasta-i absurd. Ce ar

putea cistiga Tot-ul care nu ar fi deja in posesiasa? Altii au cautat raspuns in ideea ca Tot-ulvoia sa aiba ceva pe care sa-l iubeasca. Altii auraspuns ca El a creat cu placere si de placere,
de distractie, ori pentru ca El era singur, ori
pentru a-si manifesta puterea. Toate aceste
explicatii si idei copilaresti, apartin perioadeicopilaresti a gindirii. Altii a u cautat sa explicemisterul ca Tot-ul sa gasea constrins de a creain virtutea pr opriei Sale naturi interioare si din
cauza instinctului Sau creator. Aceasta idee
este un avans asupra altora, insa punctul eislab este ca Tot-ul poate fi constri ns de cevainterior sau din exterior. Daca a Sa natura
interioara sau al Sau instinct creator il obliga peTot a face ceva, atunci aceas ta natura
interioara sau al Sau instinct creator ar fi in
locul Tot-ului. Deci o parte din explicatie nu esatisfacatoare. Si Tot-ul creaza si Se manifesta.
El pare chiar sa gaseasca in aceasta un fel desatisfactie. E deci greu sa inlatu ri concluzia caintr-un viitor infinit trebuie sa fie ceva din
aceasta si in om care corespunde unei naturiinterioare sau unui instinct creator , a dorintei
infinite si vointei corespunzatoare a Creatorului
sau. Tot-ul nu poate lucra daca El nu vrea salucreze si El nu ar vrea sa lucreze daca nu ar
dori sa o faca din propria Sa vointa. Pe de altaparte, El nu ar dori sa lucreze daca nu ar tragedin aceasta o satisfactie. Toate aceste lucruri
fac parte dintr-o natura a Sa interioara,

deducindu-se existenta lor din Legea
Corespondentei.

Noi preferam sa gindim ca Tot-ul le creaza
in deplina libertate, sustras oricarei influente
interioare sau exterioare. Aceasta e problema
care se gaseste la originea dificultatii si
dificultatea care se afla la baza acestei
probleme.

Vorbind cu strictete, este imposibil sa spuica Tot-ul sa aiba o ratiune, oricare ar fi ea, caci
ratiunea implica o cauza, ori Tot-ul este
deasupra oricarei cauze si oricarui efect, afarade faptul cind El ar vrea sa devina o cauza,
atunci este cind principiul se manifesta. De
aceea ne dam seama ca Tot-ul este tot asa
cum sintem obligati sa zicem ca Tot-ul
lucreaza pentru ca El lucreaza . In final Tot-ul
este intreaga ratiune in ea insasi. Se poatespune fara teama de greseala ca Tot-ul estepropria Sa ratiune, propria Sa lege, propriile
Sale actiuni. El este Legea in ea Insasi, toateaceste cuvinte avind aceeasi semnificatie.

Avizul celor care au redactat aceste lectii,
este ca trebuie cercetat raspunsul in Eul
interior al Tot-ului, la fel cum pentru secretulexistentei. Legea corespondentei, dupa parereanoastra, atinge numai acest aspect al Tot-ului,
pe care il putem numi aspectul devenirii .
Inapoia acestui aspect se gaseste aspectulfiintei, in care toate legile se pierd in Legea toate principiile se unifica in Principiul si Tot

ul  principiu si fiinta  sint identice, unul si
asemanatoare. Orice speculatie metafizica
asupra acestui punct este de prisos. Noi amabordat deschis subiectul cu scopul d
e a arataabsurditatea raspunsurilor obisnuite ale
metafizicii si teologiei. Pentru a conchide, poatefi de un oarecare interes pent
ru elevii nostri ca
sa stie ca atunci cind invataturile hermetice
vechi si moderne au inceput sa incerce sa
aplice la intrebare  principiul corespondentei
care a dus la existenta naturii interioare,
legenda ne raporteaza ca Marele Hermes, cindelevii sai mai avansati i-au pus int
rebarea:
 pentru ce a creat Tot-ul?  a raspuns printr-ostringere foarte tare a buzelor sale s
i nelasindsa scape nici un cuvint . Prin aceasta el a voitsa spuna ca la aceasta
 intrebare nu este nici unfel de raspuns. Totusi, intentia sa poate sa fifost sa
 se aplice aceast axioma a filozofiei
 buzele intelepciunii sint inchise cu exceptia
urechilor intelepciunii , apreciind ca, chiar
elevii sai cei mai avansati, nu posedau inca
intelegerea care le-ar fi putut permite sa
primeasca acest raspuns. In orice caz, Hermesposeda secretul. El uita numai sa-l

impartaseasca si in ceea ce priveste universul,
buzele lui Hermes sint inchise. Unde Marele
Hermes ezita sa vorbeasca, care muritor ar
indrazni sa dezvaluie? In orice caz, amintiti-va
ca oricare ar fi rezolvarea acestei probleme,
daca exista cu adevarat vreuna, se mentine cu

toate acestea adevarul ca: Daca este adevarat
ca Tot-ul este in Tot, este la fel de adevarat ca
Tot este in Tot-ul. Invatamintul asupra acestui
punct este categoric. Noi putem adauga
concluzia citatului Kybalionului:  acela care
intelege perfect acest adevar, poseda deja omare cunostinta.

## CAPITOLUL VIII
## PLANURILE CORESPONDENTEI

Ceea ce este sus este ca si ceea ce este
jos; ceea ce este jos este ca si ceea ce este
sus . Kybalion.

Al doilea mare principiu hermetic implicaacest adevar ca exista o armonie, un raport, ocorespondenta intre diferitele planuri de
manifestare a vietii si a fiintei. Aceasta
afirmatie este un adevar pentru ca tot ceea cecontine universul emana din acelasi izvor;
aceleasi legi, aceleasi principii, aceleasi
caracteristici se aplica la fiecare unitate sau laorice combinatie de unitati, de activitati si
fiecare dintre ele manifesta propriile sale
fenomene pe propriul sau plan. Pentru usurintagindirii si a studiului, filozofia hermetica
considera ca universul poate fi divizat in treimari clase de fenomene cunoscute ca trei mari
planuri, si ele se numesc:

1. Marele plan fizic;
2. Marele plan mental;
3. Marele plan spiritual.

Aceste diviziuni sint mai mult sau mai putinarbitrare, caci adevarul este ca fie care dintre aceste trei diviziuni nu-i decit o treapta a mariiscari a vietii, treapta mai de jos fiind evidentmateria si cea mai inalta spiritul. De altfel, diferitele planuri se amesteca unele cu alteleatit de bine incit nu este posibil a stabili o demarcatie intre fenomenele superioare ale planului fizic si fenomenele inferioare ale planului mental, sau intre fenomenele superioare ale planului mental si fenomeneleinferioare ale planului spiritual. I ntr-un cuvint, cele trei mari planuri pot fi considerate ca treimari grupe de trepte in manifes tarile vietii.

Desi scopul acestei mici lucrari nu ne permite sa intram in amanunte printr-oexplicatie mai larga a acestor planuri dif erite, este folositor totusi sa facem o descriere generala a acestora. Putem sa studiem intrebarea atit de adesea pusa de neofiti caredoresc sa fie lamuriti asupra semn ificatiei cuvintului plan -termen de care s-a servit pinala saturatie, insa pe care l-am e xplicat destulde putin in numeroasele lucrari moderne asupra ocultismului. Intrebarea este in generalpusa cam asa:  Un plan este o intin dere avinddimensiuni sau este o conditie sau o stare? .

Noi raspundem:  Nu este un loc masurabil si

nici o dimensiune obisnuita a spatiului; estechiar mai mult decit o stare sau o conditie. Un
plan poate fi considerat ca o stare sau o
conditie susceptibil de a fi masurat. Este
paradoxal, veti spune. Sa examinam de aceeaproblema mai amanuntit:

O dimensiune stiti ca este o masura in linie
dreapta, un lucru raportindu-se la o masura
etc. Dimensiunile obisnuite ale spatiului sintlungimea, latimea si inaltimea sau mai bine:
lungimea, latimea, inaltimea, densitatea si
circumferinta. Insa exista o alta dimensiune a
lucrurilor create, o alta masura in linie dreaptacunoscuta de ocultisti si de asemeni de savanti,
desi acestia din urma nu-i dau inca numele de
dimensiune. Aceasta noua masura nu-i altceva
decit a patra dimensiune atit de cunoscuta siexploatata si care serveste sa determine
diferite grade sau planuri. Aceasta a patra
dimensiune poate fi numita dimensiunea
vibratiei.

Este un fapt bine cunoscut de stiinta
moderna si de asemeni de hermetistii care au
incorporat un al treilea principiu hermetic,
adevarul ca:  Totul este miscare, totul
vibreaza, nimic nu sta in repaus . De la
manifestarile cele mai inalte pina la cele maijoase, totul vibreaza. Nu numai ca totul
vibreaza cu viteze diferite dar totul vibreaza in
directii diferite si in moduri diferite. Gradele
intensitatii vibratiei constituie treptele de

masuri pe scara vibratiilor. Cu alte cuvinte, eleconstituie gradele celei de a p atra dimensiuni(intensitatea, proportia vibratiei). Aceste gradeconstituie ceea ce ocultistii numesc planuri .

Cu cit procentul de intensitate a vibratieieste ridicat, cu atit este mai ridica t planul si cuatit mai mult este mai inalta manifestarea vietii
care ocupa acest plan. Astfel, desi un plan nu-iun loc, nici o stare, nici o con ditie, el posedatotusi calitati comune. Noi vom insista mai mult
asupra scarii vibratiilor in lectiile noastre
viitoare, in care vom studia principiul hermetical vibratiilor. Veti binevoi a v a aminti totusi ca
cele trei mari planuri nu sint diviziunile realeale fenomenelor universului, ci simple expresiiarbitrare de care se servesc hermetistii pentrua inlesni gindirea si studiul a diferite trepte si adiferite forme de activitate si de viata universala.

Atomul de materie (unitate de forta),
spiritul omului si starea de arhanghel nu sintdecit trepte diferite ale aceleias i scari. Ele sint
toate de origine asemanatoare, singuradiferenta fiind de grad si de procent de v ibratie.
Toate aceste lucruri sint creatii ale Tot-ului si
exista in Spiritul Infinit al Tot-ului. Hermetistii
impart fiecare dintre cele trei mari planuri insapte planuri inferioare si fieca re din acesteadin urma este de asemeni impartit in saptesubplanuri. Desigur ca t oate acestea asa cumam spus si mai sus sint mai mult sau mai putin

arbitrare si ele se contopesc unele in altele. Elesint adoptate doar pentru a us ura gindirea sistudiul stiintific.

Marele Plan Fizic si cele sapte planuri
inferioare ale sale este acea parte a
fenomenelor universului care contine tot ceea
ce se raporteaza la lucruri, forte si la
manifestarile fizico-materiale. El cuprinde toateformele a ceea ce noi numim mat erie si toate
formele a ceea ce noi numim energie sau forta.
Nu trebuie sa uitati ca filozofia hermetica nu
recunoaste materia ca un lucru in el insusi si ca
avind o existenta separata chiar in spiritul Totului.
Doctrina invata ca materia nu-i decit o
forma de energie, adica o forma avind un
procent inferior de vibratie de un anumit gen.
Ca urmare acestora, hermetistii claseaza
materia sub titlul de energie si ii dau trei dincele sapte planuri inferioare al e Marelui PlanFizic.

Cele sapte planuri inferioare sint
urmatoarele:

1. Planul materiei A
2. Planul materiei B
3. Planul materiei C
4. Planul substantei eterate
5. Planul energiei A
6. Planul energiei B
7. Planul energiei C.

Planul materiei A cuprinde formele materieisolide, lichide si gazoase asa cum el e se
recunosc in general de fizica.

Planul materiei B cuprinde anumite forme
de materie mai subtile pe care si stiinta
moderna le recunoaste. Acestea sint
fenomenele de radioactivitate a materiei in
faza radiului etc apartinind subdiviziunii celeimai joase a acestui plan inferio r.

Planul materiei C cuprinde formele materieicele mai subtile a caror existenta sa vantii
obisnuiti nu o banuiesc inca.

Planul substantei eterate cuprinde ceea cestiinta numeste eter, substanta de o f luiditate
si subtilitate extrema, ocupind tot spatiul
universului si lucrind ca mediu intermediar
pentru transmisia de valuri de energie ca
lumina, caldura, electricitatea etc. Aceasta
substanta eterata are un raport strins, adica
stabileste o comunicare intima intre materie si
energie, ea participind in componenta fiecareiadintre ele. Doctrina hermetica ne spune ca
acest plan poseda si el sapte subdiviziuni ca dealtfel toate planurile inferioar e si ca de fapt
exista sapte forme de eter.

Imediat dupa planul substantei eterate vineplanul energiei A, care cuprinde form ele
obisnuite de energie cunoscute stiintei; cele
sapte subplanuri ale sale sint urmatoarele:
caldura, lumina, magnetismul, electricitatea,
atractia gravitationala, coeziunea, afinitatea

chimica si multe alte forme de energie indicatede experientele stiintifice care nu sint inca
clasate si carora nu li s-a dat inca un nume.

Planul energiei B cuprinde sapte subplanuride forme superioare de energie pe car
e stiintanu le-a descoperit si carora li s-a dat numele de forte naturale delicate si care sint chemate a
se manifesta in anumite forme de fenomene
mintale si gratie carora aceste fenomene devinvizibile.

Planul energiei C cuprinde sapte subplanuride energie, atit de puternic organiza
te, incit eapoarta multe caractere ale vietii, dar care nu
este recunoscuta de oameni. Aceasta poate
avea un interes numai spiritual. O asemenea
energie este indispensabila pentru omul
obisnuit si poate fi considerata aproape ca
putere divina . Fiintele care o intrebuinteaza
sint ca zeii chiar comparate tipurilorsuperioare de oameni pe care le cunoastem.

Marele plan mental cuprinde aceste formede lucruri vii pe care le intilnim la fiec
are pasin viata obisnuita, dar ele sint mai putincunoscute in general, dar cunos
cute numai deocultisti. Clasificarea a sapte planuri mentale
inferioare este mai mult sau mai putin
satisfacatoare si arbitrara, numai daca sint
insotite de explicatii amanuntite ce nu-si potgasi locul in aceasta mica lucrare
. Noi totusi lementionam si sint urmatoarele:

1. Planul spiritului mineral

2. Planul spiritului elementar A
3. Planul spiritului plantal sau vegetal
4. Planul spiritului elementar B
5. Planul spiritului animal
6. Planul spiritului elementar C
7. Planul spiritului uman.
1. Planul spiritului mineral cuprinde starile sau conditiile unitatilor sau entitatilor si al grupurilor sau combinatiilor lor care insufletescformele cunoscute de noi sub nu mele de minerale, produse chimice etc. Aceste entitati nu trebuie sa fie confundate cu moleculele, atomii sau corpusculele insesi, acestea fiind simplu corpul material, forma entitatilor, la fel cum corpul omenesc nu-i decit forma sa materiala si nu omul insusi. Se pot numi acesteentitati  suflete , aceste fiinte vii  avind o treapta inferioara de dezvoltare de viata si despirit, insa putin superioara tot usi decit aceea aunitatilor de energie vie care cuprind subdiviziunile mai inalte ale planului fizic superior.
Spiritele obisnuite nu atribuie in generalregnului mineral nici un spirit sau su flet si nurecunosc ca acesta are viata. Toti ocultistii insa recunosc existenta vietii in mineral. Stiinta moderna evolueaza repede si nu e departe saaccepte punctul de vedere hermetic in  aceastaprivinta. Moleculele, atomii si corpusculii au dragostele si urele lor, gusturile si dezgusturilelor, atractiile si repulsiile lor, afinitatile si

respingerile lor. Unele dintre spiritele stiintificemoderne, cele mai indraznete , au exprimat
opinia ca dorinta si vointa, emotiile si
sentimentele atomilor nu sint fata de acelea ale
oamenilor decit diferente de grad. Nu avem aicinici timpul si nici spatiul pentr u a sustine
aceast teza. Ocultistii stiu ca aceasta este
realitatea si s-au referit la lucrarile stiintifice
cele mai recente pentru a avea o confirmare.

2. Acest plan contine la fel cele saptesubdiviziuni uzuale. Planul spiritului el ementarA cuprinde starea, conditia si gradul de
dezvoltare mentala si vitala a unei clase de
entitati necunoscute omului obisnuit dar
recunoscute de ocultisti. Aceste entitati sint
invizibile simturilor obisnuite ale omului. Ele
exista cu toate acestea si joaca rolul lor in
drama universului. Treapta lor de inteligenta
este situata pe de o parte intre aceea a
entitatilor minerale-chimice si aceea a
entitatilor regnului vegetal. Si la acest plan sintsapte subdiviziuni.
3. Planul spiritului vegetal, in ale sale saptesubdiviziuni cuprinde starile si conditiile
entitatilor facind parte din imparatiile lumii
vegetale ale caror fenomene vitale si mentalesint intelese perfect de indivizi d e inteligentaobisnuita in numeroase lucrari noi si
interesante privind  spiritul si viata la plante
publicate in acesti ultimi zece ani. Plantele au

viata, un spirit si un suflet tot asa ca animalele,
omul si supraomul.

4. Planul spiritului elementar B cu ale salesapte subdiviziuni cuprinde stari si conditii aleunui fel superior de entitati elemente avind
rolul lor in lucrarea generala a universului.
Spiritul lor si viata lor constituie o parte a scariiintre planul spiritului veg etal si planul spirituluianimal, entitatile facind totodata parte din
natura acestor ultime doua (spirite
elementare).
5. Planul spiritului animal cu ale sale saptesubdiviziuni cuprinde starile si co nditiile
entitatilor, fiintelor si sufletelor locuind in forme
animale de viata, care ne sint familiare tuturor.
Nu-i necesar sa intram in detalii privind acestregn, acest fel de viata, caci lu mea animala neeste tot atit de familiara ca si a noastra.
6. Planul spiritului elementar C cu ale sale
sapte subdiviziuni cuprinde entitati si fiinte
invizibile, cum sint toate aceste forme
elementare care fac parte dintr-o anumita
treapta tinind totodata de natura vietii animale
si de natura vietii umane. Din acest punct devedere si al inteligentei, aceste f orme sint pejumatate omenesti.
7. Planul spiritului uman cu ale sale saptesubdiviziuni cuprinde acele manifesta ri de viatasi de mentalitate care sint comune omului in
grade diferite. Sub acest raport vrem sa punemin lumina faptul ca omul obisnuit de azi nu

ocupa decit a patra subdiviziune a planului
spiritului uman. Singuri cei mai inteligenti autrecut liziera celei de a cincea subdiviziuni. I-au
trebuit rasei noastre milioane de ani pentru a
atinge aceasta stare si vor trebui inca un
numar de ani considerabil pentru a se atinge asasea si a sapte subdiviziune si p entru a seridica deasupra ultimei trepte. Amintiti-va ca aufost alte rase inaint ea noastra care au strabatut
aceste trepte si care au atins in urma planurisuperioare Terrei. Rasa noastra pr oprie este acincea care a pornit pe Cale, intirziatii celei dea patra rase s-au unit cu a noastra. Exista unelespirite avansate chiar in propria noastra rasacar e s-au ridicat deasupra maselor si care auatins a sasea si a saptea subdiviziune . Unii
chiar au depasit-o. Omul celei de a sasea
subdiviziuni va fi supraom; acela al celei de asaptea subdiviziuni va fi superom ul.

In studiul nostru, al celor sapte planurimentale inferioare, noi am facut aluzie numai
la trei planuri elementare intr-o maniera
generala. Nu voim sa intram in aceasta mica
lucrare in detalii aprofundate caci nu apartineacelei parti de filozofie general a si cunostintecare ne intereseaza. Insa in scopul de a va da oidee mai clara a raporturilor acestor planuri cuacelea care va sint familiare, va putem spune:
planurile elementare au aceleasi raporturi caplanurile mentale si ale vietii min erale,
vegetale, animale si umane ca si treptele negre

ale pianului cu clapele albe. Clapele albe sintsuficiente pentru a produce muzic
a, insa sintanumite game, melodii, anumite armonii in
care clapele negre isi au rolul lor si a caror
prezenta este necesara.

La fel planurile elementare sint necesare,
caci ele servesc a lega conditiile sufletului instarile mentale ale unui plan cu
acelea ale altorplanuri, din aceasta rezultind forme noi de
dezvoltare. Acest fapt da lectorului care estecapabil sa citeasca printre rindur
i o noua
lumina asupra procesului de evolutie si o nouacheie pentru a deschide poarta sec
reta a
salturilor vietii ce se produc intre diferite
imparatii. Marile Imparatii elementare sint
recunoscute categoric de toti ocultistii si
lucrarile ezoterice sint pline de citari cu privirela acest subiect. Daca trecem
de la marele planmental la marele plan spiritual, ce vom avea despus? Cum vom p
utea noi explica aceste starisuperioare ale fiintei, ale vietii si ale spiritulu
iunor indivizi pina aici incapabili sa sesizeze si
sa inteleaga subdiviziunile superioare ale
planului spiritual uman? Sarcina este grea. Nuvom putea vorbi decit in termeni g
enerali. Cums-ar putea descrie lumina unui orb din nastere?
Zaharul unui om care nu a gustat niciodata
dulce, armonia unui om care ar fi surd din
nastere? Tot ce putem spune este ca cele sapteplanuri inferioare ale marelui pla
n spiritual
(fiecare plan inferior avind ale sale sapte

subdiviziuni) le inteleg fiintele posedind viata,
spirit si forme atit de superioare celor ale
omului de astazi, ca omul fata de viermele
pamintului, mineralelor sau chiar a unor formede energie si de materie. Viata ac estor fiintedepaseste intru atit pe a noastra incit ne esteimposibil de a-i lamu ri detaliile. Spiritele lor
depasesc intru atit pe ale noastre, incit pentruei noi abia parem ca gindim si p rocesul nostrumental lor le apare aproape ca un proces
material. Materia din care sint compuse
formele lor provine din planurile fizice
superioare si, mai mult inca, se afirma ca uneledintre aceste fiinte sint imbrac ate in energiepura. Ce se poate spune despre aceste fiinte?

Pe cele sapte planuri inferioare ale mareluiplan spiritual exista fiinte despre care noi
putem vorbi ca despre ingeri, arhangheli si
semizei. Pe cel mai de jos dintre planurileinferioare locuiesc acele mari suflet e pe carenoi le numim Maestri sau adepti. Deasupra lorvine marea ierarhie a inge rilor, inaccesibila
gindirii omului, apoi vin acei care fara
ireverenta se pot numi zei; oricit de sus ar fi eiplasati pe scara fiintei, inte ligenta si puterea lorse apropie mult de facultatile pe care raseleumane le atri buie divinitatii dupa conceptia lor.
Aceste individualitati sint superioare celor maigrandioase visuri ale inchipuiri i omenesti;
numai cuvintul Divin este susceptibil a li se
adresa. Un mare numar din aceste fiinte ca si

ingerii sint animati de cel mai mare interes sijoaca un rol in procesul creatiei si de evolutie siin progresul cosmic. Interventia si asistenta lorocazionala in treburile omenesti au condus la
nenumarate legende, la credinte, la religii si latraditiile rasei trecute si prezente. Ele au
supraimpus cunostinta si puterea lor asupra
lumii fara o clipa de oprire, toate acestea
natura sub semnul legii Tot-ului. Si totusi, celemai mari dintre aceste fiinte avansate nu exista
decit ca creatii ale spiritului Tot-ului si traiesc inEl supuse procesului cosmic si legiloruniversale. Ei sint inca muritori. Noi putem sa-inumim zei daca voim, insa ei sint inca fratii mai
mari ai rasei, spirite avansate care au intrecutpe semenii lor si care au renunt at la extazulabsorbtiei de catre Tot in scopul de a ajuta peprietenii lor in voiajul lor pe Cale. Insa ei
apartin universului si sint supusi conditiilor
sale. Ei sint muritori si planul lor este situatimediat mai jos celui al Spiritului absolut.

Singuri hermetistii cei mai avansati sint
capabili sa sesizeze invatamintele secrete
privind starea existentei si puterile care se
manifesta pe planurile spirituale. Aceste
fenomene sint intru adevar superioare celor aleplanurilor mentale, incit daca am incerca sa ledescriem ar rezulta in mod fatal din aceasta o
confuzie de idei. Numai acei al caror spirit afost antrenat cu ingrijire la filozofia hermeticatimp de mai multi ani, acei care au conservat in

ei stiinta anterior cistigata in alte incarnari, sintsusceptibili sa inteleaga e xact semnificatia
doctrinei privind aceste planuri spirituale. Un
mare numar dintre aceste invataturi secrete
sint considerate de hermetisti prea sacre, preaimportante si chiar prea primejdi oase pentru afi raspindite in marele public. Elevul inteligenteste capabil sa re cunoasca ceea ce noi am voitsa-i spunem cind afirmam ca cuvintul SPIRIT
asa cum il folosesc hermetistii inseamna
PUTERE VIE, FORTA INSUFLETITA, ESENTA
INTIMA, SPIRITUL VIETII etc. , semnificatii pe
care nu trebuie sa le confundam cu acelea
uzual comune intrebuintate de religios,
elesiastic, spiritual, eterat, sfint etc. Ocultistii
intrebuinteaza cuvintul spirit in sensul de
Principiu Insufletitor. Ei aici unesc ideea de
putere, de energie vie, de forta mistica etc. Eistiu ca ceea ce ei cunosc ca put ere spiritualapoate fi intrebuintata tot asa de bine intr-unscop onorabil ca si intr-un scop rau, conform
principiului polaritatii. Acesta-i un fapt care afost recunoscut de majoritatea religiilor. Ele auaratat o conceptie a lor despre Satan, Belzebut,
Diavol, Lucifer, ingeri cazuti etc. Pentru aceastacunoasterea acestor planuri a fost pastrata inSfinta Sfintelor, in camera secreta a templelorin toate confreri ile ezoterice si ordinele oculte.
Insa noi putem spune ca acei care au dobindit
o putere spirituala mare si o intrebuinteaza
spre rau, au in perspectiva o soarta groaznica,

teribila. Oscilatia pendulei ritmului ii va aducein mod inevitabil inapoi pina l
a punctul extremal existentei materiale de unde vor trebui din
nou sa revina pe urma pasilor lor catre spirit,
sa urmeze cotiturile obositoare ale Caii si sa
indure chinul suplimentar de a-si aminti faraincetare grandorile pe care le-au c
unoscut sicare ii vor face sa nu mai faca rau. Legendaingerilor decazuti are ori
gine in fapte de caream vorbit si toti ocultistii avansati o stiu. Lupta
pentru o putere egoista pe planuri spiritualeare loc totdeauna cu consecinta ine
vitabila, o
pierdere de echilibru spiritual si o cadere careinjoseste spiritul egoist atit c
it el a fost ridicat.
Totusi, chiar pentru un asemenea spiritposibilitatea reintoarcerii exista, el fi
ind obligatsa faca voiajul in sens invers, suferind astfelpedeapsa teribila a le
gii invariabile.

Pentru a conchide, am vrea sa aratam ca,
urmind principiul corespondentei care contineadevarul:  ceea ce este sus, este si
ceea ce
este jos si ce este jos, este ca si ceea ce estesus , fiecare dintre cele sapte pr
incipii
hermetice este plina de actiune asupra
diverselor planuri fizice, mentale, spirituale.
Principiul substantei mentale natural ca se
aplica tuturor planurilor, caci toate sint
continute in Spiritul Tot-ului.
.....(lipsa
pagini).....

stare de vibratie. Toate particulele materiei sintdotate cu miscari circulatorii , de la corpusculi lastele, sori si multe dintre ele se invirtesc in jurul axei lor. Sorii se misca si in jurul punctelorcentrale mai mari. Acestea l a rindul lor se misca in jurul a puncte mai mari inca si astfel incontinuare la infinit. Molecul ele din care sint compuse unele elemente ale materiei sint intr

o stare constanta de vibratie si de miscare, unele in jurul altora si unele contra altora. Moleculele sint compuse din atomi, care la fel se gasesc intr-o stare constanta de vibratie si de miscare. Atomii sint compusi din corpusculi citeodata numiti electroni, ioni (protoni, neutroni etc).

.....(lipsa pagini).....

In acest moment incep a se manifesta radiatiile particulare recunoscute sub numele de raze X , cind constitutia fizica a obiectului incepe a se modifica. Electricitatea si magnetismul se manifesta cind este atinsa amplitudinea necesara de vibratie.

Cind obiectul capata un anumit grad de vibratii, moleculele sale se dezagrega, se descompun in propriile sale elemente originaresi in proprii sai atomi. Atomii fi ind supusi principiului vibratiei, se separa atunci si elibereaza nenumarate corpuscule din care eierau compusi. In final, insasi corpu sculii disparsi se poate spune atunci ca obiectul este

format din substanta eterata. Stiinta nu
indrazneste sa impinga ipoteza mai departe,
insa hermetistii invata ca, daca repeziciuneavibratiilor este inca marita, obiec
tul va atingegrade diferite ale manifestarii, apoi el va
manifesta diferite stadii mentale; in urma el va
urma drumul sau catre spirit, pina ce el ar
termina prin a se integra in Tot-ul care esteSpiritul absolut. Insa obiectul atu
nci va incetade a mai fi un obiect de mult timp inainte de aatinge stadiul subst
antei eterate. Totusi ipotezaeste corecta in sensul ca ea arata care va fi
efectul obtinut daca s-ar mari constant
coeficientul si modul de vibratie.

Legat de ipoteza pe care noi tocmai am
enuntat-o trebuie sa ne amintim aceasta: in
momentul cind obiectul emite vibratii
luminoase, calorice etc, el nu-i descompus inacele forme de energie care sint pl
asate multmai sus pe scara; el pur si simplu a atins ungrad de vibratie astfel c
a aceste forme de
energie sint eliberate intr-un fel de influenta amoleculelor, a atomilor sau a c
orpusculilor caredupa caz ar cauta sa-i retina. Aceasta forma deenergie, desi in
finit superioara pe scara
materiei, este retinuta si inclusa in combinatii
materiale si ea ia forme materiale. Aceasta
este adevarat pentru tot felul de creatii, forta
creatoare se inchide totdeauna in aceea
ce ea a creat.

Invatamintele hermetice merg mai departedecit acelea ale stiintei moderne. Ele a firma ca
toate manifestarile gindirii, emotiei, ratiunii,
vointei, dorintei sau oricarei stari sau conditii
mentale sint intovarasite de vibratii, din care o
parte sint exteriorizate in afara si tind sa
influenteze prin inductie spiritul altor indivizi.
Acesta este principiul care produce fenomenulde telepatie, de influente mentale si a altor
forme de actiuni si de putere ale unui spiritasupra altui spirit, pe care marele public incepesa-l cunoasca perfect din cauza raspindiriicunostintelor oculte, c are face in epoca noastradiferite scoli si diferiti maestri.

Orice gindire, orice emotie si orice stare
mentala are procentul corespunzator si gradulsau de vibratie. Gratie unui efect de vointa a
individului, sau a mai multor indivizi, aceste
stari mentale pot fi reproduse, la fel cum esteposibil a se reproduce un sunet m uzical facind
sa vibreze un instrument muzical intr-o
anumita maniera, la fel cum se poatereproduce o culoare facind sa vibreze obiect ulde indata. Prin cunoasterea principiului vibratieila fenomenele mentale, isi p oate polariza
spiritul sau fiecare, putind sa-l faca sa aiba
gradul de vibratie dorit. Se obtine astfel un
control perfect al starilor sale mentale, a
caracterului sau etc.

Prin acelasi procedeu se poate influenta
spiritul altora si a se produce in ei pe plan

mental ceea ce stiinta produce pe plan fizic,
adica vibratii de vointa. Natural ca aceasta
putere nu se poate cistiga decit prin
instructiuni, exercitii si o practica
corespunzatoare a stiintei transmutatiei
mentale, care este o ramura a artei hermetice.
Elevul sa reflecteze la ceea ce am spus si el vavedea ca principiul vibratiei ex
ista la toate
minunatele fenomene produse de maestri si deadepti, care sint capabili in aparen
ta sa inlaturelegile naturii, insa care in realitate nu fac decitsa utilizeze o
lege, pentru a se apara contraalteia, un principiu pentru a desfiinta efectulalt
ora si care obtin rezultate uimitoare,
schimbind vibratiile obiectului material si a
formelor de energie, savirsind astfel ceea ce secheama in mod curent MINUNI.

Acestea sint asa cum a zis cu dreptate unuldintre vechii scriitori hermetisti:  ac
ela care
intelege principiul vibratiei a apucat sceptrul
puterii .

CAPITOLUL X
POLARITATEA

Totul este dublu, orice lucru poseda doi
poli, totul are doua extreme: asemanator si
neasemanator au aceeasi semnificatie; polii
opusi au o natura identica, insa grade diferite;
extremele se atrag; toate adevarurile nu sint

decit semiadevaruri; toate paradoxurile pot fi
conciliate.  Kybalion.

Al patrulea mare principiu hermetic,
principiul polaritatii, implica acest adevar ca
toate lucrurile care se manifesta au doua laturi,
doua aspecte, doi poli, doua extreme cu un
numar considerabil de grade care le separa.
Vechile paradoxuri, care au uimit intotdeaunaspiritul oamenilor, se explica daca
 se intelegebine acest principiu. Omul a avut totdeauna
cunostinta de ceva apropiindu-se de acest
principiu si el s-a fortat sa-l exprime prindictoane, maxime, aforisme, ca urmat
oarele:

 Tot-ul este si in acelasi timp nu este; toateadevarurile nu sint decit semiadevar
uri; orice
adevar este pe jumatate fals; sint doua laturiale oricarui lucru; orice medalie
are reversul
sau.

Invatamintele hermetice afirma ca diferenta
care exista intre doua lucruri care pardiametral opuse, nu-i decit o diferenta d
e grad.
Ele invata ca doua extreme se pot concilia, ca
teza si antiteza sint identice in natura insa
diferite ca grad si ca reconcilierea universala apolilor opusi poate sa se efect
ueze gratie
principiului polaritatii.

Maestrii apreciaza ca exemple ale
maifestarii acestui principiu pot sa rezulte
dintr-un examen al naturii reale a oricarui
lucru. Ei incep prin a arata ca spiritul si materia

nu sint decit doi poli ai aceluiasi lucru si caplanurile intermediare nu sint de cit grade devibratii. Ei arata ca Tot-ul si Unele (unii) sintsingurul si acelasi lucru si ca exista numai osimpla diferenta in gradarea manifestarii mentale. Astfel Legea si Legile sint cei doi poliopusi ai unui acelasi lucru. To t asa este principiul si principiile, spiritul infinit si spiritelefinite. Apoi trecind pe plan fizic ei demonstreaza principiul si probeaza apoi ca frigul si caldura sint de natura identica, singuradiferenta fiind o diferenta de grade.

Termometrul arata grade diferite de temperatura, polul inferior numindu-se frig siacela superior cald. Intre cei doi poli sint numeroase grade de cald si de frig; veti puteasa le dati unul sau celalalt nume fara sa va departati de adevar. Intre doua grade cel superior este totdeauna mai cald decit inferiorul care este totdeauna mai frig. Nu este

o demarcatie absoluta, nu-i decit o diferenta de grade. Nu-i un loc pe termometru unde caldura se sfirseste si unde incepe frigul. Nu-s decit vibratii superioare si inferioare. Termenii inalt si jos pe care noi sintem obligati sa-i intrebuintam nu sint decit polii aceluiasi lucru; cuvintele sint relative.

Tot asa este si cu Est si Vest. Faceti inconjurul lumii in directia Est si veti atinge unpunct care este Vest in raport cu punctul dv.deplecare. Mergeti in directia Nord si va sosi un

moment cind veti merge in directia Sud si
viceversa. Lumina si intunericul sint doi poli aiunuia si aceluiasi lucru intre care sint
numeroase grade. Tot asa pe scara muzicalapornind de la Do, daca veti urma gama vetiobtine un alt Do si asa mai departe; diferentaintre Do si celalalt Do este m ereu aceeasi si
comporta constant acelasi numar de grade. Lafel este si scara culorilor. Vibrati i superioare siinferioare constituie singura diferenta intre
ultraviolet si infrarosu. Cuvintele lung si scurtsint relative. La fel pentru li nistit si zgomotos,
usor si greu, ascutit si moale, toate urmeazaaceeasi lege. Pozitiv si negativ si nt doi poli aiunuia si aceluiasi lucru separati de nenumarategrade.

Bun si prost si bine si rau dupa termeniiintrebuintati nu sint absolute. Noi num im o
extremitate a scarii bun si cealalta prost saubine si rau dupa termenii intrebui ntati. Un lucrueste mai putin bun insa mai bun decit acela
care ii este lui imediat inferior si asa mai
departe, mai mult sau mai putin care sint
reglati de pozitia de pe scara.

Absolut tot asa este si pe planul mental.
Dragostea si ura sint in general considerate casentimente dinainte opuse, diferi te, in
intregime neconciliabile. Insa daca aplicam
principiul polaritatii ne dam seama ca
dragostea absoluta sau o ura absoluta nu
exista; aceste doua sentimente nu sint net

separate de o linie de demarcatie. Ele nu sintdecit cuvinte aplicate la doi poli ai aceluiasi
lucru. Daca vom incepe la un punct oarecare alscarii si o vom urca, vom gasi mai multa
dragoste sau mai multa ura sau mai putinadragoste. Aceasta este adevarat, oricar e ar fipunctul de unde pornim. Sint grade de
dragoste si de ura si soseste momentul undeuna sau alta sint asa de slabe, incit este greusa le distingi.

Curajul si frica urmeaza aceeasi regula.
Peste tot sint doua extreme. Unde veti gasi unlucru veti gasi si contrariul sau; acesta-i opusulsau. Acesta e faptul care permite hermetistilor
sa transmute o stare mentala in alta, gratie
polarizarii. Lucrurile care apartin la clase
diferite nu pot fi schimbate unele in altele, insaacelea de aceeasi clasa pot fi , adica polaritatealor poate fi modificata. Astfel, dragostea nu
devine niciodata est sau vest, nici rosu sau
violet, insa ea se poate transforma si se
transforma adesea in ura. La fel ura in dragostegratie unei schimbari a polarita tii. Curajul sepoate transforma in frica si viceversa. Lucrurilegrele se pot fac e usoare. Lucrurile moi pot fifacute ascutite si asa mai departe,
transmutatia se indeplineste constant intre
lucruri de aceeasi clasa insa posedind grade
diferite.

Luati cazul unui om temator. Ridicind
vibratiile sale mentale pe scara teama-curaj, el

poate dobindi un grad superior de curaj si
intrepriditate. La fel individul moale, inert,
greoi, se poate schimba intr-un om activ,
energic, polarizindu-se dupa calitatea dorita.

Elevul care este atit de familiar cu diferitele
procedee pe care numeroase scoli ale stiinteimentale le intrebuinteaza pentru a modifica
starile mentale ale acelora care urmeaza
invataturile lor, poate foarte bine sa nu
inteleaga perfect principiul tuturor acestor
schimbari. Insa cind s-a inteles bine principiulpolaritatii, caci este evident c a schimbarile
mentale sint ocazionate de o schimbare de
polaritate, printr-o simpla alunecare pe aceeasiscara este mult mai usor sa sesi zezi problemain intregime. Schimbarea nu este o
transmutatie a unui lucru in alt lucru cu totul
diferit, ci nu-i decit o modificare de grad inacelasi lucru, ceea ce este o dife renta foarte
importanta. Starile mentale apartin la
nenumarate clase si fiecare dintre acestea
poseda polii sai opusi intre care o transmutatieeste posibila. Elevul va recunoa ste usor ca in
starile mentale, tot asa ca si in fenomenele
planului fizic, se pot clasa cei doi poli, pozitiv sinegativ. Se va remarca la f el ca si aceia care
nu sint familiarizati cu principiul vibratiei isi dau
seama ca polul pozitiv apare de un grad
superior celui negativ si ca il domina. Natura
tinde sa acorde o activitate dominanta poluluipozitiv. Mai mult, schimbarea poli lor starilor

mentale ale unui individ prin arta polarizarii,
fenomen de influenta mentala in numeroasele
sale faze, ne arata ca principiul poate si se
extinde in maniera de a cuprinde fenomenul deinfluenta a unui spirit asupra altu
i spirit,
fenomene de care s-a vorbit atit de mult si
asupra carora s-a scris atit.

Cind noi vom intelege bine ca inductia
mentala este posibila, adica ca starile mentalepot proveni din alte stari mental
e prin inductie,
ne este posibil sa vedem cum un anumit
procent de vibratie, polarizarea unei anumitestari mentale poate fi comunicata a
ltui individsi cum polaritatea in aceasta clasa a starilormentale poate fi schim
bata. Gratie aplicarii
acestui principiu se pot obtine minunatele
rezultate ale tratamentelor mentale. Astfel sa
presupunem ca o persoana ar fi trista,
melancolica, tematoare. Un medic de spiritcare este capabil, cu ajutorul unei vo
inte bineantrenate sa dea spiritului sau vibratiile pe careel le voieste si, ca
urmare, sa obtina
polarizarea voita pentru sine, produce prininductie o stare mentala asemanatoare
 la un
alt individ; rezulta ca vibratiile se maresc ca
intensitate si rapiditate si ca individul se
polarizeaza catre extremitatea pozitiva a scariiin loc de cea negativa. Teama sa
 si toate
celelalte emotii negative se transforma in curajsi in alte stari mentale pozitiv
e. Un studiu putinaprofundat va arata ca aceste schimbari

mentale se fac aproape toate gratie polarizarii,
schimbarea fiind numai de grad si nu de clasa.

Cunoasterea existentei acestui mare
principiu hermetic va permite studentului sa
inteleaga mai bine propriile sale stari mentalesi acelea ale altora. El va vedea ca acestea sint
toate probleme de grade si ca urmare el vadeveni capabil sa ridice sau sa coboare
vibratiile sale dupa vointa, sa modifice
polaritatea sa si astfel sa fie stapinul starilorsale mentale in loc de a fi servitorul si sclavul
lor. Prin aceasta cunoastere el va fi capabil saajute inteligent pe semenii sai si sa schimbepolaritatea lor prin intrebuintare de metode
potrivite. Noi sfatuim pe toti elevii sa se
familiarizeze bine cu acest principiu al
polaritatii si intelegerea corecta va urma,
aruncind o lumina asupra multor subiecte
obscure.

## CAPITOLUL XI
## RITMUL

Totul se scurge inauntru sau in afara.
Orice lucru are durata sa. Totul evolueaza apoi
degenereaza. Balansul pendulei se manifesta
in tot; masura oscilatiei sale la dreapta este
asemanatoare masurii oscilatiei sale la stinga.
Ritmul este constant.  Kybalion.

Al cincilea mare principiu, principiulritmului, implica adevarul ca in tot se manifesta

o miscare masurata, o miscare de plecare sivenire, un flux si un reflux; un dans inainte si
inapoi, o miscare asemanatoare cu a unei
pendule, un fenomen comparabil cu acela almareei intre cei doi poli care exista in planurilefizic, mental si spiritual. Principiul ritmului seleaga strins de principiul polaritatii pe care l-amdescris. Ritmul se manifesta intre cei doi poli a
caror existenta ne-a aratat-o principiulpolaritatii. Nu se poate spune insa ca pendularitmului oscileaza pina la extremitatea polilor;
aceasta se intimpla foarte rar. De fapt estedificil in majoritatea cazurilor sa se stabileascalocul polilor extremi, insa oscilatia se face
totdeauna catre un pol mai intii si in urma catrecelalalt. Este totdeauna o actiune si o
reactiune, o ridicare si o coborire in toate
fenomenele universului. Acest principiu se
manifesta pretutindeni in sori, lumi, oameni,
animale, plante, minerale, forte, energie, suflet,
materie si chiar in spirit. El se manifesta in
crearea si in distrugerea lumilor, in ridicarea sicaderea natiunilor, in istoria vietii tuturor
lucrurilor si in sfirsit in starile mentale ale
omului.
Sa incepem prin manifestarile Spiritului Totului;
se va nota ca este totdeauna Efuzie
(varsare, dezvoltare) si Infuzie (patrundere),
Aspiratia si Inspiratia lui Brahma, cum spun

brahmanii. Universurile sint create; odata atins
punctul lor extrem inferior de materialitate, eleincep oscilatia lor catre inalt ime. Sorii sint
formati, apoi ating maximum de putere, apoiprocesul de regresiune incepe si la c apatulmultor mii de secole ei devin mase inerte de
materie, asteptind o noua impulsie care repunein activitate energia lor interioa ra si care va fiinceputul unui nou ciclu de viata solara. Astfel
este pentru toate lumile; ele s-au nascut, au
trait si au murit. Cind ele reinvie, nu fac decit
sa se renasca. La fel si cu toate lucrurile care
au o forma oarecare; ele oscileaza de la
actiune la reactiune, de la nastere la moarte,
de la activitate la inactivitate, apoi ele reincepciclul. La fel si cu toate for mele de viata; ele se
nasc, se maresc si mor, apoi renasc. La fel estein marile miscari ale filozofilo r, credintelor,
obiceiurilor, guvernamintelor, natiunilor;
nastere, crestere, maturitate, decadenta,
moarte apoi renastere. Oscilatia pendululuieste mereu evidenta. Noaptea succede zilei siziua urmeaza noptii. Pendula oscileaza de la
vara la iarna, apoi de la iarna la vara.
Corpusculii, atomii, moleculele si masele de
materie, oricare ar fi ele, oscileaza in cercul
naturii lor. Un repaos absolut nu exista, dar nicioprire completa a intregii mis cari. Asadar toatemiscarile sint supuse ritmului. Principiul este de
o aplicare universala. El se poate adopta la
orice problema, la orice fenomen, el facind

parte din nenumaratele planuri de viata. El
poate sa se aplice la orice faza a activitatii
umane. Oscilatia ritmica se face totdeauna de
la un pol la altul. Pendula universala este
mereu in miscare. Mareea vietii urca si coboara
conform legii. Stiinta moderna intelege bine
principiul ritmului aplicat la lucrurile materiale,
ea il considera ca o lege universala. Insa
hermetistii il intind si mai departe; ei stiu camanifestarile sale si inriurirea sa exercita o
actiune asupra activitatii mentale a omului; eistiu ca trebuie sa se tina seama de el in
succesiunea tulburatoare a starilor spiritului,
sentimentelor si a altor schimbari curioase si
surprinzatoare pe care noi le remarcam in noiinsine. Insa hermetistii, studiind efectele
acestui principiu, au invatat in acelasi timp
maniera de a evita prin transmutatie unele
activitati (efecte, influente) ale sale. Maestrii audescoperit de mai mult timp ca, daca principiulritmului era invariabil si perpetuu, evident infenomenele men tale, el avea totusi doua
planuri de manifestare in ceea ce priveste
fenomenele. Ei au descoperit ca erau doua
planuri generale de Constienta, planul inferiorsi planul superior; intelegerea a cestui fapt le-apermis sa atinga planul superior si sa scapeastfel oscilatiei pe ndulului ritmului care se
manifesta pe planul inferior. In alti termeni,
oscilatia pendulului se producea pe planul
inconstient si planul constientului nu era

afectat. Ei numeau aceasta lege, legea
neutralizarii. Ea consta in ridicarea eului
deasupra vibratiilor planului inconstient al
activitatii mentale in scopul ca bataia negativaa pendulului sa nu se manifeste
constient siplanul constient sa nu fie afectat. A se ridica
deasupra unui lucru sau a lasa sa treaca prinfata ta este aceeasi treaba.

Maestrul hermetist sau elevul avansat se
polarizeaza ei insisi la polul dorit si ca si cind arrefuza sa participe la osci latia de retur, sau
daca doriti, ca si cind ei ar nega influenta
acesteia asupra lor. Ei se mentin ferm in pozitiapolarizata si obliga pendulul m ental sa executeoscilatia de retur in planul inconstient. Toti
indivizii care au atins un anumit grad de
stapinire personala, lucreaza mai mult sau maiputin inconstient si nelasindu-se afectati de
starile lor mentale negative si ale spiritelor lor,
ei aplica legea neutralizarii. Totusi maestrul
profita de aceasta lege intr-un grad mult mairidicat; prin intrebuintarea vointe i sale el atinge

o fermitate mentala aproape de necrezut decatre aceia care se lasa balansati, tr asi inainte,
apoi indarat de pendula mentala a
sentimentelor.
Importanta a ceea ce am spus va fi
apreciata de oricare persoana ginditoare careintelege ceea ce sint starile de sp irit,
sentimentele si emotiile marii majoritati a

oamenilor care ne inconjoara si vad cit de putinsint stapini pe ei insisi.

Daca stati si veti binevoi sa reflectati o
clipa, veti intelege pina la care punct acesteoscilatii ritmice v-au influentat in timpul vietii
voastre, cum orice perioada de entuziasm a
fost urmata de un sentiment opus, de o starede depresiune, de egale momente de t eama.
Asa a fost mereu la marea majoritate a
indivizilor; ei s-au lasat in mod constant
covirsiti de inaltul si josul sentimentelor lor,
insa ei nu au banuit niciodata cauza, sau
ratiunea acestui fenomen mental. Acela care
va intelege perfect aplicatiile acestui principiu
va fi cistigat cheia stapinirii acestor oscilatii
ritmice ale sentimentelor; aceasta ii va permitesa se cunoasca mai bine si va in latura ca sa fie
tirit de aceste fluxuri si refluxuri succesive.
Vointa este superioara manifestarii constientea acestui principiu, desi principi ul insusi ar fiindestructibil. Noi putem evada de sub
influenta efectelor sale rele. Principiul nu-si
exercita mai putin actiunea sa. Pendulul nu
inceteaza nici o clipa oscilatia, noi putemnumai sa evitam a fi luati de el. Exi sta si alte
detalii asupra manierei de a opera a principiuluiritmului de care noi dorim sa v orbim in acest
loc. Se amesteca in operatiunile sale o lege
care este cunoscuta sub numele de legeacompensatiei. Unul dintre sensurile numer oaseale cuvintului a compensa este a

contrabalansa , care este sensul in care
hermetistii il utilizeaza. Chiar la aceasta lege
face aluzie Kybalion, cind spune: maniera
oscilatiei la dreapta este asemanatoare masuriioscilatiei la stinga si ritmul es
te constant.
Legea compensatiei nu explica ca oscilatia intr

o directie determina oscilatia intr-o directie
opusa sau catre polul opus; una balanseaza saucontrabalanseaza pe cealalta. Noi
vedem
numeroase exemple ale acestei legi pe plan
fizic. Pendulul orologiului parcurge o anumitadistanta la dreapta, apoi el parcu
rge o egaladistanta la stinga, anotimpurile se
contrabalanseaza unul pe celalalt in acelasi
mod. Mareele urmeaza aceeasi lege. Este chiaraceeasi lege care se manifesta in t
oate
fenomenele ritmului. Daca pendulul nu are
decit o slaba oscilatie intr-o directie, el nu va
avea decit o oscilatie similara in cealalta
directie. Din contra, o lunga oscilatie intr-o
parte va determina tot o lunga oscilatie in
cealalta parte. Un obiect proiectat la o anumitainaltime are o distanta egala de
 parcurs la
intoarcerea sa. Forta cu care un proiectil estetrimis la o inaltime de un km est
e reprodusaexact cind acesta recade pe pamint. Aceasta
lege este constanta pe plan fizic, cum va vetida seama daca va veti referi la au
torii cei mai
competenti.
Insa hermetistii merg mult mai departe. Eiinvata ca orice stare mentala umana es
te egal

supusa acestei legi. Omul care petreceprofund, este supus sa sufere profund. La fel
acela care nu resimte decit o usoara pedeapsa
este incapabil sa perceapa o mare fericire.
Porcul sufera putin mental, insa el nu are decittot putina multumire mentala, as tfel el este
compensat. Pe de alta parte sint animale caresint profund fericite, insa al caro r organism si
temperament nervos ocazioneaza mari
suferinte. Tot astfel este si in ceea ce privesteomul. Exista temperamente care nu resimt
decit foarte slabe grade de placere, insa in
acelasi timp slabe trepte ale suferintei. Altii din
contra. Regula este ca in fiecare individ
capacitatile pentru placere si suferinta sint
balansate. Legea compensatiei lucreaza din
plin aici.

Hermetistii merg inca mai mult cu gindirea.
Ei spun ca orice individ inainte de a fi capabilsa simta un grad oarecare de pla cere trebuiesa fi oscilat de o cantitate proportionala catrepolul opus al acestu i sentiment. Ei afirma ca
negativul precede pozitivul in aceasta materie,
adica: daca un individ incearca un anumit gradde placere, nu-i deloc obligat sa- l ramburseze
cu un grad corespunzator de suferinta, din
contra, urmind legea compensatiei placereaeste oscilatia ritmica succedind unei suferinte
suportata fie in viata actuala, fie intr-o alta
reincarnare anterioara. Aceasta arunca o noua
lumina asupra problemei suferintei. Hermetistii

considera ca vietile succesive alcatuiesc un lant
neintrerupt si ca viata actuala a unui individ nu-
i decit o veriga, astfel ca oscilatia ritmica estecuprinsa. Ea nu ar avea nici o semnificatie dacaadevarul asupra reincarnarii nu ar fi admis.
Hermetistii afirma ca maestrul sau elevul
avansat este capabil intr-o masura
considerabila sa evite oscilatia catre suferinta,
gratie procedeului neutralizarii de care am
amintit. Ridicindu-ne pe planul superior al
eului, multe lucruri care ajung la acei ce
locuiesc in planul inferior pot fi evitate. Legeacompensatiei joaca un rol impor tant in viata
barbatilor si a femeilor. Se va observa ca un
individ plateste in general tot ceea ce el
poseda sau tot ceea ce el dobindeste. Daca
poseda un lucru, ii lipseste altul, balanta este inechilibru. Nimeni nu poate in acelasi timp sa-si
pastreze argintul si sa aiba bucata sa de
friptura. Oricine are partea sa buna sau latura
sa rea. Lucrurile pe care un individ le
dobindeste sint intotdeauna platite de lucrurile
pe care el le pierde. Bogatul poseda multe
lucruri care lipsesc saracului, insa saracul
poseda adesea lucruri pe care bogatul nu lepoate avea. Milionarul poate avea o s labiciunepentru ospaturi si averea necesara pentru a-siplati lucrul acesta, insa poate sa-i lipseascapofta de mincare pentru a le gusta cu placere.
El poate rivni pofta de mincare si buna digestie
a lucratorului care nu are averea si nici

gusturile milionarului, dar care este mai fericitcu hrana sa simpla decit celala lt. Asa e si in
viata. Legea compensatiei este mereu in
actiune cautind sa balanseze si sa
contrabalanseze, atingind mereu scopul sau,
chiar daca mai multe vieti sint necesare pentrupendulul ritmului sa-si execute o scilatia sa de
retur.

## CAPITOLUL XII
## CAUZALITATEA

Orice cauza are efectul sau; orice efect isi
are cauza sa. Totul se intimpla conform legii.
Norocul nu-i decit un nume dat unei legi
necunoscute. Sint numeroase planuri ale
cauzalitatii, insa nimic nu-i scapa legii.
Kybalion.

Al saselea mare principiu hermetic,
principiul cauzei si efectului, implica adevarulca legea guverneaza intreg unive rsul, ca nimicnu se intimpla la intimplare si ca hazardul nu-idecit un cuvint pe ntru a arata o cauza
existenta dar necunoscuta si neinteleasa si ca
orice fenomen este continuu, fara nici o

exceptie. Principiul cauzei si efectului se
regaseste sub nu importa care gindire stiintificaveche si moderna. El a fost for mulat de
profesorii hermetisti inca din primele timpuri.
Daca au fost discutii numeroase si variate intre
diferitele scoli ale gindirii, ele au avut
intotdeauna ca subiect principal detaliile
asezarii principiului si inca cel mai des au fostdiscutii numai de cuvinte. Prin cipiul subdiacental cauzei si al efectului a fost considerat ca
exact de toti ginditorii demni de acest nume. Agindi altfel ar fi sa inlaturi fe nomenele
universului de sub dominatia legii si a ordinii sia le exila sub controlul acelu i lucru imaginar pecare oamenii il numesc hazard. Putina atentie
va arata fiecaruia ca in realitate un pur hazard
nu exista. Webster il defineste dupa cum
urmeaza:

Un agent presupus sau un mod de
activitate altul decit forta, decit o lege sau decit
un obiect; operatiunea sau activitatea unui
astfel de agent; efectul sau presupus, un fapt,
un caz fortuit, un accident etc.

Insa un pic de judecata va va arata ca nupoate exista un agent al hazardului in sensul caceva din afara legii, de ceva exterior cauzei siefectului. Cum ar putea exista un lucru, lucrindin universul fenomenal si independent de legilesale, li psit de ordine si de continuitate? Un
asemenea lucru ar fi independent in intregimede directia ordonata de univers si in consecinta

acesta i-ar fi superior universului. Noi nu neputem inchipui in lucru in afara T
ot-ului care arfi in afara legii si aceasta pur si simplu pentruca Tot-ul este l
egea insasi. Nu exista in universun loc unde ar putea sa stea un lucru exterior
siindependent de lege. Existenta sa ar face
nereale toate legile naturale si ar cufunda
universul intr-o ilegalitate si o dezordine
haotica.

Un examen atent ne va arata ca ceea ce noi
numim hazard, este un cuvint destinat sa
exprime cauze obscure, cauze pe care noi nu leputem percepe, pe care noi nu le i
ntelegem.
Cuvintul hazard deriva dintr-un cuvint care
inseamna  cazut ; ideea caderii zarului si multe
alte fapte asemanatoare de atribuit unor
oarecare cauze. Acesta-i sensul in care este
inteles in general cuvintul, insa cind se studiazaamanuntit problema, se vede ca
 in caderea
zarului nu-i nici un hazard. De cite ori cade un
zar si aduce un anumit numar, el asculta de o
lege atit de infailibila ca si aceea care
guverneaza revolutia planetelor in jurulsoarelui. Indaratul caderii zarului exis
ta cauze,
un intreg ansamblu de cauze care se intind
mult mai departe decit ar putea sa urmareascamintea noastra. Pozitia zarului in
cornet,
cantitatea de energie musculara cheltuita
pentru a-l rasturna, natura mesei etc, etc sinttoate cauze al caror efect se poa
te constata.
Insa indaratul acestor cauze vizibile exista

lanturi de cauze invizibile si fiecare exercita o
influenta asupra numarului pe care il va aducezarul in caderea sa. Daca un zar e ste aruncat in
continuare de un mare numar de ori se va
observa ca numerele aduse vor fi aproapeegale, adica un numar egal de 1, 2, 3 et c.

Aruncati in aer o piesa de 2 bani si poate
iesi fie cap, fie pajura. Reincepeti aceeasi
operatiune de un numar suficient de ori si vaveti da seama ca a cazut un numar e gal depajure sau cap. Astfel opereaza legea mediei.
Simplul bobirnac destinat sa lanseze piesa de 2bani in aer cade sub puterea legi i cauzei si aefectului. Daca am fi capabili sa patrundemcauzele invizibile, vom vedea ca ar fi material
imposibil ca zarul sa cada intr-o maniera
diferita de aceea in care a mai cazut, natural,
imprejurarile si momentul fiind aceleasi. Fiind
date aceleasi cauze, aceleasi rezultate vor
trebui sa urmeze in mod necesar. Orice
eveniment isi are cauza sa. Nimic nu se
intimpla fara cauza sau mai bine fara o
succesiune de cauze.

S-a nascut o oarecare confuzie in spiritul
persoanelor care au studiat acest principiu
pentru ca ele erau neputincioase sa explicecum un lucru putea fi cauza altuia, a dica ar
putea fi creatorul altui lucru. In realitate
niciodata un lucru nu are sa cauzeze sau sa
creeze alt lucru. Cauza si efectul intereseaza
simplu evenimentele. Un eveniment este ceea

ce survine, ce se intimpla, ceea ce se produceca rezultat sau ca o consecinta a unui oarecare
eveniment precedent.

Un eveniment creaza din el alt eveniment.
El constituie o veriga din marele lant al
evenimentelor ordonate, iesite din energia
creatoare a Tot-ului. Este o continuitate intre
toate evenimentele precedente, urmatoare sisubsecvente (ulterioare). Exista totd eauna unraport intre orice eveniment care s-a produs deciteva clipe si un evenim ent care il urmeaza. Opiatra se dezlipeste de pe virful unui munte sivine sa str abata acoperisul unei cabane situatajos in vale. La prima vedere sintem tentati saconsideram aceasta ca un efect al hazardului,
insa cind vom examina mai atent cazul, ne vom
da seama ca este o mare suita de cauze in
spatele acestui eveniment. Mai intii a fost
ploaia care a inmuiat terenul ce suporta aceapiatra si care a permis acesteia sa cada. Dupaploaie este o influenta a soarelui, alte ploi etccare au descompus tr eptat roca si au separatdin ea aceasta bucata de piatra. In urma incasint cauze care au condus la formarea
muntelui, ridicarea din pamint datorita
convulsiunilor naturii si astfel in continuare la
infinit. Astfel am putea cauta cauzele ce au
produs ploaia, am putea studia cauzele
existentei acoperisului micii cabane. Intr-un
cuvint vom sfirsi prin a fi amestecati intr-un
valmasag de cauze si de efecte din care ne

vom intreba cum vom iesi. La fel ca un om care
are doi parinti, patru bunici, opt strabunici siasa in continuare pina la calcul
ul a patruzeci degeneratii. Ajungem astfel pina la mai multe
milioane. Tot asa numarul cauzelor ce se
gasesc la spatele unui eveniment sau a unuifenomen neinsemnat. Ceea ce tocmai am
spusarata bine relatia si asociatia lucrurilor si acest
fapt mai profund ca nu-s lucruri nici mici, nicimari in Spiritul care a creat Tot
-ul .

Opriti-va si ginditi o clipa, daca un anumitbarbat nu ar fi intilnit o anumita f
emeie in
perioada obscura a virstei de piatra, voi, carecititi aceste rinduri, nu ati fi
aici in acest
moment. Actul de a scrie din partea noastra siactul de a citi din partea voastra
vor influentanu numai vietile respective ale fiecaruia dintrenoi, dar vor putea
avea o influenta directa sauindirecta asupra unui mare numar de indivizitraind
actualmente sau care vor trai in viitor.
Orice ginduri avem, orice act indeplinim are
rezultate directe si indirecte ce au locul lor in
marele lant al cauzelor si efectelor.

In aceasta lucrare, pentru diferite ratiuni nue cazul sa vorbim mai mult de libe
rul arbitru
sau de determinism. Intre aceste numeroase
ratiuni, una dintre principalele este ca orice
fata a controversei nu-i exacta in intregime. Defapt amindoua teoriile sint adev
arate in partedaca le raportam la invatamintele hermetice.
Principiul polaritatii arata ca amindoua nu-s

decit semi-adevaruri, poli opusi ai adevarului.
Doctrina invata ca un om poate fi totodata liber
sau legat de o necesitate oarecare. Totul
depinde de sensul cuvintelor si de inaltimea
adevarului de unde este examinata problema.

Cu cit Creatiunea este mai departe de
centru, cu atit mai mult ea este determinata;
mai mult ea se apropie de centru, mai mult eaeste linga libertate.

Marea majoritate a oamenilor este mai multsau mai putin sclava a ereditatii, a a
nturajului
etc si nu poseda libertatea decit intr-o mica
masura. Indivizii sint condusi de opinii, de
obisnuinte si de gindurile lumii exterioare si totasa de emotiile lor, de sentim
entele lor si de
starile lor de spirit. Ei nu manifesta nimic carear fi demn de numele de maiestr
ie. Ei de altfel
resping cu indignare aceasta afirmatie zicind:
sigur, eu sint liber sa lucrez si sa fac cum imiplace. Eu fac totdeauna ce vreau.
Insa ei uitasa explice de unde rasare cum imi place allor si ceea ce vreau al lor. C
e este aceea ce ii
face sa prefere un lucru altuia? Ce este aceea
care ii determina sa voiasca aceasta si nu
aceea? Nu-i oare un pentru ca la al lor bunplac si a lor vointa ? Maestrul poate sa
schimbe ale sale bune placuri si vointe in altesentimente situate la extremitate
a opusa a
polului mental. El este capabil sa voiasca a
voi in loc de a voi , din cauza ca un
sentiment oricare, o stare de spirit, o emotie

sau o sugestie inconjuratoare trezeste in el
dorinta sau o inclinare ca sa lucreze astfel.

Marea majoritate a oamenilor se lasa
condusi ca o piatra care se rostogoleste pemunte, ascultind de anturajul lor, de influenteleexterioare si de starile lor de spirit intime saude dorintele lor in time, pentru a nu mai vorbide dorintele si vointele indivizilor mai puternicidec it ei, de ereditate, de sugestiile pe care ei leintilnesc la fiecare pas, ducind u-se fara cea maimica rezistenta si fara cea mai mica opozitie avointei. Miscati , plimbati ca pionii pe esichierulvietii, ei isi joaca rolul si sint pusi la o p arte cindpartida s-a sfirsit. Insa maestrii, cunoscind
regulile jocului, se ridica deasupra planului
vietii materiale si, punindu-se in contact cu
puterile superioare ale naturii, ei domina
propriile lor inclinatii, caracterul lor, inclinatiilelor si defectele, polarita tea lor asa de bine cape tot ce ii inconjoara; ei devin astfel jucatori inmarea partida in loc de pioni. Ei sint cauze inloc de a fi efecte. Maestrii nu scapa c auzalitatiiplanurilor superioare, insa ei isi analizeaza,
asimilind legile lor. Astfel ei domina
circumstantele pe planurile inferioare. Ei
formeaza o parte constienta a legii in loc de a fiinstrumente inconstiente. In t imp ce ei servesc
pe planul superior, ei sint stapini pe plan
material.

Fie ca e vorba de planuri superioare, fie ca
e vorba de planuri inferioare, legea este in

actiune constant. Hazardul nu exista. Zeita
oarba este desfiintata de ratiune. Noi sintem
capabili acum sa vedem cu ochi luminati de
cunoastere ca totul este guvernat de legeauniversala, ca nemasurata cantitate de legi nu-idecit o manifestare a singurei mari legi, a legiicare este Tot-ul. Este un adevar ca nici o vrabie
nu exista necunoscuta de spiritul Tot-ului, chiarsi perii care se gasesc pe capul nostru sint
exact socotiti, asa cum spun Scripturile. Nimicnu exista in afara legii, nimic nu se intimpla inopozitie cu ea. Mai ales nu comiteti greseala sabanuiti ca omul nu-i decit un automat orb.
Departe de aceasta, invataturile hermetice nespun ca omul poate sa se serveasca de legepentru a stapini legile si ca vointa superioarainvinge intotdeauna vointa inferioara pina in
momentul cind el atinge starea prin care ea
cauta refugiu in legea insasi si prin care ea
obliga legile, fenomenele sa asculte. Sesizati
bine semnificatia intima a acestora?

## CAPITOLUL XIII
## GENUL

Este un gen in toate lucrurile. Totul are
principiile sale. Masculin si feminin, genul se
manifesta in toate planurile. Kybalion.

Al saptelea mare principiu hermetic,
principiul genului, implica adevarul ca genul semanifesta in orice lucru, ca pri
ncipiile masculinsi feminin sint intotdeauna prezente si active intoate fazele u
nui fenomen, pe oricare plan deviata. In acest loc credem folositor a va atragea
tentia asupra faptului ca genul, in sensul sauhermetic si sexul, in sensul obisn
uit al
cuvintului, nu sint deloc acelasi lucru.

Cuvintul  gen  deriva dintr-o radacina latinainsemnind  zamislire, procreere, a face s
a se
nasca, a crea, a produce . Un moment de
atentie va va arata ca acest cuvint are o
semnificatie mai larga si mai generala decit
cuvintul  sex , ultimul raportindu-se la
deosebirile fizice existind intre lucrurile vii
(masculin si feminin), masculi si femele. Sexul
este o simpla manifestare a genului pe un
anumit plan al Marelui Plan Fizic, planul vietiiorganice.

Noi am voi sa retineti aceasta diferenta in
spiritul vostru, caci unii scriitori care au
dobindit numai o cunoastere superficiala a
filozofiei hermetice au cautat sa identifice acest
al saptelea principiu hermetic cu teoriile si
invataturile straine, fanteziste si adesea
blamatorii in privinta sexului. Scopul genului
este numai de a crea, de a produce, de a
zamisli viata etc si manifestarile sale sint
vizibile asupra oricarui plan de viata
fenomenala.

Sint oarecare greutati ca sa se producaprobe stiintifice in legatura cu acest subiect,
pentru ca stiinta nu a recunoscut inca acestprincipiu ca avind o aplicare universala, totusiunele probe provin din izvoare stiintifice. Maiintii, noi gasim o manifestare foarte sigura aprincipiului genului intre corpusculi, ioni si
electroni, care constituie baza materiei asa
cum o recunoaste stiinta si care, combinindu-se
intr-o anumita maniera dau nastere atomului,
care insa mult timp era considerat ca unul siindivizibil. Ultimul cuvint al stiintei este ca
atomul este compus dintr-o multime de
corpusculi, electroni, ioni, invirtindu-se unii
imprejurul altora si prevazuti de vibratii de ceamai inalta intensitate. Stiinta adauga chiar cum
ca formarea atomului este datorata in fapt
gruparii corpusculilor negativi in jurul
corpusculilor pozitivi. Corpusculii pozitivi pardeci sa existe si sa exercite o anumita influenta
asupra corpusculilor negativi, obligindu-i sa
execute anumite combinatii si sa creeze, sa
zamisleasca un atom.

Aceasta este asemenea cu invataturile
hermetice cele mai vechi, care au identificat
intotdeauna principiul masculin al genului ca
polul electric pozitiv si principiul feminin ca
polul negativ.

Si acum ceva despre aceasta: spiritul lumii
si-a format o impresie eronata despre polulnegativ al materiei electrizate sau magnetizate.

Cuvintele pozitiv si negativ sint aplicate de
stiinta la aceste fenomene intr-o maniera cu
totul falsa. Cuvintul pozitiv inseamna ceva realsi puternic, spre deosebire de s
labiciunea sauirealitatea negativului. Nimic nu e mai departatde realitate decit
in ceea ce priveste
fenomenele electrice. Ceea ce se numeste
polul negativ al zilei este in realitate polul in
care si prin care se manifesta generarea si
producerea de noi forme de energie. Autorii
stiintifici mai competenti se servesc acum decuvintul catod in loc de pol negati
v. Acest
cuvint vine din greceste si inseamna: coborire,
cale de generare etc.

Din catod ies multimea de electroni si
corpusculi; de la acelasi pol izvorasc acelerazecatodice minunate care au revolu
tionat
conceptiile stiintifice in ultimii zece ani. Catoduleste mama tuturor fenomenelo
r, care a facut
nefolositoare vechile carti de fizica, obligind lainlaturarea numeroaselor teori
i acceptate de
mult timp in domeniul speculatiei stiintifice.
Catodul sau polul negativ este principiul mamaal fenomenelor electrice si al for
melor de
materie celor mai delicate cunoscute de stiinta
pina azi.

Vedeti deci ca noi avem dreptate cind
refuzam sa folosim cuvintul negativ pentrusubiectul care ne preocupa si sa insis
tam ca sa
se inlocuiasca vechea expresie prin cuvintul
feminin. Faptele pe care le vedem in fiecare zi

ne conduc la aceasta concluzie fara a fi nevoie
sa ne referim la doctrina hermetica. Deci noi ne
vom servi de cuvintul feminin in loc de negativcind vorbim de aceasta activitate
.

Ultimele invataturi stiintifice afirma ca
corpusculii sau electronii creatori sint feminini.
Stiinta spune ca ei sint compusi cu electricitatenegativa, dar noi spunem ca ei
sint compusi deenergie feminina. Un corpuscul feminin se
detaseaza sau mai exact paraseste un
corpuscul masculin si intreprinde o noua
cariera. El cauta activ o unire cu un corpusculmasculin, fiind impins la aceasta
de impulsianaturala de a crea noi forme de materie si de
energie. Un autor cunoscut merge mai departesi afirma ca acest corpuscul cauta a
ceasta
unire prin propria sa vointa. Aceasta unire
constituie baza celei mai mari parti din
activitatea lumii chimice.

Cind corpusculul feminin se uneste cu celmasculin, un anumit proces incepe. Part
iculelefeminine incep sa vibreze sub influenta
energiei masculine si se invirtesc cu iuteala injurul corpusculilor masculini. A
stfel se naste un
atom care in realitate este compus din
electroni sau corpusculi masculini si feminini,
insa cind unirea este indeplinita, atomul esteun lucru deosebit, posedind propri
etati specialesi nu mai manifesta proprietatile electricitatiilibere. Procesul d
e detasare sau de separare aelectronilor feminini se numeste ionizare.

Acesti electroni sau corpusculi sint lucratorii ceimai activi ai marelui cimp al naturii. Din unirealor si din combinatiile lor ies diferite fenomene de lumina, de caldura, de electricitate, de magnetism, de atractie, de repulsie, de afinitate chimica, de respingere sau neafinitatechimica si toate celelalte fenomene de aceeasi natura. Aceasta se datoreste activitatii Principiului Genului pe Planul Energiei.

Rolul principiului masculin pare a fi sa dirijeze catre principiul feminin o anumita energie care sa puna in activitate procesul creatiei.

Dar principiul feminin este intotdeauna acela care indeplineste munca activa creatoare. Asa se intimpla pe toate planurile, inacelasi timp -unul sau altul -principiul izolateste incapabil sa creeze fara asistenta celuilalt.

In citeva forme de viata, cele doua principiisint combinate in acelasi organism. Totul in lumea organica manifesta cele doua genuri; forma masculina este mereu prezenta in formafeminina si viceversa. Doctrina hermetica insista mult asupra activitatii celor doua genuriin producerea si in manifestarea diferitelor forme de energie, insa nu credem util sa intramin detalii in acest subiect, pentru ca sintem incapabili sa confirmam aceste adevaruri cu ajutorul probelor stiintifice pentru ratiunea castiinta nu a adincit suficient problema. Insa exemplul pe care noi l-am dat despre

activitatea electronilor si a corpusculilor va vaarata ca stiinta este pe calea cea buna si va vada o idee generala a primelor principii.

Citiva eminenti cercetatori stiintifici au
anuntat ca ei credeau ca in formarea cristalului
ar trebui sa se gaseasca ceva corespunzatoractivitatii sexuale; acest fapt arata bine in caredirectie sufla vinturile (curentele) stiintei.

Fiecare an va aduce noi fapte ce vor veni saprobeze exactitatea principiului her metic al
genului. Se va observa ca genul opereaza sisemanifesta constant in aria materiei

anorganice si in cimpul energiei si al fortei.
Electricitatea este in general considerata astazica acel ceva in care toate cele lalte forme de
energie par sa se contopeasca si sa se dizolve.

Teoria electrica a universului este doctrina
stiintifica cea mai moderna. Ea devine din ce in
ce mai populara si acei care o accepta sint dince in ce mai numerosi. Din ceea c e am spusrezulta ca noi sintem capabili sa descoperim infenomenele electrice -ch iar la izvorul
manifestarilor lor -evidenta clara si precisa a
prezentei genului si activitatii sale si avem
dreptate cind credem ca stiinta va sfirsi prin adescoperi probele existentei in toate
fenomenele universale ale acestui mare
principiu hermetic al genului.

Nu e necesar sa insistam asuprafenomenelor atit de cunoscute ale atractiei si repulsiei atomilor, a afinitatii chimice, despre

atractia si coeziunea intre moleculele materiei.
Ele sint prea cunoscute pentru a impune
comentarii mai intense. Insa ati banuit,
credem, ca toate acestea nu sint decit
manifestarile principiului genului. V-ati ginditvreodata ca aceste fenomene erau simetrice cu
fenomenele electronilor si corpusculilor? Fara
indoiala ca ati constatat adesea moderatia
doctrinei hermetice, totusi ea afirma ca insasi
legea gravitatiei -acea particulara atractie prin
care toate particulele si toate corpurile de
materie tind unele catre altele in univers, este
de asemeni o manifestare a principiului
genului; in acest caz el opereaza atragindenergiile masculine catre energiile feminine siviceversa. Actualmente noi nu va putem da
probe stiintifice asupra acestui fapt, insa
examinati fenomenele in lumina pe care
doctrina hermetica o raspindeste asupra
acestui subiect si vedeti daca nu aveti o
ipoteza incomparabil mai buna decit celelaltefurnizate de stiinta fizica.

Sa trecem acum la studiul modului de
influentare a acestui principiu asupra planuluimental.

## CAPITOLUL XIV
## GENUL MENTAL

Studentii in psihologie care au urmat
directia moderna a gindiirii in fenomenele
mentale sint surprinsi de persistenta ideii unuispirit dublu care se manifesta p
uternic in ultimii10-15 ani si care a dat nastere unui mare
numar de teorii plauzibile privind natura si
constitutia acestor doua spirite.

Thomas J. HUDSON si-a cistigat o mare
popularitate in 1893 prezentind teoria sa
binecunoscuta - spiritul subiectiv si spiritulobiectiv -care el afirma ca exista co
ncomitent
in acelasi individ. Alti autori si-au atras atentia
asupra lor cel putin tot atit de mult cu teoriilelor privind spiritul constient
si subconstient, sauspiritul voluntar si involuntar, de asemeni
spiritul activ si spiritul pasiv etc. Teoriile
acestor diferiti filozofi difera unele de altele,
insa subzista totusi in toate principiul dualitatiispiritului.

Studentul in filozofia hermetica este ispititsa surida cind asculta sau citeste
despre acesteteorii noi cu privire la dualitatea spiritului,
fiecare scoala limitindu-se cu tenacitate la
propriile sale idei si proclamind mereu peste totde a fi descoperit adevarul.

Studentul, ducindu-se cu gindul la paginile
de istorie oculta si chiar la inceputul
invataturilor secrete, regaseste referinte la
vechea doctrina hermetica a principiuluigenului pe plan mental, manifestarea gen
uluimental. Examinind cu atentie acestea, el isi da

seama ca filosofia veche avea cunostinta de
fenomenul dualitatii spiritului si tinea cont deaceasta in teoria genului mental . Aceasta ideea genului mental poate fi explicata in citevacuvinte studentilor c are sint familiarizati cu
teoriile moderne ce fac aluzie la aceasta.
Principiul masculin al spiritului corespunde cu
ceea ce se numeste spirit obiectiv, spirit
constient, spirit voluntar, spirit activ etc, in
timp ce principiul feminin al spiritului
corespunde cu ceea ce se numeste spiritsubiectiv, spirit subconstient, spirit in voluntar,
spirit pasiv etc.

Invataturile hermetice nu accepta
numeroasele teorii moderne privind natura
celor doua faze ale spiritului, la fel cum ele nuaccepta un mare numar de fapte atribuite celordoua aspecte respective ale sale, unele din
aceste teorii fiind superficiale si incapabile safurnizeze experiente si demonst ratii
concludente. Elevii lui Hudson remarcara acest
rationament care se gaseste la inceputul celuide al doilea capitol al legii feno menelor psihice,
pe care o redam:

Limbajul mistic al filosofilor hermetisti
descopera aceeasi idee generala care e
dualitatea spiritului.

Daca dr.Hudson si-ar fi consacrat timp si
osteneala sa descifreze putin limbajul mistic alfilosofilor hermetisti, el ar fi putut cistigalimpezime cu privire la dualitatea spiritului, dar

atunci, fara indoiala, lucrarea sa foarte
interesanta n-ar mai fi fost scrisa. Sa vedem
acum ce ne spun invatamintele hermetice cuprivire la genul mental:

Profesorii hermetisti incep lectia la acest
subiect rugind pe elevi sa examineze raportulconstiintei lor cu eul lor.Studentu
l este rugamsa-si dirijeze atentia asupra eului care se
gaseste in fiecare individ. El este adus sa
constate ca constiinta sa ii arata mai intii
existenta eului (moi); el conchide in aceasta
problema ca:  eu sint . La prima vedere
aceasta afirmatie pare ultimul cuvint al
constiintei, insa un examen mai atent
descopera faptul ca acest  eu sint  poate fi
divizat in doua parti distincte, in doua aspectecare, desi lucreaza in unire si
in conjugare
intima, pot fi separate. In timp ce la primul
contact pare ca nu exista decit un  je  egal
sine, un studiu mai adinc si mai atent
descopera pe linga existenta acestuia si pe ceaa unui  moi  = eu.

Acesti doi frati mentali difera in natura lor si
in caracteristicile lor reciproce; examenul
naturii lor si al fenomenelor care emana de la
aceeasi vointa ar putea sa arunce o mare
lumina asupra multor probleme de influenta
mentala.

Sa incepem prin a analiza pe  moi  = eu,
care este frecvent confundat de elev cu  je  =
sine, atita timp cit el nu a extins cercetarea

pina la labirintul constiintei. Un om analizeazafiinta sa sub aspectul sau de moi ca compusdin anumite sentimente, anumite gusturi, obiceiuri, ticuri sau caracteristici particulare, care contribuie sa formeze personalitatea saupe moi , pe care semenii si el insusi il cunosc.
El stie ca sentimentele si emotiile sale se schimba, ca ele se nasc si mor, ca ele sint supuse principiului polaritatii care il duce de la un sentiment extrem la unul contrar. El considera ca moi = eul sau nu-i alt lucru decit

o anumita cunostinta pe care el a cistigat-o si care formeaza astfel o parte din el insusi.
Acesta-i Eul unui om. Se poate spune insa caEul (Moi) multor indivizi consta mai ales in constiinta corpului si poftelor fizice. Constiintalor fiind patrunsa de natura corpului lor, viatalor este practic dirijata in acest sens. Unii oameni merg pina acolo sa gindeasca ca masina lor fizica este o parte din Eul (Moi) lor, ei considerind-o ca o parte din ei insisi. Un autor hermetist a scris cu mult adevar ca omul este format din trei lucruri esentiale: sufletul, corpul si hainele. Acesti indivizi astfel imbracatiar pierde personalitatea lor daca din intimplareniste salbatici ar veni sa le jefuiasca vestmintele dupa un naufragiu de exemplu.
Insa chiar aceia care nu sint atit de strimt limitati in aceasta notiune a vestmintelor, cred ferm ca invelisul lor fizic face parte din Eul lor sichiar acesta este Eul (Moi) lor. Ei nu concep un

Eu independent de corpul lor. Spiritul lor le
pare practic a fi un lucru apartinind corpului lor,
ceea ce este de altfel adevarat intr-un mare
numar de cazuri. Dar pe masura ce un om seridica pe scara constiintei, el devine capabil sadeosebeasca ideea Eului (Moi) de ideea de
corp. El gindeste ca invelisul fizic apartine partiimentale care se gaseste in el. Insa chiar in
acest moment el poate identifica in intregimeacest Eu cu starile sale mentale, sentimentele
pe care le stie ca exista in el. El poate insa saconsidere aceste stari interne identice cu el
insusi in loc sa le considere lucruri produse de

o mica parte din mentalul sau si care exista ininteriorul sau, insa nefiind el insusi. El mai vede
ca poate sa schimbe aceste stari interioare desentimente printr-un efort al vointei si ca el
poate sa produca un sentiment sau o stare denatura exact opusa. Totusi isi da seama ca esteintotdeauna acelasi Eu (Moi) care exista.
Astfel, la capatul unui anumit timp el devinecapabil sa puna la o parte diversele sale starimentale, emotiile sale, sentimentele sale,
obiceiurile si calitatile, caracteristicile si toate
celelalte manifestari mentale care ii apartin. Eldevine capabil sa considere ca el face parte din
acea colectie de curiozitati si de lucruri
stinjenitoare care se cheama Non-eul (Nonmoi).
Aceasta necesita o mare concentrare
mentala si o putere de analiza considerabila din
partea elevului. Totusi lucrarea este posibila

pentru adept; chiar acei care nu sint atit deinaintati, sint susceptibili sa vad
a in imaginatiecum se poate indeplini acest proces.

Odata ce elevul –cum tocmai am spus –a
terminat sa puna la o parte sentimentele careocupa spiritul sau ca fiind ale Non
–eului, el
baga de seama ca este in posesia constienta aunei Fiinte pe care o poate analiza
sub dublulaspect al ei, adica al lui Eu (Moi) si al lui Je Sine.
Eul va fi perceput ca un lucru mental incare gindurile, ideile, emotiile, sentim
entele sialte stari mentale pot fi produse. El poate ficonsiderat sin interior men
tal; de aceea
anticii il numeau capabil sa nasca fii mentali. Elaparea constiintei ca un Eu do
tat, inzestrat cu oputere latenta de a crea o progenitura mentalade nu importa c
are natura. Puterile sale de
energie creatoare sint imense. Ba mai mult,
pare ca el primeste oarecum o forma de
energie fie a tovarasului sau –Sine (Je), fie dela alti Sini (Je) exteriori lui, p
entru a fi capabilsa realizeze material creatiile sale mentale.

Rezulta din acestea ca se constituie o
enorma capacitate de lucru mentala si de
indeminare creatoare. Studentul isi da seama
repede ca el nu gaseste numai aceasta in
constiinta. El gaseste ca mai exista Ceva
mental care este capabil de a voi ca Eul (Moi)
sa lucreze intr-o directie creatoare si ca este
capabil sa se tina in afara creatiei mentale
comportindu-se fata de ea ca un spectator.

Aceasta parte din el insusi este condus sa onumeasca Sine -Je. El poate sa se ba zeze dupavointa pe cunoasterea sa. El gaseste in acestSine (Je) nu o facultate d e a zamisli si de a creaactiv, ci o facultate de a proiecta o energie dela Sine (Je) catre Eu (Moi), o facultate de a voi
pe care creatia mentala incepe sa-i urmeze
regulat cursul ei. El baga de seama de asemenica Sinele (Je) este capabil sa ram ina neutru, saramina martor inactiv al creatiilor mentale ale
lui Eu (Moi).

Acest dublu aspect al spiritului se gasestein orice individ. Sinele (Je) reprezi nta principiulmasculin al genului mental. Eul (Moi) reprezintaprincipiul feminin . Sinele (Je) este aspectul
fiintei; Eul (Moi) este aspectul devenirii. Veti
observa ca principiul corespondentei opereazape acest plan in acelasi mod cu car e opereazape marele plan pe care se indeplineste creatiauniversurilor.

Cele doua planuri sint de natura
asemanatoare, desi ele sint profund diferite cagrad.  Cum este sus, este si jos, c eea ce estejos, este ca si ceea ce este sus . Aceste diferite
aspecte ale spiritului, principiul masculin si
feminin, Sinele (Je) si Eul (Moi), considerate inlegatura cu fenomenele psihice si mentale binecunoscute, dau maiestria-cheie, care permite
sa patrunzi pina in regiunile necunoscute si
profund obscure ale manifestarii mentale.
Principiul genului mental arata adevarul care se

ascunde in intensa cimpie a fenomenelor de
influenta mentala. Principiul feminin tinde
constant sa primeasca impulsuri, in timp ce
principiul masculin tinde sa le dea si sa le
exprime. Principiul feminin lucreaza pentru a
zamisli ginduri, idei noi, el isi asuma lucrareaimaginatiei. Principiul masculin
se multumestesa-si asume munca vointei in diferitele sale
faze.

Principiul feminin, chiar lipsit de ajutorulactiv al vointei principiului mascul
in, este apt
sa zamisleasca energii mentale care sint
rezultatul impulsiunilor primite de afara, in loc
sa produca creatii mentale originale. Indivizii
care sint capabili sa acorde o atentie continuasi sa gindeasca constant la subie
ct
intrebuinteaza cele doua principii mentale:
principiul feminin pentru lucrul unei generari
mentale active si vointa masculina pentru a
stimula si pentru a intari partea creatoare aspiritului. Marea majoritate a indi
vizilor nu
intrebuinteaza in realitate principiul masculin
decit foarte slab; ei se multumesc sa traiasca
conform gindurilor si ideilor trimise in al lor Eu(Moi) de catre spiritul altor
indivizi (sefi,
comandanti, oameni cu vointa puternica), deciprimii traiesc si creaza dupa porun
ca si
influenta altora.

Intentia noastra nu este sa insistam mult
asupra acestei parti a subiectului, care se
poate studia in orice lucrare buna de psihologie

cu cheia pe care am dat-o in ceea ce privestegenul mental. Acela care studiaza f
enomenelepsihice este instruit de fenomenele minunat
clasate ale Telepsihiei, de transmiterea gindirii,
de influenta mentala, de sugestie, de hipnotism
etc.

Un mare numar de oameni au cautat o
explicatie a acestor diferite faze de fenomenein teoriile diferitilor pfoesori c
are preconizeazadualitatea spiritului. Ei au dreptate intr-o
anumita masura, caci reiese foarte clar in
aceste fenomene o manifestare a celor doua
faze distincte ale activitatii mentale, insa, daca
se analizeaza aceasta dualitate spirituala in
lumina invataturilor hermetice privind vibratiilesi genul mental, se vede ca che
ia pe care ei ocauta se gaseste de mult timp la indemina lor.

In fenomenul telepatiei se vede cum
energia vibratorie a principiului masculin esteproiectata catre principiul femin
in al altui
individ si cum acesta din urma isi insuseste
germenul, simburele de gindire si ii permiteacestuia sa se dezvolte pina la matu
ritatea luicompleta. Sugestia si hipnotismul opereazaactiv (functioneaza) in ace
lasi mod ca mai sus,
adica principiul masculin al individului care dasugestia, indreapta un curent de
 energie
vibratorie sau de putere de vointa catre
principiul feminin al celuilalt individ si daca
acela il accepta, il face al sau, si-l insuseste sau
se comporta ca si cum ar fi al sau, apoi

lucreaza si gindeste in consecinta. O idee astfelplasata in spiritul unei persoa
ne creste si sedezvolta ca pina la urma sa sfirseasca prin a ficonsiderata ca un
veritabil fir mental al
individului, cind in realitate el este ca oul de
cuc introdus in cuibul unei pasarele, unde
distruge pe adevaratii descendenti, facindu-sicasa in cuibul gazdei sale.

Metoda normala consista in a coordona si a
face sa lucreze armonios in spiritul individuluiprincipiile masculin si feminin
in legatura
strinsa unul cu celalalt. Insa din nefericire la
marea majoritate a oamenilor principiulmasculin este lenes si calitatea lui de p
uterevointa este prea slaba. Rezulta din aceasta caacesti indivizi se lasa in in
tregime condusi despiritele si vointa altor persoane, carora ei lepermit sa gind
easca si sa voiasca in locul lor.

Cite acte (fapte) si gindiri originale pot fisavirsite de acesti indivizi lenesi
? Cea mai mare
parte a oamenilor nu sint decit un ecou, o
simpla umbra a acelora care au o vointa si unspirit mai puternic decit al lor. R
aul este ca
persoanele lenese lucreaza intotdeauna cu
constiinta Eului (Moi) si nu inteleg existenta
acelui ceva (Sine -Je). Aceste persoane sintpolarizate in principiul feminin al
spiritului, iarprincipiul masculin in care sta, vointa, le
ramine inactiva si nu poate fi utilizata. Barbatiisi femeile cu adevarat puterni
ci folosesc

invariabil principiul masculin al vointei si numaiacestui fapt ei datoreaza fort a lor.

In loc de a trai in baza impresiilor create inspiritul lor de spiritul altora, e i domina propriullor spirit, Eul (Moi) prin vointa lor (Sine -Je), ceea ce le permite sa obtina imaginile mentalepe care ei le doresc si astfel sa domine prinacelasi procedeu spiritul altor indivizi. Priviti barbatii puternici. Vedeti cum fac sa implantezegindurile lor in spiritul multum ilor, obligindu-le sa intretina idei conform dorintelor lor. Din aceasta cauza multimile se lasa conduse ca turmele, nemanifestind nici un fel de gindireproprie si neservindu-se de propria lor puterede activitate mentala.

Se poate vedea Genul Mental manifestinduse in jurul nostru in tot timpul vietii. Indivizii magnetici sint aceia care sint capabili sa utilizeze principiul masculin pentru a intipariideile lor altor persoane. Actorul care face saplinga, sa rida, sa strige pe spectatori dupavointa se serveste de acest principiu. Este la fel cu oratorul aplaudat, cu omul de stat, cu judecatorul, cu scriitorul sau cu orice alt individsusceptibil sa atraga atentia marelui public.
Influenta particulara exercitata de anumite persoane asupra anturajului lor se datoreste manifestarii Genului Mental intrebuintat in directie vibratorie, cum am mai spus. In acestprincipiu sta secretul magnetismului ui, al influentei personale, al fascinatiei etc, cit si

secretul tuturor fenomenelor generalcategorisite sub numele de hipnotism. Elevul

hermetist s-a familiarizat cu fenomenele de
aceasta forta pe care stiinta o denumeste
sugestie, cuvint prin care vrea sa exprime
procedeul sau metoda prin care o idee este
transferata, intiparita in spiritul unui alt individ,
obligind pe acest spirit sa lucreze conform
vointei celui care da sugestia.

O intelegere corecta a sugestiei este
necesar indispensabila pentru a sesiza
inteligent diversele fenomene psihice care
decurg din aceasta. Insa ceea ce este mai
necesar pentru cel ce studiaza este a cunoasteexact notiunea de vibratie si a ge nului mental,
caci principiul in intregime al sugestiei depindede principiul genului mental si de principiul
vibratiei.

Hipnotizatorii si acei care profeseaza
sugestia au obiceiul sa explice ca acesta-i
spiritul obiectiv sau voluntar care face impresiamentala, sugestia asupra spirit ului obiectiv sauinvoluntar, insa ei nu descriu procesul sau nune dau exemplul p recis de maniera sa ne facasa intelegem limpede aceasta idee. Daca vetistudia su biectul in lumina invatamintelor
hermetice, veti fi in stare sa vedeti ca
stimularea principiului feminin prin energiavibratorie a principiului masculin e ste cu totulconforma legilor universale ale naturii si ca
lumea naturala ne arata nenumarate exemple

tinzind sa se faca complet inteles principiul. Defapt preceptele hermetice arata ca creatia
universului urmeaza aceeasi lege si ca in oricemanifestare creatoare, fie ca ar fi pe plan fizic,
spiritual sau mental, opereaza intotdeauna
principiul genului, adica manifestarea
principiilor masculin si feminin.

Ceea ce este sus, este ca si ceea ce este
jos si invers. Mai mult, odata ce principiulgenului mental este inteles perfect, diferitelefenomene ale psihologiei devin indata
susceptibile de a fi clasate si studiate
inteligent, in loc de a ramine complet
neintelese.

Nu vom face o discutie, nici o descriere
amanuntita a diferitelor fenomene de influenta
sau de activitate mentala. Numeroase lucrari
au fost scrise asupra acestui subiect in ultimiiani. Cel ce studiaza se poate referi la acestea(a se vedea lucrarile lui Henri Durville -Curs demagnetism personal si Stiinta secreta).
Folosind teoria genului mental, el va fi capabil
sa iasa victorios din haosul teoriilor si
invatamintelor contrarii, el va putea -daca isi
simte predispozitiile necesare -sa devina insusiun maestru. Scopul nostru este numai de a da

o cheie care ii va permite sa deschida
nenumaratele porti care inchid TemplulCunoasterii pe care doreste sa-l cerceteze. Noi
speram ca in acest studiu al preceptelorKybalionului se vor gasi luminile susceptibile sa

rezolve nenumaratele dificultati, cheia capabilasa deschida multe porti. Fata de obiceiul de aintra in detalii amanuntite asupranenumaratelor faze ale fenomenel or psihice siale stiintei mentale, am preferat sa plasam inmiinile elevilor nost ri mijloacele de a ataca cusucces orice subiect susceptibil de interes. Cuajutor ul Kybalionului orice individ poate
intreprinde orice lucrare secreta, vechea
lumina a Egiptului luminind numeroase paginiobscure si nenumarate subiecte nepat runse.
Acesta-i scopul lucrarii. Noi nu am tratat o
filosofie noua, ci am furnizat marile linii ale
unui invatamint general destinat sa faca maiclare preceptele altor filosofi. Ele vor servi caMarele conciliator al diferitelor teorii si doctrine
opuse.

## CAPITOLUL XV
## AXIOME HERMETICE

A poseda invatatura, daca nu se manifesta
si nu se exprima in actele noastre, este ca si
tezaurizarea unui metal pretios, un lucru
zadarnic si nebunesc. Stiinta, ca si sanatatea,
este destinata sa serveasca. Legea folosirii
este universala. Acela care o incalca sufera,
pentru ca el se opune fortelor naturale.

Kybalion.

Preceptele hermetice, daca intotdeauna aufost cu grija tinute secrete de catre f
ericitii lorposesori pentru ratiuni pe care noi deja le-amaratat, nu au fost des
tinate ca sa fie pentrutotdeauna conservate si tinute secrete. Legeautilizarii f
ace parte dintre precepte, dupa cumse poate vedea din citatul pe care tocmai l-a
mdat si care afirma cu mare precizie: invataturafara utilizare si fara exprimare
este un lucruzadarnic, neaducindu-i nici un bine celui care o
poseda si neamului in intregime.
Desconsiderati avaritia mentala si puneti in
practica ceea ce ati invatat. Studiati axiomelesi aforismele, insa nu lipsiti a
le practica. In
acest scop va redam unele axiome hermeticecele mai importante ale Kybalionului,
fiecare
urmata de citeva comentarii. Insusiti-le,
practicati-le, ele nu vor fi ale voastre daca nu leveti pune in practica.

§ í Pentru a va schimba starea voastra de
spirit sau starile voastre mentale, modificativa
vibratia.

Orice individ isi poate schimba vibratia
printr-un efort de vointa, fixind atentia sa pestarea vointa. Vointa conduce ate
ntia si atentia
modifica vibratia. Cultivati arta atentiei cu
ajutorul vointei si veti fi gasit secretul stapiniriisentimentelor si starilor m
entale.

í Pentru a spulbera o proasta perioada de
vibratie, puneti in activitate principiul
polaritatii si concentrati-va gindirea asupra
polului opus celui pe care voi voiti sa-l
anihilati. Biruiti neplacutul modificind
polaritatea sa.

Aceasta formula hermetica este dintre cele
mai importante ale doctrinei. Ea este bazata peadevarate principii stiintifice. Am aratat ca
starea mentala si starea sa contrara nu erau
decit doi poli ai aceluiasi lucru si ca prin
transmutatie mentala polaritatea poate fi
rasturnata. Acest principiu este cunoscut de
psihologii moderni, care il aplica pentru a
suprima obiceiurile urite, sfatuind pe studenti
sa se concentreze intens asupra calitatilor
opuse. Daca sinteti fricos, nu pierdeti timpul saincercati a suprima din voi fri ca. Dezvoltati-vacurajul si frica va dispare. Unii autori au
exprimat aceasta idee cu mai multa forta
intrebuintind exemplul camerei negre. Nu
trebuie sa incercati a muta intunericul unei
camere. Nu aveti decit sa deschideti perdelelesi obscuritatea invadata de lumina va dispare.
Pentru a suprima o calitate negativa
concentrati gindirea voastra la polul pozitivopus aceleiasi calitati si vibratii le, din negativecum erau, vor deveni pozitive, pina ce veti sfirsiprin a fi pola rizati pe polul pozitiv. Contrariul
este tot atit de adevarat, dupa cum multi

oameni au putut observa pe seama lor cind eise lasa a vibra spre polul negativ a l lucrurilor.
Schimbindu-va polaritatea veti putea sa va
stapiniti sentimentele, sa va schimbati starilementale, sa va modificati predisp ozitiile, sa
construiti caracterul vostru. O mare parte a
stapinirii mentale a hermetistilor avansati se
datoreste acestui principiu al polaritatii, care
constituie unul dintre cele mai importanteaspecte ale transmutatiei mentale. Ami ntiti-vabine axioma hermetica pe care v-am citat-o
deja si care spune:  spiritul, ca si mentalul si
elementele, poate fi transmutat din stare in
stare, din grad in grad, din conditie in conditie,
din pol in pol, din vibratie in vibratie.  Kybalion.

Stapinirea polarizarii este stapinireapropriilor tale stari, a principiilor fund amentaleale transmutatiei mentale sau a alchimiei
mentale, caci daca un individ nu dobindeste
arta de a-si stapini si schimba propria sa
polaritate, el va fi incapabil sa influenteze
anturajul sau. O intelegere perfecta a acestui
principiu va permite oricarui individ sa-si
schimbe polaritatea personala, ca si pe aceea aaltora, daca el vrea sa-si consac re timpul,
staruinta si studiul si practica necesara pentru
a deveni maestru al artei. Principiul este
adevarat, insa rezultate obtinute depind numaide rabdarea si practica elevului.

.

í Ritmul poate fi neutralizat prin aplicarea corecta a artei polarizarii.

Cum am explicat in capitolele precedente, hermetistii afirma ca principiul ritmului se manifesta pe plan mental tot asa ca si pe planfizic si ca succesiunea dezordonata a a sentimentelor, a starilor de spirit, a emotiilor sia altor stari mentale este data torata miscarii de du-te-vino a pendulului care ne antreneaza dela o extremitate la alta. Hermetistii invata de asemeni ca legea neutralitatii permite intr-o foarte larga masura sa se stapineasca constantmiscarile ritmului. Dupa cum am explicat, exista un plan superior al constiintei la fel cumexista un plan inferior. Maestrul, ridicindu-se gradat pina la planul superior, obliga oscilatiapendulului mental sa se manifeste pe planulinferior in timp ce el a atins planul superior, astfel reusind sa se sustraga oscilatiei de retur a pendulului. Acest rezultat se obtine polarizindu-se asupra eului superior, atingind astfel vibratiile mentale ale eului situat mult mai sus decit planul obisnuit al constiintei. Esteca si cum s-ar ridica deasupra unui lucru sau dea-l lasa sa treaca pe dinainte. Hermetistii inaintati se polarizeaza la polul pozitiv al fiinteilor, la polul lui eu sint = sine, in locul poluluipersonalitatii moi , refuzind operatia de retur a ritmului. Ei se ridica deasupra planului constiintei si, raminind ferm stabiliti in

judecarea fiintei, ei permit pendulei sa revinainapoi pe planul inferior fara a se modifica
polarizarea.

Aceasta poate fi indeplinita de toti acei care
au atins un oarecare grad de stapinirepersonala, chiar daca inteleg sau legea. A stfelde insi refuza pur si simplu de a fi atrasi inapoide pendula sentimentelor si a emotiilor;
afirmind fara ragaz superioritatea lor, ei raminpolarizati la polul pozitiv. Natural ca maestrul
beneficiaza de toate acestea intr-un grad multmai considerabil, pentru ca el intelege legea,
pentru ca el stie ca el a depasit-o, opunindu-ilegi superioare si pentru ca multumita vointeisale el a atins o pondere si o soliditate mentalaaproape de necrezut pentru acei care se lasabalansati inainte si inapoi de pendula mentalaa starilor de spirit si a sentimentelor.

Nu uitati insa ca in realitate voi nu
distrugeti principiul ritmului, care este
indestructibil. Voi nu faceti decit sa dominati o
lege opunindu-i alta si mentinind astfel
echilibrul. Legile ponderii si contraponderiiopereaza tot asa pe plan mental ca si pe planfizic. O intelegere perfecta a acestor legipermite oricui sa para ca le stapineste, cind inrealitate el nu face decit sa le contrabalanseze.

§ í Nimeni nu se sustrage principiului cauzei si
efectului. Insa exista mai multe planuri de
cauzalitate si orice individ poate utiliza legile

planurilor superioare pentru a stapini legile
planurilor inferioare.

Intelegind bine practica polarizarii,
hermetistul se poate ridica pe un plan superiorcauzalitatii si contrabalanseaza astfel legile
planurilor inferioare. Ridicindu-se deasupraplanului ordinar al cauzelor, el devine intr-unanumit grad o cauza in loc de a fi cauzat. Fiindcapabil sa stapineasca starile sale de spirit side sentimente si putind sa neutralizeze ritmul,
cum deja am explicat, el e capabil de a se
sustrage unei mari parti a actiunilor principiuluicauzei si al efectului pe planul obisnuit.
Multimile se lasa a fi conduse, ele asculta de
anturajul lor. Vointele si dorintele altora sint
mult mai puternice decit ale lor. Ele suportasugestiile acelora care ii inconjoara si de toatecauzele exterioare care incearca sa le miste peesichierul vietii ca pe niste simpli pioni.

Ridicindu-se deasupra cauzelor susceptibilede a-l influenta, hermetistul avansat atinge unplan superior de actiune mentala si, dominindstarile sale de spirit, emotiile si tendintele sale,
sentimentele etc, el creaza in el insusi un
caracter, noi calitati si puteri, multumita cărorael poate domina anturajul sau obisnuit si sa
devina astfel practic jucator in loc de a fi unsimplu pion. Astfel de oameni joaca constientrolul vietii in loc de a fi condusi ici si colo de
puteri si vointe mai puternice. Ei folosesc

principiul cauzei si al efectului in loc de a fiutilizati de el. Natural ca, chi
ar cei mai mari
maestri, sint supusi principiului, caci el nu semanifesta mai putin pe planurile
superioare,
insa pe planurile inferioare de activitate ei sintstapini in loc de a fi sclavi.
Cum a spusKybalion: inteleptul serveste pe planul superior,
insa este servit pe planul inferior. El asculta
legilor venind de sus, insa pe planul sau si peplanurile inferioare el este stap
in si da ordine.
De altfel, lucrind astfel el constituie o parte dinprincipiu in loc de a i se op
une. Inteleptul faceparte din lege. Intelegind bine, el o utilizeaza inloc de a-
i fi sclav. Inteleptul, in comparatie cuomul obisnuit, poate fi comparat cu un i
notatorabil, plecind si venind din toate partile, in
comparatie cu o buturuga care este dusa de
curent in toate partile. Totusi inotatorul si
busteanul, inteleptul ca si prostul, sint la felsupusi legii. Acel care intelege
deja acest
adevar, este deja pe calea maestriei. Kybalion.

Pentru a incheia, solicitam atentie si pe
axioma hermetica de mai jos:

§ í Adevarata frumusete hermetica este o arta
mentala. Kybalion.

Prin aceasta axioma hermetistii invata ca a
munci pentru a influenta un anturaj este posibilnumai cu ajutorul puterii mental
e. Universul
fiind complet mental, rezulta de aici ca el nu

poate fi condus decit prin mentalism. In acestadevar se poate gasi explicatia tu turor
fenomenelor si manifestarea tuturor puterilormentale care au atras atit atentia si care au
fost studiate la inceputul secolului al
douazecilea. Se regaseste constant in
invatamintele diferitelor culte si diferitelor scoli
principiul substantei mentale a universului.
Daca universul este mental in natura sa
substantiala, urmeaza in mod indiscutabil ca
transmutatia mentala trebuie sa schimbe
conditiile si fenomenele universului. Daca
universul este mental, spiritul trebuie safie puterea cea mai considerabila care

lucreaza pentru fenomenele sale.

Daca acest adevar este bine inteles, se va
vedea adevarata natura a ceea ce in mod
obisnuit numim  minuni .

 TOTUL ESTE SPIRIT, UNIVERSUL ESTE
MENTAL.  Kybalion.

Pentru dezvoltari complementare privindvechea stiinta a lui Hermes, lectorul poa te sa
se refere la trei lucrari ale domnului Henri
Durville:

1.
Catre intelepciune. Cararea discipolului.
Cele patru verbe initiatoare (a sti, a voi, aindrazni si a tace);
2.
Stiinta secreta. Marile curente initiatoare de
la China imemoriala pina in zilele noastre.

Educatia lui Sine insusi (Je). Adaptareaharurilor initiatoare la necesitatile ac
tuale;

3.
Misterele initiatoare. Inalta stiinta
egipteana. Ritualul Osirian.
§§§§.

CELE SAPTE SECRETE SACRE ALE
MATERIALIZARII
07 Iunie 2008
CELE SAPTE SECRETE SACRE ALE
MATERIALIZARII

În Kybalion, învataturile sacre ale lui Hermes se împart în sapte principii unite între ele. În general, principiile sunt studiate în ordine cronologica, întrucât se cladesc unul pe altul.
Unele dintre aceste principii pot parea cunoscute, întrucât învatatorii spirituali le-au studiat si au scris despre ele înca de pe vremea când Hermes le-a prezentat, cu secole în urma. Deci vi s-ar putea parea ca studiati aritmetica de baza dupa ce ati învatat bine algebra.
Studierea acestor principii cladeste o temelie solida pentru

darurile voastre spirituale naturale. Desi eu am studiat si practica metafizica de o viata, prin studierea Kybalionului am descoperit o noua întelepciune, noi secrete si idei. Întelegerea mai profunda a acestor principii va ajuta sa va stapâniti abilitatile de materializare înnascute. De exemplu, veti învata cum sa va mentineti starile de spirit, gândurile sivibratiile la nivelur i înalte. În schimb, acest lucru face ca relatiile, finantele, sanatatea si alte experiente pe care le aveti sa ramâna la aceleasi niveluri înalte.
Urmeaza o prezentare generala a celor Sapte Principii Sacre pe care ni le-a dat Hermes. Propozitiile din italic de la început reprezinta axioma din Kybalion ce rezuma fiecare principiu. Capitolele ce urmeaza ofera mai multe amanunte legate de fiecare principiu, dar si modalitati practice prin care pot fi aplicate în viata de zi cu zi.

Cele Sapte Principii Sacre

Primul Principiu Sacru se numeste Mentalism. Axioma din Kybalion ce rezuma acest principiu este: Întregul este Minte; Universul este Mental.

Acest principiu explica faptul ca întregul Univers (inclusiv voi si viata voastra) este alcatuit dintr-o Minte Divina atotcuprinzatoare, din gândurile si formele sale gând. Kybalionul îl denumeste pe Creator Întregul . Întregul este Minte, adica inteligenta, întelepciune si creativitate infinite si infailibile. Dat fiind ca Întregul se afla pretutindeni, Mintea se afla si ea pretutindeni. Voi traiti în cadrul acestei Minti omniprezente a Întregului. Mintea voastra adevarata (Sinele vostru Superior) este o extensie si

o creatie a Mintii Divine.

Al doilea Principiu Sacru se numeste Corespondenta. Kybalionul rezuma acest principiu prin celebra fraza hermetica: Precum sus, asa si jos; precum jos, asa si sus.

Hermeticii împart lumea în trei planuri: planul fizic, cel mental si cel spiritual. Fiecare plan opereaza conform acelorasi legi spirituale. Deci daca întelegeti legile ce guverneaza unul dintre planuri, veti întelege si cum functioneaza celelalte planuri. Prin aplicarea acestei cunoasteri, va puteti înalta constiinta si viata spre planuri superioare de existenta.

Al treilea Principiu Sacru se numeste Vibratie. Kybalionul spune: Nimic nu sta pe loc; totul se misca; totul vibreaza.

Tot ce se afla în Univers se misca, chiar si asa-numitele obiecte inanimate, care sunt alcatuite din atomi ce vibreazasi din energia Întregu lui. Diferenta dintre diversele planuri ale existentei consta numai în gradul lor de vibratie si de miscare. Hermeticii aplica acest principiu atunci când accelereaza sau încetinesc frecventa de vibratie a obiectelor sau a situatiilor pe care vor sa le atraga, sa le schimbe sau sa le elimine.

Al patrulea Principiu Sacru se numeste Polaritate. În Kybalion se rezuma astfel: Totul este Dual; totul are poli; totul îsi are perechea de opusi; verosimilul si neverosimilul sunt unul si acelasi lucru; opusii sunt identici în esenta, dar difera ca forma; extremele se întâlnesc; toate adevarurile sunt doar pe jumatate adevarate; toate paradoxurile pot fi împacate.

Al patrulea principiu explica faptul ca fiecare experienta si

fiecare alegere, în realitate, sunt la fel. Ceea ce pare sa fie diferit, în realitate este la fel, dar alcatuit din cantitati diferite ale acelorasi ingrediente. Prosperitatea si saracia nu sunt opuse. Ele sunt doar capetele aceleasi axe, ce vibreaza la frecvente diferite. Fiecare situatie din viata voastra are o asemenea axa, cu capete extreme si intensificari vibrationale în mijloc.
Hermeticii folosesc acest principiu pentru a transmuta situatii sau emotii nedorite în ceva mai placut, pur si simplu prin schimbarea vibratiei spre cel mai înalt capat al fiecarei axe.

Al cincilea Principiu Sacru se numeste Ritm. Axioma din Kybalion ce explica acest principiu este: Totul curge, în afara si înauntru; totul îsi are propriile ritmuri; toate lucrurile cresc si coboara; oscilatia de pendul se exprima în tot; distanta pendularii la dreapta este egala cu distanta pendularii la stânga; ritmul compenseaza.

Conform celui de-al cincilea principiu, Universul opereaza în ritmuri precise si previzibile. Daca le permiteti acestor ritmuri sa va stapâneasca, starile de spirit si viata voastra vor fluctua în sus si în jos. Dar, prin stapânirea ritmurilor, deveniti imuni la fluctuatiile emotionale din viata voastra.

Al saselea Principiu Sacru se numeste Cauza si Efect. În Kybalion se spune: Fiecare cauza îsi are efectul sau; fiecare efect îsi are cauza sa; totul se întâmpla conform Legilor; întâmplarea este doar un nume dat Legii care nu a fost recunoscuta; exista multe planuri cauzale, însa nimic nu poate eluda Legea.

Acesta este un Univers organizat perfect si nimic nu se întâmpla accidental sau din întâmplare. În spatele fiecarui

Efect exista întotdeauna o Cauza. Începeti sa fiti stapânii propriei vieti atunci când deveniti o Cauza constienta a Efectelor pe care le vreti, în loc sa va lasati antrenati de vointa si dorintele altora. Puteti folosi acest principiu pentru a efectua vindecari si materializari.

Al saptelea Principiu Sacru se numeste Gen. În Kybalion, acest principiu este rezumat astfel: Genul se afla în toate lucrurile; totul îsi are principiile masculin si feminin; genul se manifesta pe toate planurile.

Cel de-al saptelea principiu nu se refera la genurile masculin-feminin conventionale, asa cum se exprima ele în corpurile omenesti. Se refera la energiile masculine si feminine. Fiecare persoana are si energii masculine, si energii feminine deci, întregul Univers este alcatuit din ambele. Aceste energii sunt la fel de puternice si, pentru a crea, ele se afla într-o stare de interdependenta.
Energia feminina este magnetica si atragatoare. Energia masculina este electrica si creatoare. Eliminarea (eliberarea) si atragerea formeaza baza magiei Divine. Pentru a materializa, trebuie fie sa va atrageti dorinta, fie sa v-o creati. Pentru a va bucura de un flux constant de abundenta, începeti sa întelegeti si sa lucrati cu fluxul constant de a da si de a primi, asa cum ne învata acest principiu.

Sapte sunt Principiile Adevarului; acela care le cunoaste, deslusit, poseda Cheia Magica în fata carei atingeri toate Portile Templului se deschid.

Kybalionul
"Bazele intelepciunii sint pecetluite, dar nu si pentru auzul Intelegerii".

Kybalionul reprezinta un manual clasic, practic-educativ, de hermetica ce se preda in Alexandria primelor secole crestine. Publicat pentru prima oara in 1908, el a devenit

o carte ezoterica clasica ce ne invata sa aplicam principiile hermetice. La inceput, aceste principii se transmiteau pe cale orala si in secret. Apoi ele au fost incorporate in mistica ebraica si in sistemele gnostice. Astazi multi oameni au acces la aceste invataturi. Ei inteleg ca gindurile creeaza realitate. Ei bine, Kybalionul ne invata cum sa ne controlam si sa ne concentram gindurile, astfel incit materializarile sa se produca la cel mai inalt nivel. El reprezinta o distilare superba a invataturii hermetice. S-a spus ca pina si tinerea prin apropiere a Kybalionului ar aduce beneficii uriase. Energia sa este magie pura.

Se spune ca atunci cind discipolul e pregatit, maestrul apare. Iar cind apar pasii maestrului, urechile si inimile se deschid larg. In Kybalion, invataturile sacre ale lui Hermes imbraca forma a sapte principii, care ne ajuta sa ne stapinim abilitatile de materializare innascute, sa ne mentinem sau nu starile de spirit, gindurile si vibratiile la niveluri inalte. Cele sapte principii sacre sint:

1. Principiul mentalismului, care spune ca "Totul este minte; Universul este mental". Intregul Univers este alcatuit dintr-o minte divina atotcuprinzatoare, din gindurile si formele sale gind. Creatorul este Totul. Totul este minte, adica inteligenta, intelepciune si creativitate infinite si infailibile. Traim in cadrul acestei Minti omniprezente, iar Mintea noastra adevarata nu e decit o extensie si o creatie a Mintii Divine;

2. Principiul corespondentei, concentrat in celebra formula hermetica "Cum e sus, asemeni e si jos; cum e jos asemeni e si sus". Hermetistii impart lumea in trei planuri: fizic, mental si spiritual, fiecare evoluind potrivit acelorasi legi. Deci, daca vom intelege legile ce guverneaza unul dintre planuri, le vom putea intelege si pe celelalte, putind evolua spre cele superioare;
3. Principiul vibratiei, formulat astfel: "Nimic nu sta pe loc; totul se misca; totul vibreaza". Deci totul se misca, chiar si obiectele ce par
nemiscate. Ele sint alcatuite din atomi care vibreaza si din energia
intregului. Diferenta intre diferitele planuri ale existentei e de natura vibrationala. Frecventa de vibratie a obiectelor sau a situatiilor poate fi accelerata sau incetinita;

4. Principiul polaritatii, rezumat astfel: "Totul este dual, totul are poli; totul isi are perechea de opusi; verosimilul si neverosimilul sint unul si acelasi lucru; opusii sint identici in esenta, dar difera ca forma; extremele se intilnesc; toate adevarurile sint doar pe jumatate adevarate; toate paradoxurile pot fi impacate". Deci toate experientele si toate alegerile sint, in realitate, la fel. Ceea ce pare diferit este, de fapt, identic, dar alcatuit din cantitati diferite ale diferitelor ingrediente. De pilda, sanatatea si boala nu sint diferite, ele vibreaza la capetele aceleiasi axe, in mod diferit desigur. Fiecare situatie din viata

are o asemenea axa, pe care situatii sau emotii nedorite pot fi transmutate in ceva placut prin schimbarea vibratiei spre capatul cel mai inalt al fiecarei axe.

5. Principiul ritmului, care spune ca "Totul curge, inafara si inlauntru. Totul isi are propriile ritmuri; toate lucrurile cresc si coboara; oscilatia de pendul se exprima in tot; distanta pendularii la dreapta este egala cu distanta pendularii la stinga; ritmul compenseaza". Intregul Univers opereaza in ritmuri precise si previzibile, carora trebuie sa le permitem sa ne stapineasca. Doar prin stapinirea ritmurilor putem deveni imuni la fluctuatiile din viata noastra;
6. Principiul cauzei si efectului: "Fiecare cauza isi are efectul sau; fiecare efect isi are cauza sa; totul se intimpla conform Legilor; intimplarea este doar un nume

dat Legii care nu a fost recunoscuta; exista multe planuri cauzale, insa nimic nu poate eluda Legea". Universul este organizat perfect si nimic nu este intimplator. Exista intotdeauna o cauza. Devenim stapini ai vietii noastre din momentul in care devenim o cauza constienta a efectelor pe care le dorim, deci devenim proactivi si nu doar reactivi la dorinta sau vointa altora;

7. Principiul genului, care afirma ca: "Genul se afla in toate lucrurile; totul isi are principiile masculin si feminin; genul se manifesta pe toate planurile". Nu este vorba despre genurile conventionale care se exprima in corpurile omenesti. Este vorba despre energiile masculine si feminine; fiecare avem din ambele.

Intregul Univers este alcatuit din ambele. Pentru a crea, cele doua energii se gasesc in stare de interdependenta. Cea feminina este magnetica si atragatoare, cea masculina este electrica si creatoare. Atractia si eliberarea constituie baza magiei divine. Pentru a materializa trebuie fie sa ne atragem dorinta, fie sa ne-o cream. Trebuie sa ne invatam sa lucram cu fluxul constant a ceea ce dam si a ceea ce primim.

"Sapte sint Principiile Adevarului; acela care le cunoaste, deslusit, poseda Cheia Magica in fata carei atingeri toate Portile Templului se deschid" (Kybalionul).